

LECȚII BIBLICE PENTRU SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Învățături din Epistolele lui Petru (I)

aprilie — iunie 2024

Cuprins

1. Un apostol al lui Isus Hristos
2. „Străinii”
3. Copiii ascultători ai lui Dumnezeu
4. Cuvântul lui Dumnezeu
5. Pietre vii
6. Mărturisind lumii
7. Un apel către soți și soții
8. Atitudinea creștinului
9. Botezul de care toți au nevoie
10. Trăind o viață nouă
11. Dragoste fierbinte
12. Un apel către conducătorii bisericii
13. Fiți treji și vegheați

Ilustrații: GoodSalt pe prima copertă; Map Resources și Adobe Sock – la paginile cu Darul Primului Sabat

Lecțiile Școlii de Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează exclusiv pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Citațele sunt cât de scurte posibil, pentru a oferi gânduri concise, directe. Parantezele [] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul adecvat și o lizibilitate ușoară. Se recomandă cu căldură studierea suplimentară a materialelor sursă.

Lecții biblice pentru Sabat (USPS 005-118) Vol. 100, Nr. 2, aprilie – iunie 2024. Publicate trimestrial de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea – Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat. Copyright 2024, tipărite și distribuite de Asociația de Publicații Reformation Herald 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24022 – 9993 SUA.

Datorită faptului că lecțiile sunt concepute de frați vorbitori de limbă engleză, ei referindu-se la texte din versiunea engleză King James, în cazul în care textele biblice românești sunt diferite de cele engleze, s-a ales traducerea acestora sau varianta română BTF (Biblia Traducerea Fidelă), astfel încât cititorul să poată înțelege la ce se referă întrebarea și să poată găsi cu ușurință răspunsul.

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel: 0268 213 714

e-mail: info@farulsperantei.ro

www.farulsperantei.ro

Cuvânt înainte

Care dintre noi nu a trecut prin situații asemănătoare cu cea a lui Petru, ucenicul franc? Umanitatea lui este, cu siguranță, una la care ne putem raporta cu toții, cel puțin într-un fel. Zelul său entuziast și dorința sa de a face voia Maestrului său ne inspiră. Cu siguranță putem empatiza cu greșelile sale ocazionale, jenante, și să fim încurajați de felul în care s-a ridicat din nou după cădere. Procesul maturizării prin care a trecut Petru sub îndrumarea lui Dumnezeu l-a adus într-un apostolat nobil, cu două epistole demne de a fi plasate în canonul sacru al Sfintei Scripturi.

Din aceste motive, în următoarele trei luni, elevii școlii de Sabat din întreaga lume se vor concentra asupra *Lecțiilor din epistolele lui Petru (I)*. Nestemate prețioase ale adevărului de la acest om inspirat al lui Dumnezeu sunt menite să întărească umblarea noastră cu Domnul în vremuri de încercare.

Unul dintre punctele cheie ale epistolei lui Petru este acela că poporul lui Dumnezeu trebuie să ducă vieți care să zidească trupul lui Hristos pentru a fi o mărturie strălucitoare într-o lume întunecată de păcat.

„O redeșteptare și o reformă trebuie să aibă loc sub conducerea Duhului Sfânt. Redeșteptarea și reforma sunt două lucruri diferite. Redeșteptarea înseamnă o reînnoire a vieții spirituale, o înviore a puterilor minții și inimii, o înviere din moartea spirituală. Reforma semnifică o reorganizare, o schimbare în idei și teorii, obiceiuri și practici. Reforma nu va aduce rodul bun al dreptății decât dacă este legată de redeșteptarea Duhului. Redeșteptarea și reforma trebuie să-și îndeplinească lucrarea lor desemnată și în îndeplinirea acestei lucrări, ele trebuie să se îmbine.“ – *Solii Alese*, vol. 1, p. 128 (cap. 16: *Apeluri pentru Redeșteptare*).

O mărturie interesantă aduce fiecăruia dintre noi un apel puternic, pe care îl putem lua cu toții pentru creșterea noastră spirituală în timp ce studiem prima epistolă a lui Petru: „Fratele meu, dacă vrei, poți fi un om puternic în Dumnezeu. Ai talanții capacităților pe care Dumnezeu ți i-a încredințat să îi sfințești în slujba Sa. Dar dacă nu te predai complet lui Hristos, capacitățile tale vor fi periculoase atât pentru tine, cât și pentru alții, conducându-i să meargă departe de adevăr și departe de Hristos.”

„Membrii comunității din ... trebuie să facă foarte multe pentru ei înșiși. Trebuie să aibă un zel aprins pentru Hristos, trebuie să fie mai umili, mai răbdători, mai amabili, mai dispuși a învăța, mai asemenea Domnului Hristos în toate privințele. În caracterul lor, ar trebui să manifeste față de lume puterea sfințitoare a harului. Ferească Dumnezeu ca tu, prin cuvânt sau exemplu, să barezi calea pentru această lucrare esențială. Vrei să lucrezi cu Isus? Vrei să fii credincios Domnului care te-a răscumpărat? Vrei să lași la o parte toate lucrurile de mică importanță? Tu trebuie să fii botezat într-o credință mai mare, o iubire mai mare. Ai nevoie de un mai mare respect pentru lucrurile de o importanță veșnică.“ – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 570, 571 (*Influența creștină în cămin și în biserică*).

Domnul să ne ajute să strângem în inima noastră ceea ce studiem!

Darul Sabatului Întâi pentru biserica din Narang Mandi, Pakistan

Solia bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea Mișcarea de Reformă a pătruns în Pakistan în ultima parte a secolului al XX-lea. Totalul populației din Pakistan este de 241,5 milioane și religia preponderentă este Islamul (96,47%), urmată de Hinduism (2,14%), Creștinism (1,27%) și alte religii (0,11%). Țara noastră are ca vecini Afganistanul, China, India, Marea Arabiei

și Iranul. Agricultură contribuie cu aproximativ 20,9% din produsul intern brut. Economia Pakistanului este clasificată ca fiind a unei țări în curs de dezvoltare, cu venituri mici. Națiunea are un scor slab în majoritatea indicatorilor de dezvoltare stabiliți de Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare și de Banca Mondială.

Orașul Narang Mandi este situat în regiunea Muridke din statul Punjab. Populația totală a acestei regiuni este de peste 500.000 de locuitori. În ultimele decenii, am organizat întâlniri, seminare și alte activități pentru dezvoltarea activităților bisericii printre frații noștri din Pakistan. Chiar și în mijlocul necazurilor cu care ne confruntăm, putem să menținem credința noastră în Hristos. Acum activitățile noastre s-au răspândit în toată țara. Ne străduim să dezvoltăm diverse aspecte ale lucrării Domnului, cum ar fi extinderea activităților misionare, educația în domeniul sănătății, dezvoltarea conducerii, înființarea centrelor de educație și repararea bisericilor noastre mai vechi din Pakistan.

„Domnul vorbește poporului Său din acest timp și îi spune: Pătrundeți în orașele mari și proclamați adevărul cu simplitate și credință. Duhul Sfânt va lucra prin eforturile voastre pentru a impresiona inimile. Nu introduceți învățături ciudate în solia voastră, ci roștiți cuvintele simple ale Evangheliei lui Hristos, pe care le pot înțelege și tinerii, și bătrânii. Atât cei neînvățați, cât și cei educați trebuie să înțeleagă adevărurile soliei îngerului al treilea și acestea trebuie prezentate oamenilor în mod simplu. Dacă doriți să-i abordați pe oameni într-un mod acceptabil, umiliți-vă inimile înaintea lui Dumnezeu și învățați căile Sale. – *Lucrarea misionară medicală*, p. 299 (secț. 17 – *Lucrarea misionară medicală în marile orașe*).

Toate darurile noastre ar trebui aduse cu bucurie, cererile lui Dumnezeu ar trebui să fie primite cu brațele deschise, iar cauza Lui ar trebui considerată ca fiind îndreptățită la o parte din fondurile încredințate mâinilor noastre. Frații și surorile din Misiunea din Pakistan vă mulțumesc, dragii noștri frați, surori și tineri, pentru generoasa donație în sprijinul cauzei Lui în această parte încercată a lumii... „căci pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu.” (2 Corinteni 9:7).

Frații și surorile voastre din biserica din Pakistan

Un apostol al lui Isus Hristos

TEXT DE MEMORAT: „*Domnul a zis: „Simone, Simone, Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâul. Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta; și, după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.” (Luca 22:31, 32).*

„Numai după ce Petru a fost condus la lepădare de sine și la o deplină încredere în puterea divină, el a primit chemarea de a lucra ca un subpăstor... De-abia după ce și-a dat seama de slăbiciunea sa, a putut el să înțeleagă nevoia credinciosului de a depinde în totul de Hristos.” – *Faptele apostolilor*, p. 515 (cap. 51 – *Un subpăstor credincios*).

Studiu recomandat: *Hristos, lumina Lumii*, pp. 244-251 (cap. 25 – *Chemarea la mare*)

Duminică

31 martie

1. RĂSPUNZÂND CHEMĂRII LUI HRISTOS

a. Descrieți prima întâlnire a lui Simon Petru cu Isus. Ioan 1:40-42.

Ioan 1:40-42: „*Unul din cei doi, care auziseră cuvintele lui Ioan și merseseră după Isus, era Andrei, fratele lui Simon Petru. El, cel dintâi, a găsit pe fratele său Simon și i-a zis: „Noi am găsit pe Mesia” (care tâlmăcit înseamnă Hristos). Și l-a adus la Isus. Isus l-a privit și i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa” (care tâlmăcit înseamnă Petru).*”

„Andrei a căutat să dea și altora din bucuria ce-i umplea inima. Căutându-l pe fratele său Simon, i-a strigat: „Noi am găsit pe Mesia”. Simon n-a așteptat să i se mai spună o dată. Auzise și el predica lui Ioan Botezătorul și s-a grăbit să meargă la Mântuitorul. Ochii lui Isus Hristos s-au oprit asupra lui, citindu-i caracterul și istoria vieții. Firea lui impulsivă, inima lui iubitoare și înțelegătoare, ambiția lui și încrederea în sine, istoria căderii lui, pocăința, activitatea și moartea lui de martir, pe toate acestea le-a citit Mântuitorul.” – *Hristos, Lumina Lumii*, p.139 (cap. 14 – „Noi am găsit pe Mesia”).

b. În ce împrejurări i-a chemat Isus oficial, pe Petru și pe fratele său, să devină ucenicii Săi? Matei 4:18-20.

Matei 4:18-20: „*Pe când trecea pe lângă Marea Galileii, Isus a văzut doi frați: pe Simon, zis Petru, și pe fratele său Andrei, care aruncau o mreajă în mare; căci erau pescari. El le-a zis: „Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni.” Îndată ei au lăsat mrejele și au mers după El.*”

„Ascultarea promptă și neîndoielnică a acestor oameni, fără a li se promite niciun fel de salariu, pare remarcabilă, dar cuvintele Domnului Hristos au fost o invitație care purta în sine o putere irezistibilă. Domnul Hristos dorea ca, prin legătura cu Sine, să facă din acești pescari umili mijloace prin care oamenii urmau să fie scoși din slujba lui Satan și aduși în slujba lui Dumnezeu.“ – *Slujitorii Evangheliei*, p.24 (sect. – *O chemare sfântă*).

Luni

1 aprilie

2. UN UCENIC SINCER ȘI ZELOS

a. Cum se considera Petru la începutul uceniciei sale? Luca 5:8.

Luca 5:8: „Când a văzut Simon Petru lucrul acesta, s-a aruncat la genunchii lui Isus și I-a zis: „Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos.”

„În zilele lui Hristos, conducătorii religioși ai poporului își închipuiau că sunt bogați în lucrurile spirituale. Rugăciunea fariseului: „Dumnezeule, Îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni” (Luca 18:11), exprimă simțământul clasei sale și, într-o mare măsură, al întregii națiuni; dar în gloata din jurul Domnului Isus erau suflete care își simțeau sărăcia spirituală. Atunci când s-a descoperit puterea divină a Domnului Isus, cu prilejul pescuirii minunate, Petru a căzut la picioarele Mântuitorului, exclamând: „Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos”. Tot așa, în mulțimea adunată pe munte, erau mulți care, în prezența curăției Sale, simțeau că sunt „ticăloși, nenorociți, săraci, orbi și goi” (Apocalipsa 3:17).” – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pp. 6, 7 (cap. 2 – *Fericirile*).

b. Ce credea Petru cu privire la cine era Isus? Matei 16:13-16.

Matei 16:13-16: „Isus a venit în părțile Cezareii lui Filip și a întrebat pe ucenicii Săi: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?” Ei au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia sau unul din proroci.” „Dar voi”, le-a zis El, „cine ziceți că sunt?” Simon Petru, drept răspuns, I-a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui Viu!”

„De la început, Petru a crezut că Isus e Mesia. Mulți alții, care fusese-ră convinși de predicarea lui Ioan Botezătorul și-L primiseră pe Hristos, începuseră să se îndoiască de misiunea lui Ioan atunci când a fost închis și omorât și acum se îndoiau că Isus e Mesia... Mulți dintre ucenicii care așteptaseră cu mare înfrigurare ca Hristos să-și ocupe locul pe tronul lui David, L-au părăsit când au înțeles că El nu are această intenție. Dar Petru și tovarășii lui nu au renunțat la loialitatea lor. Purtarea schimbătoare a celor care ieri proslăveau și azi condamnavă, nu a distrus credința urmașului

sincer al Mântuitorului. Petru a declarat: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu”. El n-a așteptat ca onorurile împărătești să-L încoroneze pe Domnul său, ci L-a primit când era în umilință.

Isus i-a răspuns lui Petru, zicând: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu, care este în ceruri.

Adevărul mărturisit de Petru este temelia credinței credincioșilor. Hristos Însuși a zis că în aceasta constă viața veșnică. Dar faptul că cineva avea această cunoștință nu era un motiv de proslăvire de sine. Petru nu primise această descoperire datorită înțelepciunii sau datorită bunătății sale. Niciodată natura omenească nu poate, de la sine, să ajungă să cunoască cele dumnezeiești... Numai Duhul înfierii ne poate descoperi lucrurile adânci ale lui Dumnezeu... Faptul că Petru a priceput slava lui Hristos era o dovadă că el fusese „învățat de Dumnezeu” - *Hristos, Lumina Lumii*, pp.411, 412 (cap 45. - *Umbrele crucii*).

Marți

2 aprilie

3. DORNIC DE RĂSPUNSURI

- a. **Ce exemple biblice arată spiritul curios al lui Petru și dezvăluie cum putem crește dezvoltând aceeași atitudine?**
Matei 15:15; 18:21; 19:27; Marcu 13:3, 4.

Matei 15:15: „Petru a luat cuvântul și I-a zis: „Deslușește-ne pilda aceasta.”

Matei 18:21: „Atunci Petru s-a apropiat de El și I-a zis: „Doamne, de câte ori să iert pe fratele meu când va păcătui împotriva mea? Până la șapte ori?”

Matei 19:27: „Atunci Petru a luat cuvântul și I-a zis: „Iată că noi am lăsat tot și Te-am urmat; ce răsplată vom avea?”

Marcu 13:3, 4: „Apoi a șezut pe Muntele Măslinilor în fața Templului. Și Petru, Iacov, Ioan și Andrei L-au întrebat deoparte: „Spune-ne când se vor întâmpla aceste lucruri și care va fi semnul când se vor împlini toate aceste lucruri?”

„Niciun alt studiu nu va înnobila fiecare gând, fiecare simțământ și aspirație ca studiul Sfințelor Scripturi... Aici noi învățăm cum să facem viața aceasta mai bună și cum să ne asigurăm viața viitoare. Nicio altă carte nu poate să satisfacă căutările minții și năzuința inimii. Obținând o cunoaștere a Cuvântului lui Dumnezeu și ascultând apoi de el, oamenii se pot ridica din cele mai de jos adâncimi ale ignoranței și degradării, spre a deveni fii ai lui Dumnezeu...”

Ca putere educatoare, Biblia nu are rival. Nimic nu va da o astfel de vigoare tuturor facultăților, ca a cere studenților să înțeleagă adevărurile uimitoare ale revelației. Minte se adaptează în mod treptat subiectelor

de care i se îngăduie să se ocupe. Dacă este ocupată numai cu probleme obișnuite, excluzând subiectele mari și înălțătoare, ea se va pipernici și va slăbi. Dacă nu va fi pusă niciodată să se ocupe cu probleme dificile sau să fie lărgită pentru a înțelege adevăruri importante, după un timp, ea aproape își va pierde puterea de a se dezvolta...

În Cuvântul lui Dumnezeu, mintea găsește subiecte pentru cele mai profunde meditații, cum și pentru cele mai înalte aspirații." – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pp. 24, 25 (subcap. *Biblia ca manual de studiu*)

„Cei mai curioși pot învăța în siguranță în școala lui Hristos ceea ce se va dovedi de folos pentru binele lor prezent și veșnic.” – *An Appeal to Mothers*, p. 32

b. Deși curiozitatea în problemele spirituale este încurajată (Ioan 5:39), când are curiozitatea sănătoasă a omului o limită? Deuteronom 29:29.

Deuteronom 29:29: „Lucrurile ascunse sunt ale Domnului Dumnezeului nostru, iar lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri, pe vecie, ca să împlinim toate cuvintele Legii acesteia.”

„El [Satan] caută continuu să trezească un spirit de curiozitate nesfântă, o dorință nepotolită și plină de curiozitate de a pătrunde în tainele înțelepciunii și puterii divine. În eforturile lor de a descoperi ceea ce Dumnezeu a binevoit să păstreze ascuns, mulți pierd din vedere adevărurile pe care el le-a descoperit și care sunt esențiale pentru mântuire.” – *Patriarhi și profeți*, pp. 54, 55 (cap. 3).

„Nu trebuie să încercăm să ridicăm cu mână îndrăzneată cortina în spatele căreia El Își ascunde măreția... Este o dovadă a milei Sale faptul că puterea Sa este ascunsă și că El este învăluit în norii teribili ai misterului și întunecimii; căci a ridica cortina care ascunde Prezența Divină înseamnă moarte.” – *The Review and Herald*, 7 aprilie, 1885.

Miercuri

3 aprilie

4. PUȚINĂ CREDINȚĂ, MULTĂ ÎNCREDERE ÎN SINE

a. Ce ar trebui să învățăm din prima experiență consemnată a lui Petru de a umbla prin credință? Matei 14:28-31.

Matei 14:28-31: „Doamne”, l-a răspuns Petru, „dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape.” „Vino!”, i-a zis Isus. Petru s-a coborât din corabie și a început să umble pe ape ca să meargă la Isus. Dar, când a văzut că vântul era tare, s-a temut; și, fiindcă începea să se afunde, a strigat: „Doamne, scapă-mă!” Îndată, Isus a întins mâna, l-a apucat și i-a zis: „Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?”

„El [Petru] ar fi trebuit să-și țină privirea spre Isus; dar a privit în jos, la valorile tulburate, și credința lui a slăbit.“ – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 273 (sect. – *Natura înșelătoare a bogățiilor*).

„Dacă nu își dedică întreaga viață preocupării de a privi la Mântuitorul Cel înălțat, primind prin credință meritele pe care este privilegiul lui să le ceară, capacitatea celui păcătos de a fi mântuit nu este mai mare decât cea a lui Petru de a merge pe apă, dacă nu își păstra cu fermitate privirile ațintite spre Domnul Isus. De aceea, planul lui Satan a fost acela de a ascunde chipul Mântuitorului și de a-i determina pe oameni să privească la oameni... Ani de zile biserica a privit la oameni și a așteptat mult de la ei, dar nu și-a îndreptat privirile spre Isus, în care sunt centrate speranțele noastre de a avea viața veșnică.“ – *Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei*, p. 93 (sect. *Respingerea luminii*).

b. Pe măsură ce Petru era mai mult cu Isus, cum s-a supraestimat pe sine și capacitatea sa de a rezista unei încercări majore? Matei 26:33-35, 69-75.

Matei 26:33-35: „Petru a luat cuvântul și i-a zis: „Chiar dacă toți ar găsi în Tine o pricină de poticnire, eu niciodată nu voi găsi în Tine o pricină de poticnire.” „Adevărat îți spun”, i-a zis Isus, „că tu, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cânte cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori.” Petru i-a răspuns: „Chiar dacă ar trebui să mor cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine.” Și toți ucenicii au spus același lucru.”

Matei 26:69-75: „Petru însă ședea afară în curte. O slujnică a venit la el și i-a zis: „Și tu erai cu Isus Galileeanul!” Dar el s-a lepădat înaintea tuturor și i-a zis: „Nu știu ce vrei să zici.” Când a ieșit în pridvor, l-a văzut o altă slujnică și a zis celor de acolo: „Și acesta era cu Isus din Nazaret.” El s-a lepădat iarăși, cu un jurământ, și a zis: „Nu cunosc pe Omul acesta!” Peste puțin, cei ce stăteau acolo s-au apropiat și au zis lui Petru: „Nu mai încapе îndoială că și tu ești unul din oamenii aceia, căci și vorba te dă de gol.” Atunci el a început să se blesteme și să se jure, zicând: „Nu cunosc pe Omul acesta!” În clipa aceea a cântat cocoșul. Și Petru și-a adus aminte de vorba pe care i-o spusese Isus: „Înainte ca să cânte cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori.” Și a ieșit afară și a plâns cu amar.”

„Nu este nimic așa de ofensator pentru Dumnezeu, sau atât de periculos pentru sufletul omenesc, ca mândria și încrederea în sine. Dintre toate păcatele, acesta este cel mai de plâns, cel mai greu de vindecat.“ – *Parabolele Domnului Hristos*, p.154 (cap. 13 – *Doi închinători*).

„Istoria niciunui dintre ucenici nu ilustrează mai bine metoda de educare a lui Hristos ca istoria lui Petru. Îndrăzneț, agresiv și plin de încredere în sine, cu o percepție rapidă și gata să acționeze, prompt în a plăti cu aceeași monedă, dar generos când trebuia să arate iertare, Petru greșea

adesea și primea muștrări... Răbdător, cu o iubire aparte, Mântuitorul lucra cu ucenicul Său impulsiv, căutând să-i controleze încrederea de sine și să-l învețe umilința, supunerea și dependența.

Lecciónia nu a fost învățată decât în parte. Încrederea în sine nu a fost dezrădăcinată.

Pentru ei toți, experiența lui Petru avea o lecție. Pentru încrederea de sine, încercarea înseamnă înfrângere sigură. Hristos nu putea opri lucrarea răului nepărăsit încă. Dar așa cum mâna Sa a fost întinsă pentru a salva atunci când valurile erau pe punctul să-l înghită pe Petru, tot astfel iubirea Lui s-a întins pentru salvarea lui, când apele mari treceau peste suflet.“ – *Educația*, p. 88, 89 (sect. – *O ilustrare a metodelor Sale*).

c. De ce nu garantează anii petrecuți ca membru în biserică o credință mai puternică? Romani 11:20-22; 1 Corinteni 10:12; 8:2.

Romani 11:20-22: „Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor, și tu stai în picioare prin credință: nu te îngâmfa, dar, ci teme-te! Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine. Uită-te, dar, la bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprime față de cei ce au căzut, și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămâi în bunătatea aceasta; altminteri, vei fi tăiat și tu.”

1 Corinteni 10:12: „Astfel, dar, cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă.”

1 Corinteni 8:2: „Dacă crede cineva că știe ceva, încă n-a cunoscut cum trebuie să cunoască.”

Joi

4 aprilie

5. UN APOSTOL CONVERTIT

a. De ce nu ne împiedică Dumnezeu întotdeauna să ne urmăm propria cale, știind că aceasta poate duce la păcat și rușine? Isaia 48:17; Luca 22:31, 32.

Isaia 48:17: „Așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul tău, Sfântul lui Israel: „Eu, Domnul Dumnezeuul tău, te învăț ce este de folos și te călăuzesc pe calea pe care trebuie să mergi!”

Luca 22:31, 32: „Domnul a zis: „Simone, Simone, Satan v-a cerut să vă cearnă ca grâul. Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta; și, după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.”

„Hristos îi spusese lui Petru, înainte de a-L fi tăgăduit: „După ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.” (Luca 22:32). Cuvintele acestea erau semne pentru lucrarea întinsă și rodnică pe care acest apos-

tol urma să o aducă la îndeplinire în viitor pentru acei care aveau să vină la credință. Experiența proprie a lui Petru cu păcatul, suferința și pocăința l-au pregătit pentru această lucrare. De-abia după ce și-a dat seama de slăbiciunea sa a putut el să înțeleagă nevoia credinciosului de a depinde în totul de Hristos... Acum, întors la Dumnezeu și primit, el avea să trateze oile și mieii turmei încredințați grijii sale cu aceeași bunătate cu care Hristos Se purtase față de el.“ – *Faptele apostolilor*, pp. 515, 516 (cap. 51 – *Un subpăstor credincios*)

**b. În anii săi de mai târziu, ce încurajare a dat, în scrisorile sale, Petru cel convertit, credincioșilor aflați în încercare?
1 Petru 3:14; 4:12-14.**

1 Petru 3:14: „Chiar dacă aveți de suferit pentru neprihănire, ferice de voi! „N-aveți nicio teamă de ei și nu vă tulburați!”

1 Petru 4:12-14: „Preaiubiților, nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat care a dat peste voi; dimpotrivă, bucurați-vă, întrucât aveți parte de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă înveseliți și la arătarea slavei Lui. Dacă sunteți batjocoriți pentru Numele lui Hristos, ferice de voi! Fiindcă Duhul slavei, Duhul lui Dumnezeu, Se odihnește peste voi.”

„Aceste epistole poartă simțământul de a fi fost scrise de unul care se împărtășise din belșug de suferințele lui Hristos, cum și de mângâierea Sa; unul a cărui întregă ființă fusese transformată prin har și a cărui nădejde de viață veșnică era ceva sigur și de neclătinat.“ – *Ibid.*, p. 517 (cap. 51 – *Un subpăstor credincios*).

Vineri

5 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Când aud vocea lui Isus chemându-mă în diverse împrejurări ale vieții, cum pot fi sigur că voi răspunde la fel de prompt și cu același zel ca Petru?
2. Ce ar trebui să nu uit niciodată, pe măsură ce numărul anilor mărturisirii mele de credință se înmulțesc?
3. În zilele noastre, într-o epocă de distragere constantă a atenției, încotro trebuie să îmi îndrept curiozitatea mea nativă, dacă sunt serios în privința mântuirii pentru veșnicie?
4. În ce aspecte ale vieții pot fi în pericol să am încredere în mine și să mă bizui pe propriile puteri?
5. Când fac o greșală, cum pot trage învățături pozitive din acea experiență?

„Străinii”

TEXT DE MEMORAT: „În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări.” (1 Petru 1:6).

„Suntem călători, peregrini și străini pe pământ. Să nu ne cheltuim mijloacele pentru a satisface dorințele pe care Dumnezeu ne cere să le reprimăm. Mai degrabă, să dăm un bun exemplu celor cu care ne asociem. Să căutăm să reprezentăm bine credința noastră... Influența voastră să impresioneze sufletele cu sfințenia cerințelor lui Dumnezeu.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p.452 (sect. – *Ajutor pentru câmpurile misiunare*)

Studiu recomandat: *Marea Luptă*, pp.17-38 (cap. 1 – *Distrușterea Ierusalimului*).

Duminică

7 aprilie

1. O EPISTOLĂ CĂTRE O AUDIENȚĂ SPECIALĂ

a. Cum se adresa Petru creștinilor răspândiți în Asia Mică, cărora le-a fost adresată, în primul rând, prima sa epistolă? 1 Petru 1:1.

1 Petru 1:1: „Petru, apostol al lui Isus Hristos, către aleșii care trăiesc ca străini, împrăștiați prin Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia.”

b. În timp ce urmașii lui Hristos sunt străini acestei lumi, cum sunt ei văzuți de către Dumnezeu? 1 Petru 1:2; 2:9; Efeseni 2:19.

1 Petru 1:2: „după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrată de Duhul spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Hristos: Harul și pacea să vă fie înmulțite!”

1 Petru 2:9: „Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată”

Efeseni 2:19: „Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu.”

„Poporul lui Dumnezeu, adevăratul Israel, cu toate că este împrăștiat printre toate neamurile și pe pământ, ei nu sunt decât peregrini, a căror cetățenie este în ceruri.” – *Patriarhi și profeti*, p. 447 (cap. *Balaam*).

„Condiția de a fi primit în familia Domnului se dobândește ieșind din lume și separându-ne de toate influențele ei molipsitoare. Poporul lui Dumnezeu nu trebuie să aibă nicio legătură cu idolatria, sub nici una din formele sale. Ei trebuie să atingă un standard mai înalt. Noi trebuie să ne deosebim de lume și atunci Dumnezeu va spune: „Vă voi primi ca membri ai familiei Mele regești, copiii ai împăratului ceresc”. Deoarece credem în adevăr, noi trebuie să ne despărțim, prin ceea ce facem, de păcat și păcătoși. Cetățenia noastră este în ceruri.“

„Trebuie să fim mai conștienți de valoarea făgăduințelor pe care ni le-a făcut Dumnezeu și să prețuim mai mult onoarea pe care ne-a făcut-o.“
– *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p.481 (secț. – *Mărturie specială cu privire la politică*).

Luni

8 aprilie

2. ALEȘII LUI DUMNEZEU

a. Atunci când Petru ne numește „aleșii” lui Dumnezeu, înseamnă că, odată aleși, nu putem fi pierduți? Explicați, comparând Ioan 15:16 cu Luca 3:8, 9; Luca 6:13-16 cu Ioan 6:70, 71; Isaia 41:8,9 cu Romani 11:20-23.

Ioan 15:16: „Nu voi M-ați ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.“

Luca 3:8, 9: „Faceți, dar, roade vrednice de pocăința voastră și nu vă apucați să ziceți în voi înșivă: „Avem pe Avraam ca tată!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fiii lui Avraam. Securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc.“

Luca 6:13-16: „Când s-a făcut ziuă, a chemat pe ucenicii Săi și a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit apostoli, și anume: pe Simon, pe care l-a numit și Petru; pe Andrei, fratele lui; pe Iacov; pe Ioan; pe Filip; pe Bartolomeu; pe Matei; pe Toma; pe Iacov, fiul lui Alfeu; pe Simon, numit Zelotul; pe Iuda, fiul lui Iacov; și pe Iuda Iscarioteanul, care s-a făcut vânzător.“

Ioan 6:70, 71: „Isus le-a răspuns: „Nu v-am ales Eu pe voi cei doisprezece? Și totuși unul din voi este un drac.” Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul; căci el avea să-L vândă: el, unul din cei doisprezece.“

Isaia 41:8, 9: „Dar tu, Israele, robul Meu, Iacove, pe care te-am ales, sămânța lui Avraam, prietenul Meu, tu, pe care te-am luat de la marginile pământului și pe care te-am chemat dintr-o țară depărtată, căruia ți-am zis: „Tu ești robul Meu, te aleg, și nu te lepăd!“

Romani 11:20-23: „Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor, și tu stai în picioare prin credință: nu te îngâmfa, dar, ci teme-te! Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine. Uită-te, dar, la bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprime față de cei ce au căzut, și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămâi în bunătatea aceasta; altminteri, vei fi tăiat și tu. Și chiar ei, dacă nu stăruie în necredință, vor fi altoiți; căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăși.”

„Când Iuda a fost ales de Domnul nostru, cazul lui nu era fără nădejde. El avea unele calități bune. Prin asocierea lui cu Hristos în lucrare, ascultând cuvântările Sale, el avea o ocazie favorabilă să-și vadă greșelile... Domnul l-a pus într-o poziție de unde putea să aleagă fie să-și dezvolte înclinația de lăcomie, fie să o vadă și să o corecteze. El ținea puținii bani adunați pentru săraci și pentru cheltuielile necesare...

Acești bani puțini erau pentru Iuda o ispită continuă... Mântuitorul nostru l-a muștrat pentru această lăcomie. Aceasta a copt în inima lui Iuda, până când, pentru o mică sumă de bani, a consimțit să-L trădeze pe Domnul său. Printre păzitorii Sabatului vor fi din aceia care nu sunt mai sinceri decât a fost Iuda.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, pp. 41,42 (secț – *Satisfacerea apetitului*).

b. Pe ce principiu fundamental se stabilește alegerea conform „științei mai dinainte a lui Dumnezeu”? 2 Petru 3:9; 1 Timotei 2:4; Efeseni 1:4, 5.

2 Petru 3:9: „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.”

1 Timotei 2:4: „care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului.”

Efeseni 1:4, 5: „În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale.”

„Tatăl își îndreaptă dragostea către poporul Său care trăiește în mijlocul oamenilor. Aceștia sunt cei pe care Hristos i-a răscumpărat cu prețul propriului Său sânge; și pentru că răspund chemării lui Hristos, prin mila suverană a lui Dumnezeu, sunt aleși să fie salvați ca fii ascultători ai Lui... Orice persoană care se va smeri ca un copil mic, care va primi și va asculta Cuvântul lui Dumnezeu cu simplitatea unui copil, va fi printre cei aleși ai lui Dumnezeu.” – *The Signs of the Times*, 2 ianuarie 1893.

- c. Ce ar trebui să facem pentru a ne asigura alegerea noastră și a evita repetarea sorții triste a lui Iuda? 2 Petru 1:10; 3:17; 1 Ioan 3:2, 3.**

2 Petru 1:10: „De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată.”

2 Petru 3:17: „Voi deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva să vă lăsați târâți de rătăcirea acestor nelegiuți și să vă pierdeți tăria.”

1 Ioan 3:2, 3: „Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în El se curăță, după cum El este curat.”

„Dacă îndeplinim condițiile pe care le-a stabilit Domnul, ne vom asigura alegerea pentru mântuire. Ascultarea perfectă față de poruncile Lui este do- vada că îl iubim pe Dumnezeu și că nu suntem împietriți în păcat.” – *Comen- tarii Biblice, Noul Testament*, (referința la Romani 11) vol. 6, p. 1079.

Marți

9 aprilie

3. CUVINTE DE ÎNCURAJARE

- a. Cui i se atribuie toată gloria pentru alegerea și predestinarea noastră pentru mântuire – și de ce? 1 Petru 1:3; Psalmi 72:18, 19**

1 Petru 1:3: „Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hris- tos din morți, la o nădejde vie.”

Psalmi 72:18, 19: „Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu lui Israel, singurul care face minuni! Binecuvântat să fie în veci slăvitul Lui Nume! Tot pământul să se umple de slava Lui! Amin! Amin!”

„Chiar de la începutul primei sale epistole, bătrânul slujitor al lui Dum- nezeu a adus Domnului său un tribut de laudă și mulțumire. „Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos.” – *Faptele apostolilor*, p. 517 (cap. 51 – *Un subpăstor credincios*).

- b. Cu ce cuvinte încearcă Petru să îi consoleze pe frații care se confruntă cu persecuții severe? 1 Petru 1:3 (ultima parte), 4. Vezi de asemenea Evrei 11:26.**

1 Petru 1:3 u.p., 4: „ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie și la o moștenire nestrăicicioasă și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi.”

Evrei 11:26: „El socotea ocară lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.“

„În nădejdea aceasta, a unei sigure moșteniri pe pământul cel nou, s-au bucurat primii creștini, chiar în timp de încercări severe și de necazuri. „Voi vă bucurați mult”, scrie Petru, „măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări.“ – Ibid., pp. 517, 518 (cap. 51 – *Un subpăstor credincios*)

c. De ce permite Dumnezeu ispitelor, suferinței și necazurilor să vină asupra aleșilor Săi? 1 Petru 1:6, 7; Matei 5:11, 12.

1 Petru 1:6, 7: „În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere, și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos.“

Matei 5:11, 12: „Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigoniți pe prorocii care au fost înainte de voi.“

„Încercările și obstacolele sunt metodele de disciplinare alese de Domnul și mijloacele hotărâte de El pentru succes. Cel care citește inimile oamenilor, le cunoaște caracterele mai bine decât și le cunosc ei înșiși. Dumnezeu vede că unii au puteri și înzestrări care, canalizate corect, ar putea fi folosite pentru înaintarea lucrării Sale. În providența Sa, El aduce aceste persoane în situații diferite și împrejurări variate, astfel încât ele să-și poată descoperi în caracter defectele de care nu au avut cunoștință. El le dă ocazia să-și corecteze aceste defecte și să devină apte pentru serviciul Său. Adesea, El permite ca aceste persoane să fie asaltate de focurile suferințelor pentru a le putea curăța.“

„Faptul că suntem chemați să răbdăm încercări arată că Domnul Isus vede în noi ceva prețios, pe care dorește să-l dezvolte... Domnul îngăduie ca aleșii Săi să fie trecuți prin cuptorul suferinței pentru a arăta ce firi au și dacă pot fi prelucrați pentru lucrarea Sa.“ – *Divina vindecare*, p. 471 (sect. – *Nevoia lucrătorului*).

Miercuri

10 aprilie

4. DECLARAȚII DESPRE CREDINȚĂ

a. Care este singurul mod prin care Dumnezeu ne poate aduce „la mântuire”? 1 Petru 1:5; Luca 8:48.

1 Petru 1:5: „Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!”

Luca 8:48: „Isus i-a zis: „Îndrăznește, fiică; credința ta te-a mântuit, du-te în pace.”

„Credința în Hristos care mântuiește sufletul nu este aceea pe care o reprezintă mulți. ‚Crede, crede’, este strigătul lor; ‚doar crede în Hristos, și vei fi mântuit. ‚Este tot ce ai de făcut.’ În timp ce adevărata credință se încrede complet în Hristos pentru mântuire, ea va duce la o conformitate perfectă cu legea lui Dumnezeu. Credința se manifestă prin fapte.” – *The Review and Herald*, 5 octombrie 1886.

„Pentru ca să fim păstrați de puterea lui Dumnezeu prin credință, dorințele minții ar trebui să urce neîncetat în rugăciune tăcută pentru ajutor, pentru lumină, pentru putere, pentru cunoaștere. Dar gândirea și rugăciunea nu pot lua locul îmbunătățirii sincere și credincioase a folosirii timpului. Atât munca, cât și rugăciunea sunt necesare pentru desăvârșirea caracterului creștin.” – *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 317 (5 noiembrie)

b. De ce are nevoie credința de încercări? 1 Petru 1:7; Iov 23:10; Iacov 1:3.

1 Petru 1:7: „pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere, și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos.”

Iov 23:10: „Dar El știe ce cale am urmat; și, dacă m-ar încerca, aș ieși curat ca aurul.”

Iacov 1:3: „ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare.”

„În viața religioasă a fiecărui suflet care obține în cele din urmă victoria vor exista scene de teribilă nedumerire și încercare; dar cunoștința lui despre Scripturi îi va permite să-și aducă aminte de promisiunile încurajatoare ale lui Dumnezeu, care îi vor mângâia inima și îi vor întări credința în puterea Celui Atotputernic... Încercarea credinței este mai prețioasă decât aurul. Toți ar trebui să învețe că aceasta este o parte a disciplinei în școala lui Hristos, care este esențială pentru a-i purifica și rafina de zgura lumească.” – *Ibid.*, p. 81.

c. Cum descrie apostolul Petru esența credinței? 1 Petru 1:8, 9. Compara aceasta cu definiția lui Pavel despre credință. Evrei 11:1.

1 Petru 1:8, 9: „pe care voi îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El fără să-L vedeți și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită, pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre.”

Evrei 11:1: „Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.”

„Chiar și atunci când trecem prin valea descurajării, să nu uităm nicidecum că Domnul Hristos este tot atât de aproape de noi, ca și atunci când înaintăm atât de încrezători ca și cum ne-am afla pe culmile munților. Glasul ne-a spus: „Nu vrei să-ți arunci povara asupra Marelui Purtător de poveri, Domnul Isus Hristos? Nu dorești să trăiești în locurile luminate de cruce?” – *Minte, Caracter și Personalitate*, vol. 2, p. 811 (Cap. 89 — *Influențe pozitive asupra minții*).

Joi

11 aprilie

5. TAINA MÂNTUIRII

a. De ce „mântuirea prin har”, prin credință, a devenit mult mai ușor de înțeles după întruparea și moartea Domnului Hristos? **1 Petru 1:10-12; Luca 10:24; 1 Ioan 1:1-3.**

1 Petru 1:10-12: „Prorocii, care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare. Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate. Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească.”

Luca 10:24: „Căci vă spun că mulți proroci și împărați au voit să vadă ce vedeți voi, și n-au văzut, să audă ce auziți voi, și n-au auzit.”

1 Ioan 1:1-3: „Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții – pentru că viața a fost arătată, și noi am văzut-o și mărturisim despre ea și vă vestim viața veșnică, viață care era la Tatăl și care ne-a fost arătată – deci ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtașie cu noi. Și părtașia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Hristos.”

„Chiar și prorocii care au fost favorizați cu o iluminare deosebită a Duhului, n-au înțeles pe deplin importanța descoperirilor încredințate lor..

Totuși... ei au căutat cu stăruință să primească toată lumina pe care Dumnezeu le-o descoperise după buna Sa plăcere. Ce lecție pentru poporul lui Dumnezeu din era creștină, pentru a cărui folosință au fost date aceste prorocii slujitorilor Săi!... Puneți în contrast zelul lor sfânt cu neglijența manifestată de cei favorizați din zilele sfârșitului față de acest dar al cerului.

Ce mustrare pentru indiferența iubitoare de comoditate și de lume, care se mulțumește să declare că profețiile nu pot fi înțelese!“ – *Tragedia Veacurilor*, p. 344 (cap. 19 – *Lumină prin întuneric*).

b. De ce planul de răscumpărare este o taină chiar și pentru îngeri? 1 Petru 1:12 (ultima parte); 1 Corinteni 4:9.

1 Petru 1:12 u.p.: „*Lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească.*“

1 Corinteni 4:9: „*Căci parcă Dumnezeu a făcut din noi, apostolii, oamenii cei mai de pe urmă, niște osândiți la moarte; fiindcă am ajuns o privilegiu pentru lume, îngeri și oameni.*“

„Venind să locuiască aici, cu noi, Isus avea să-L descopere pe Dumnezeu atât oamenilor, cât și îngerilor.. Mica noastră lume este cartea de studiu a universului. Scopul minunat al harului lui Dumnezeu, taina iubirii răscum-părătoare, constituie subiectul pe care îngerii doresc să-l adâncească și care va fi studiul lor de-a lungul veacurilor nesfârșite. Atât cei răscum-părați, cât și ființele necăzute vor descoperi în crucea lui Hristos știința și cântecul lor.“ – *Hristos, lumina Lumii*, pp. 19, 20 (cap. 1 – „*Dumnezeu cu noi*“).

Vineri

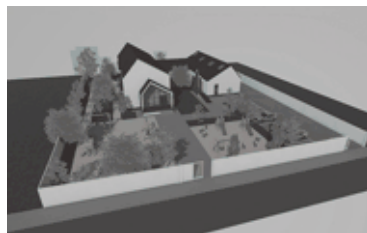
12 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce îmi poate reaminti că sunt un străin, un pelerin, în această lume – o persoană care nu ar trebui să se simtă acasă aici?**
- 2. Cum îmi pot asigura alegerea și mântuirea?**
- 3. Ce mă va pregăti mai bine să îndur cu curaj încercările și ispitele?**
- 4. Ce are tendința să slăbească – sau să întărească – credința mea?**
- 5. Cum pot investi mai mult timp pentru a studia mai profund planul de mântuire?**

Proiect de Dar Special pentru Centrul Educațional „Copii de Caracter” – Făgăraș

*„Educația timpurie a copiilor modelează
caracterul pentru întreaga viață.”
(Fiice ale lui Dumnezeu, E.G.White)*

„Centrul Educațional Copii de Caracter” a luat ființă în anul 2019, în Făgăraș. Copii cu vârste cuprinse între 2 și 6 ani se dezvoltă frumos aici, deoarece, pe lângă activitățile specifice fiecărei vârste, învață povestioare biblice, învață să se roage, să cânte și să facă din Dumnezeu prietenul lor. Așa micuți cum sunt, înțeleg că Dumnezeu este în control și învață să îi ceară Lui ajutor pentru problemele lor. Caracterul lor se clădește zi după zi. Prin harul lui Dumnezeu putem observa transformări deosebite în viețile acestor copilași.

În prezent 29 de copii își desfășoară activitatea în 4 săli puse la dispoziție la sediul Uniunii Române, dar acestea se dovedesc a fi neîncăpătoare deoarece cerințele de înscriere sunt peste capacitatea actuală. Prin aceasta am înțeles că Dumnezeu dorește ca noi să continuăm și să dezvoltăm această activitate minunată pentru a veni în contact cu cât mai mulți copii și familiile lor. Astfel că în anul 2021, cu sprijinul Conferinței Generale, al Uniunii Române și al celor care au donat pentru acest proiect, s-a achiziționat un teren cu suprafața de 2640 m² într-o zonă liniștită a orașului. A urmat un timp îndelungat în care s-a lucrat la proiect și la avizele necesare construcției. În toamna anului 2023 s-au demarat lucrările de construcție, iar la începutul anului 2024 s-a finalizat parterul, urmând lucrările la etaj și acoperiș.

Suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru experiențele adunate în acest timp. Mulțumim tuturor celor care au sprijinit acest proiect și amintim că doar împreună îl putem finaliza.

Astăzi, când veți dărui pentru acest proiect, să dăruiți cu bucurie pentru ca un număr cât mai mare de copii să-L primească pe Isus în inimile lor.

Dacă doriți să sprijiniți acest proiect în continuare puteți dona în conturile de mai jos cu specificația „Centrul educațional”:

IBAN: RO74BRDE080SV18842640800,

în RON, B.R.D. – G.S.G.

IBAN: RO82BRDE080SV18842480800,

în EUR, B.R.D. – G.S.G.

Beneficiar: Asociația Religioasă a AZSMR

Domnul să binecuvânteze darurile și pe dăruitorii!

Frații voștri din echipa „Centrului Educațional Copii de Caracter”, Făgăraș

Copii ascultători ai lui Dumnezeu

TEXT DE MEMORAT: „Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima.” (1 Petru 1:22).

„Când ne sprijinim pe Hristos prin credință, lucrarea noastră tocmai a început. Fiecare om are obiceiuri corupte și păcătoase care trebuie depășite printr-o luptă viguroasă. Fiecare suflet trebuie să lupte lupta credinței.” – *Solii Alese*, vol. 2, p. 20 (subcap. *Formalismul rece sau fanatismul*)

Studiu recomandat: *Calea către Hristos*, pp.43-48 (cap. 5 – *Consacrarea*).

Duminică

14 aprilie

1. ALEGÂND CU GRIJĂ GÂNDURILE NOASTRE

a. Conform Cuvântului lui Dumnezeu, unde începe adevărata ascultare? 1 Petru 1:13, 14; Romani 12:2.

1 Petru 1:13, 14: „De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos. Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târâți în poftele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință.”

Romani 12:2: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.”

„Orice reformă adevărată începe cu curățirea sufletului. Prin spălarea nașterii din nou și înnoirea minții prin puterea Duhului Sfânt are loc o schimbare în viață.”

„Privind la Hristos devenim schimbați. Dacă mintea rămâne în permanență concentrată asupra lucrurilor vremelnice, aceste lucruri ajung să o absoarbă întru totul, afectând caracterul, astfel încât slava lui Dumnezeu este pierdută din vedere și uitată. Ocaziile care sunt la îndemâna lor pentru a deveni familiarizați cu lucrurile cerești sunt trecute cu vederea. Viața spirituală moare.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 105 (8 aprilie).

b. Încotro se îndreaptă cursul natural al gândurilor și motivațiilor umane? Geneza 6:5; Ieremia 17:9.

Geneza 6:5: „Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău.”

Ieremia 17:9: „Inima este nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?”

c. Ce ar trebui să facem atunci când realizăm că gândurile și motivațiile noastre nu sunt curate? Faptele Apostolilor 8:22.

Faptele Apostolilor 8:22: „Pocăiește-te, dar, de această răutate a ta și roagă-te Domnului să ți se ierte gândul acesta al inimii tale, dacă este cu puțință.”

Luni

15 aprilie

2. SERIOZITATEA GÂNDIRII

a. Cum putem „încinge coapsele minții noastre” în sens practic? Geneza 4:7.

Geneza 4:7: „Nu-i așa? Dacă faci bine, vei fi bine primit; dar dacă faci rău, păcatul pândește la ușă; dorința lui se ține după tine, dar tu să-l stăpânești.”

„Cei care nu vor să ajungă pradă amăgirilor lui Satan trebuie să păzească bine intrările sufletului; ei trebuie să se ferească a citi, a vedea sau a auzi ceva care ar sugera gânduri necurate. Minte nu trebuie lăsată să se oprească la întâmplare asupra oricărui subiect pe care vrăjmașul sufletelor l-ar sugera. Inima trebuie să fie păzită cu credincioșie căci, altfel, răutățile din afară vor trezi răutățile dinăuntru și sufletul va rătăci în întuneric. „Încingeți-vă coapsele minții voastre”, scria Petru, „fiți treji”. – *Faptele apostolilor*, p. 518 (cap. 51 – *Un subpăstor credincios*).

b. De ce este extrem de important să controlăm gândurile inimii noastre? Proverbe 23:7 (prima parte); 24:9 (prima parte).

Proverbe 23:7 p.p.: „căci cum gândește un om în inima lui, așa este el.” (engl.)

Proverbe 24:9 p.p.: „Gândul celui nebun nu este decât păcat”

„Gândurile trebuie aduse în supunere față de voința lui Dumnezeu, iar sentimentele sub controlul rațiunii și credinței. Imaginația noastră nu ne-a fost dată să o lăsam să alerge dezordonat și să aibă propria cale, fără niciun efort de restricție și disciplină. Dacă gândurile sunt rele, atunci sentimentele vor fi rele; și gândurile și sentimentele combinate alcătuiesc caracterul moral. Când decidem ca și creștini că nu suntem obligați să restricționăm

gândurile și sentimentele noastre, suntem aduși sub influența îngerilor răi și invităm prezența și controlul lor. Dacă cedăm impresiilor noastre și permitem gândurilor noastre să se îndrepte într-un canal al suspiciunii, îndoielii și nemulțumirii, vom fi nefericiți, iar viețile noastre se vor dovedi a fi un eșec.“ – *The Review and Herald*, 21 aprilie 1885.

c. De ce ne îndeamnă apostolul Petru să fim treji și „să nădăjduim până la sfârșit” în har? 1 Petru 1:13 comparat cu 5:8.

1 Petru 1:13: „De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos.”

1 Petru 5:8: „Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.”

„Păzește-ți cu credincioșie gândurile. Fortifică bine fiecare acces la inima ta. Trebuie să ridici bariere împotriva apropierii lui Satan. O vigilență într-un punct în timp ce celelalte sunt neglijate nu va avea valoare... Există în fața noastră pericole pe care trebuie să le întâmpinăm și singura noastră siguranță este în Dumnezeu.” – *This Day With God*, p. 174

Martți

16 aprilie

3. FUGI DE POFTELE DE ALTĂ DATĂ ȘI FII SFÂNT

a. În ce aspecte ale vieții noastre trebuie să fim extrem de vigilenți pentru a deveni sfinți? 1 Petru 1:14, 15; 4:2, 3.

1 Petru 1:14, 15: „Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târâți în poftele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră.”

1 Petru 4:2, 3: „pentru ca, în vremea care-i mai rămâne de trăit în trup, să nu mai trăiască după poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu. Ajunge, în adevăr, că în trecut ați făcut voia neamurilor și ați trăit în desfrânări, în poftă, în beții, în ospete, în chefuri și în slujiri idolești neîngăduite.”

„Nimeni n-ar trebui să se măgulească cu gândul că păcatele cultivate pentru un timp, vor putea fi părăsite imediat. Lucrurile nu stau astfel. Fiecare păcat cultivat slăbește caracterul și întărește obiceiul, iar rezultatul este stricăciunea fizică, intelectuală și morală. Poate că vei ajunge să-ți pară rău, să te pocăiești de răul pe care l-ai făcut și să așezi picioarele pe drumul cel bun, dar faptul că mintea ți-a fost modelată de rău și că te-ai familiarizat cu el, face foarte dificilă deosebirea dintre ceea ce este drept și ceea ce nu este

drept. Prin obiceiurile rele pe care ți le-ai format, Satan te va asalta mereu și mereu.“ – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 281 (cap. 22 – *A zice și a face*).

b. Deși ni se amintește întotdeauna să fim sfinți (1 Petru 1:15, 16) – ceea ce poate părea uneori că ar putea fi realizat prin propriile noastre eforturi – în realitate, cu ce mijloace ni se dă posibilitatea să devenim sfinți? Levitic 20:7, 8; Filipeni 2:13; Tit 3:5.

1 Petru 1:15, 16: „Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt”.

Levitic 20:7, 8: „Voi să vă sfințiți și să fiți sfinți, căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru. Să păziți legile Mele și să le împliniți. Eu sunt Domnul care vă sfințesc.”

Filipeni 2:13: „Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea.”

Tit 3:5: „El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt.”

„Cu toate că nu avem niciun merit în noi înșine, în marea bunătate și dragoste a lui Dumnezeu suntem răsplătiți ca și cum meritul ar fi al nostru. Când am făcut tot binele pe care îl puteam face, suntem totuși niște servi netrebniți... Ceea ce am realizat a fost realizat doar prin harul lui Hristos, și nicio răsplată nu ne este cuvenită de la Dumnezeu pe baza meritului nostru.“ – *The Review and Herald*, 27 iunie 1893

c. După îndemnul de a fi treji, de ce ne amintește apostolul despre judecata viitoare? 1 Petru 1:17; Coloseni 3:5, 6.

1 Petru 1:17: „Și dacă chemați ca Tată pe Cel ce judecă fără părtinire pe fiecare după faptele lui, purtați-vă cu frică în timpul pribegiei voastre.”

Coloseni 3:5, 6: „De aceea, omorâți mădulele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este o închinare la idoli. Din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării.”

„Lucrarea fiecărui om este trecută în revistă înaintea lui Dumnezeu și înregistrată la credincioșie sau necredincioșie. În dreptul fiecărui nume din cărțile cerului, este trecută cu o exactitate teribilă orice cuvânt rău, orice faptă egoistă, orice datorie neîndeplinită și orice păcat ascuns, orice prefăcătorie iscusită. Avertizările sau muștrările trimise de cer, dar neglijate, clipele risipite, ocaziile nefolosite, influența exercitată spre bine sau spre rău, cu rezultatele ei îndepărtate, toate sunt înregistrate de îngerul raportor:” – *Tragedia Veacurilor*, p. 482 (cap. 28 – *În fața raportului vieții*).

4. RĂSCUMPĂRAȚI DE HRISTOS

a. Ce motiv bun aduce Petru că eforturile de a birui poftele de altădată, nu numai că merită a fi făcute, ci sunt chiar datoria noastră? 1 Petru 1:4, 18, 19; 1 Corinteni 6:18-20.

1 Petru 1:4, 18, 19: „și la o moștenire nestrăcioasă și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi... căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpeștiți din felul deșert de viețuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană.“

1 Corinteni 6:18-20: „Fugiți de curvie! Orice alt păcat, pe care-l face omul, este un păcat săvârșit afară din trup; dar cine curvește păcătuiește împotriva trupului său. Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.“

„Toți oamenii au fost cumpărați cu acest preț nespus de mare. Revărsând întreaga comoară a cerului în această lume, dându-ne întreg cerul în Hristos, Dumnezeu a cumpărat voința, afecțiunea, mintea, sufletul fiecărei ființe omeneste. Fie că cineva este credincios sau necredincios, toți oamenii sunt proprietatea lui Dumnezeu. Toți sunt chemați să lucreze pentru El și, după felul în care ei împlinesc această chemare, toți vor trebui să dea socoteală în ziua cea mare a judecății.“ – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 326 (cap. 25 – *Talanții*)

b. Când a fost întocmit planul de mântuire? 2 Timotei 1:8, 9.

2 Timotei 1:8, 9: „Să nu-ți fie rușine, dar, de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, întemnițatul Lui. Ci suferă împreună cu Evanghelia, prin puterea lui Dumnezeu. El ne-a mântuit și ne-a dat o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci după hotărârea Lui și după harul care ne-a fost dat în Hristos Isus, înainte de veșnicii.“

„Dumnezeu știa evenimentele viitorului, chiar înainte de a crea lumea. El nu și-a făcut obiectivele să se potrivească circumstanțelor, ci a permis lucrurilor să se dezvolte și să se desfășoare. El nu a lucrat pentru a aduce lucrurile într-o anumită stare, dar știa că o astfel de stare va exista. Planul care trebuia pus în aplicare în cazul apostaziei oricăreia dintre înaltele inteligențe ale cerului – acesta este taina, misterul care a fost ascuns de-a lungul veacurilor. Și o jertfă a fost pregătită în planurile veșnice pentru a face exact lucrarea pe care Dumnezeu a făcut-o pentru omenirea căzută.“ – *The Signs of the Times*, 25 martie 1897.

**c. De unde provine, de fapt, credința în Dumnezeu?
Romani 10:17; 1 Petru 1:21.**

Romani 10:17: „Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.”

1 Petru 1:21: „care prin El sunteți credincioși în Dumnezeu care L-a înviat din morți și I-a dat slavă, pentru ca credința și nădejdea voastră să fie în Dumnezeu.”

„Niciun om nu poate crea credința. Duhul Sfânt care acționează asupra minții umane și o luminează, creează credința în Dumnezeu. În Scripturi, credința este menționată ca fiind darul lui Dumnezeu, puternic pentru mântuire, iluminând inimile celor care caută adevărul ca pe o comoară ascunsă. Spiritul lui Dumnezeu imprimă adevărul în inimă. Evanghelia este numită puterea lui Dumnezeu pentru mântuire, deoarece doar Dumnezeu poate face ca adevărul să devină o putere care sfințește sufletul.” – *Comentarii Biblice, Noul Testament*, (referința la 1 Petru 1), vol. 7, p. 940.

Joi

18 aprilie

5. CUNUNA ASCULTĂRII

a. După ce îi îndeamnă pe credincioși să lupte împotriva vechilor poftes, ce obiectiv stabilește apostolul ca fiind forma supremă de ascultare? 1 Petru 1:22.

1 Petru 1:22: „Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima.”

„Petru continuă: „iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima”. Cuvântul lui Dumnezeu – adevărul – este canalul prin care Domnul Își manifestă Duhul și puterea Sa. Ascultarea de cuvânt produce rodul calității cerute – „dragostea de frați neprefăcută”. Această iubire este născută în cer și conduce la simțăminte înalte și acțiuni lipsite de egoism.” – *Faptele apostolilor*, p. 519 (cap. 51 *Un subpăstor credincios*)

„Având sufletele curățite în ascultarea de adevăr, prin Duhul, pentru o iubire neprefăcută față de frați... Cât de important este, așadar, ca toți cei care se implică în lucrare, cei care fac colportaj și cei care lucrează în birou, să păstreze și să practice cu credincioșie cele mai înalte și sfinte principii ale Cuvântului lui Dumnezeu.” – *The Publishing Ministry*, p. 297

„Trebuie să cultivăm iubirea în inimile noastre. Nu ar trebui să fim gata să gândim rău despre frații noștri. Trebuie să interpretăm cât mai puțin po-

sibil ceea ce fac sau spun ei. Trebuie să fim creștini corespunzători Bibliei. (Citat 1 Petru 1:22)...“

„Trebuie să cercetăm caracterul gândurilor și sentimentelor noastre, a temperamentelor noastre, a scopurilor, cuvintelor și acțiunilor noastre... Dacă nu căutăm cu sârguință, examinându-ne inimile în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, dragostea de sine ne va îndemna să avem o părere mult mai bună despre noi înșine decât ar trebui să avem.” – *This Day With God*, p. 83.

„Dacă nu ar fi existat unele lipsuri în propria noastră experiență, nu am fi fost atât de suspicioși față de frații noștri. Cel care este condamnat de propria conștiință trece atât de ușor la judecată. Fiecare să tremure și să se teamă de el însuși... ‘Văzând că v-ați curățit sufletele ascultând adevărul prin Duhul spre o iubire nefățarnică față de frați.’” – *The Review and Herald*, 29 octombrie 1901.

Vineri

19 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce ar trebui să fac dacă un gând păcătos sau necurat îmi intră în minte?**
- 2. Cât de des ar trebui să îmi cercetez inima în ceea ce privește natura motivațiilor mele?**
- 3. Cum pot cultiva un simțământ mai profund al purității în viața mea?**
- 4. Ce poate dezvolta pe deplin recunoștința mea pentru prețul plătit de Isus pentru mine?**
- 5. Cât de curată este dragostea mea față de frații și surorile mele?**

Cuvântul lui Dumnezeu

TEXT DE MEMORAT: „Și, ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire.” (1 Petru 2:2).

„Cuvântul lui Dumnezeu este sămânța. Fiecare sămânță poartă în ea un principiu germinativ, cu embrion de viață. În el se găsește viața plantei. Tot astfel și Cuvântul lui Dumnezeu are viață în el.” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 38 (cap. 2 – „Semănătorul a ieșit să semene”).

Studiu recomandat: *Solii către tineret*, pp. 189-191 (cap. 56 – *Adevărata înțelepciune*).

Duminică

21 aprilie

1. O CERINȚĂ NECESARĂ

a. Ce condiție obligatorie a mântuirii a prezentat Isus ascultătorilor Săi? Ioan 3:5-7; Matei 18:1-3.

Ioan 3:5-7: „Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din carne este carne, și ce este născut din Duh este duh. Nu te mira că îți-am zis: „Trebuie să vă nașteți din nou.”

Matei 18:1-3: „În clipa aceea, ucenicii s-au apropiat de Isus și L-au întrebat: „Cine este mai mare în Împărăția cerurilor?” Isus a chemat la El un copilăș, l-a pus în mijlocul lor și le-a zis: „Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilăși, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor.”

b. La ce indică Petru ca mijloc prin care putem fi convertiți (născuți din nou)? 1 Petru 1:23.

1 Petru 1:23: „fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.”

„Schimbarea inimii prin care devenim copii ai lui Dumnezeu este numită în Biblie: naștere...

Când adevărul devine un principiu statornic în viață, sufletul este „născut din nou, nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac”.

Această naștere nouă este rezultatul primirii lui Hristos drept Cuvânt al lui Dumnezeu. Apoi, prin Duhul Sfânt, adevăruri divine sunt imprimare în inimă, noi concepții sunt trezite, iar energiile până atunci latente sunt trezite să coopereze cu Dumnezeu... Hristos a fost revelatorul adevărului în lume. Prin El, sămânța nepieritoare – Cuvântul lui Dumnezeu – a fost semănată în inimile oamenilor.”

„Cuvântul distruge natura firească, pământească, și oferă o viață nouă în Hristos – asemănarea divină.” – *Credința prin care trăiesc*, p. 19 (13 ianuarie).

Luni

22 aprilie

2. VEȘNIC VERSUS VREMELNIC ȘI PIERITOR

a. Ce cuvinte profetice a citat Petru când vorbea despre fragilitatea vieții umane? 1 Petru 1:24; Isaia 40:6-8.

1 Petru 1:24: „Căci orice făptură este ca iarba, și toată slava ei, ca floarea ierbii. Iarba se usucă, și floarea cade jos.”

Isaia 40:6-8: „Un glas zice: „Strigă!” – Și eu am răspuns: „Ce să strig?” – „Orice făptură este ca iarba, și toată strălucirea ei, ca floarea de pe câmp. Iarba se usucă, floarea cade, când suflă vântul Domnului peste ea. – În adevăr, poporul este ca iarba: iarba se usucă, floarea cade; dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac.”

b. Cu ce este comparată viața umană în întreaga Biblie și de ce? Psalmi 103:15, 16; Iacov 4:14.

Psalmi 103:15, 16: „Omul! Zilele lui sunt ca iarba, și înflorește ca floarea de pe câmp. Când trece un vânt peste ea, nu mai este, și locul pe care-l cuprindea n-o mai cunoaște.”

Iacov 4:14: „și nu știți ce va aduce ziua de mâine! Căci ce este viața voastră? Nu sunteți decât un abur, care se arată puținel, și apoi piere.”

„Nu avem timp de pierdut. Nu știm cât de curând se poate încheia timpul nostru de probă. Cel mult, avem doar o scurtă viață aici și nu știm cât de curând săgeata morții ne poate străpunge inimile.”

„Suntem noi pregătiți? L-am cunoscut noi pe Dumnezeu, Guvernatorul Cerului, Dătătorul Legii, și pe Isus Hristos, pe care L-a trimis în lume ca reprezentant al Său? Când lucrarea vieții noastre s-a sfârșit, vom putea spune, așa cum a făcut-o Hristos, exemplul nostru: „Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac... Eu am făcut cunoscut Numele Tău.” ?” (Ioan 17:4-6.) – *Divina Vindecare*, p. 454 (sect. – *Importanța căutării adevăratei cunoașteri*).

c. În contrast cu viața umană care este asemănătoare cu iarba și aburul, ce este la fel de etern ca Dumnezeu? 1 Petru 1:25; Psalmi 119:89.

1 Petru 1:25: „dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie.”

Psalmi 119:89: „Cuvântul Tău, Doamne, dăinuie în veci, în ceruri.”

„Ca și ziditorii acestor case de pe stâncă, zicea Isus, este și acela care va primi cuvintele Sale și își va face din ele temelia caracterului și a vieții. Cu veacuri mai înainte, profetul Isaia scrisese: „Cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac.” (Isaia 40:8). Și Petru, la multă vreme după rostirea Predicii de pe Munte, citând aceste cuvinte ale profetului Isaia, zicea: „Acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie.” (1 Petru 1:25). Cuvântul lui Dumnezeu este singurul lucru dăinuitor, pe care-l cunoaște lumea aceasta. El este temelia cea sigură. „Cerurile și pământul vor trece”, zicea Isus, „dar cuvintele Mele nu vor trece.” (Matei 24:35).”

„Primind Cuvântul, Îl primim pe Hristos. Și numai aceia care primesc astfel cuvintele Sale, clădesc pe El... Hristos, Cuvântul, descoperirea lui Dumnezeu - manifestarea caracterului Său, a Legii Sale, a iubirii Sale, a vieții Sale - este singura temelie pe care putem clădi un caracter durabil.”

„Noi clădim pe Hristos, prin ascultare de Cuvântul Său... Sfințenia este rezultatul supunerii depline față de Dumnezeu.” - *Cugetări de pe Muntele Feri-cirilor*, pp. 148, 149 (cap. 6 - Nu judecând, ci lucrând).

Marti

23 aprilie

3. ÎNDEPĂRTAREA PIETRELOR DE POTICNIRE

a. Enumerați câteva pietre de poticnire care ne împiedică să primim Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum este în Isus. 1 Petru 2:1, 2.

1 Petru 2:1, 2: „Lepădați, dar, orice răutate, orice vicleșug, orice fel de prefăcăto-rie, de pizmă și de clevetire; și, ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire.”

„Primiți în plinătatea inimii voastre cuvintele lui Hristos și fiți împlini-tori ai Cuvântului Său. Nu putem primi binecuvântările pe care dragostea și prezența lui Hristos ni le pot aduce, dacă nutrim sentimente care vor distru-ge unitatea pentru care Hristos S-a rugat să existe între ucenicii Săi.” - *The Review and Herald*, 25 iulie 1893.

„Eul este cel cu care avem de-a face în primul rând. Critică-ți inima îndeaproape. Cerceteaz-o pentru a vedea ce împiedică accesul liber al Spiritului lui Dumnezeu.“ – *Înalta noastră chemare*, p. 21 (15 ianuarie).

„Nu trebuie să vorbim aspru, să certăm nervos, căci îngerii lui Dumnezeu umblă în sus și în jos în fiecare cameră... Mici greșeli pot apărea, dar cuvintele de condamnare stârnesc sentimente de răzbunare, iar Dumnezeu este dezonorat... Orice cuvânt spus iresponsabil sau nechibzuit ar trebui retras fără întârziere... Aceasta este lucrarea noastră.“ – *In Heavenly Places*, p. 182.

b. Dați exemple despre cum amărăciunea neîndepărtată, ipocrizia și invidia au împiedicat oamenii să primească Cuvântul lui Dumnezeu. Geneza 4:5-8; Marcu 15:10; Faptele Apostolilor 13:44, 45.

Geneza 4:5-8: „dar spre Cain și spre jertfa lui n-a privit cu plăcere. Cain s-a mâniat foarte tare și i s-a posomorât fața. Și Domnul a zis lui Cain: „Pentru ce te-ai mâniat și pentru ce ți s-a posomorât fața? Nu-i așa? Dacă faci bine, vei fi bine primit; dar dacă faci rău, păcatul pândește la ușă; dorința lui se ține după tine, dar tu să-l stăpânești.” Însă Cain a zis fratelui său Abel: „Haidem să ieșim la câmp.” Dar pe când erau la câmp, Cain s-a ridicat împotriva fratelui său Abel și l-a omorât.“

Marcu 15:10: „Căci pricepuse că preoții cei mai de seamă din pizmă Îl dăduseră în mâna lui.“

Faptele Apostolilor 13:44, 45: „În Sabatul viitor, aproape toată cetatea s-a adunat ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu. Iudeii, când au văzut noroadele, s-au umplut de pizmă, vorbeau împotriva celor spuse de Pavel și-l batjocureau.“

„Poate că nu totdeauna primim un răspuns imediat la rugăciunile noastre... Când ne adresăm Lui, cerându-I ceva, El poate vedea că este necesar ca noi să ne cercetăm mai întâi inimile și să ne pocăim de păcatele noastre. De aceea, El ne trece prin încercări și necazuri, El ne trece prin umilință, pentru ca să putem să ne dăm seama de ceea ce împiedică lucrarea Duhului Său cel Sfânt în noi.“ – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 143 (cap. 12 – *Cerând pentru a da*).

„Invidia nu este numai o pervertire a firii, ci și o boală care tulbură toate facultățile...“

„Omul invidios închide ochii în fața însușirilor bune și a faptelor nobile ale altora. El este totdeauna gata să vorbească de rău și să prezinte greșit ceea ce, de fapt, este excelent. Adesea, oamenii mărturisesc și iartă greșelile altora, dar este puțină speranță de la omul invidios. Întrucât a invidia o persoană înseamnă să admiti că el îți este superior, iar mândria nu va permite nicio concesie. Dacă se face o încercare de a convinge pe cel invidios de păcatul său, el devine și mai pornit...“

„Omul invidios împrășteie otravă oriunde merge, înstrăinând pe prieteni și stârnind ură și răzvrătire împotriva lui Dumnezeu și a omului.” – *Mărturie pentru comunitate*, vol. 5, p. 56 (secț. – *O mărturie importantă*).

Miercuri

24 aprilie

4. DORIND LAPTELE PUR AL CUVÂNTULUI

- a. După ce a indicat spre Cuvântul lui Dumnezeu ca fiind o putere care să ne convertească sufletele, ce fel de „dorință” ne în-deamnă Petru să exercităm? 1 Petru 2:2.**

1 Petru 2:2: „și, ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire”

„Prețuirea Bibliei crește odată cu studiul ei...”

„Nimic nu este mai potrivit pentru a întări intelectul decât studiul Bibliei. Nicio altă carte nu este atât de puternică în a înălța gândurile, în a da vigoare facultăților, precum adevărurile ample și înnobilitoare ale Bibliei. Dacă Cuvântul lui Dumnezeu ar fi studiat așa cum ar fi trebuit, oamenii ar avea o deschidere a minții, o noblețe de caracter, rar văzută în aceste vremuri.”

„Nicio cunoaștere nu este atât de fermă, atât de consistentă, atât de cuprinzătoare, precum cea obținută din studierea Cuvântului lui Dumnezeu.” – *In Heavenly Places*, p.135.

- b. Numiți unul dintre motivele pentru care oamenii refuză să studieze Cuvântul lui Dumnezeu. Ioan 3:19, 20.**

Ioan 3:19, 20: „Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele.”

„Tu ai neglijat Scripturile. Tu disprețuiești și respingi mărturiile pentru că ele mustră păcatele tale favorite și tulbură mulțumirea de sine.” – *Mărturie pentru comunitate*, vol. 5, p.49 (secț. *O mărturie importantă*).

- c. Cu ce își petreceau mulți filozofi din Atena tot timpul, și ce problemă similară ne afectează astăzi, în special prin utilizarea necumpătată a internetului și a rețelelor sociale? Faptele Apostolilor 17:21; 2 Corinteni 4:3, 4.**

Faptele Apostolilor 17:21: „Căci toți atenienii și străinii care stăteau în Atena nu-și petreceau vremea cu nimic altceva decât să spună sau să asculte ceva nou.”

2 Corinteni 4:3, 4: „Și, dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării, a căror minte necredincioasă a orbit-o Dumnezeu veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.”

„Oh, de ar cugeta tinerii la influența pe care povestirile excitante le au asupra minții! Puteți voi, după ce citiți astfel de cărți, să deschideți Cuvântul lui Dumnezeu și să citiți cuvintele vieții cu interes? Nu găsiți voi Cartea lui Dumnezeu ca fiind neinteresantă?” – *Căminul adventist*, p. 416 (cap 68. *Lectura și influența ei*).

„Mulți își slăbesc mintea prin lecturarea poveștilor și a romanelor și își pierd plăcerea pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Ei devin amețiți mental și nu vor fi capabili să privească la chestiunile solemne ale vieții și destinului în lumina corectă, decât dacă renunță la această practică.” – *The Review and Herald*, 14 aprilie 1891.

Joi

25 aprilie

5. CRESCÂND SPIRITUAL

a. Ce este imposibil, dacă nu rămânem studenți sânguincioși ai Cuvântului lui Dumnezeu? 2 Petru 3:18 (prima parte).

2 Petru 3:18 p.p.: „ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.”

„Apostolul i-a îndemnat pe credincioși să cerceteze Scripturile, ca printr-o cuvenită înțelegere a lor să-și poată face lucrarea sigură pentru veșnicie. Petru a înțeles că, în experiența fiecărui suflet care, în cele din urmă, va fi biruitor, vor fi momente de nedumerire și încercare; dar el mai știa că o înțelegere a Scripturilor îl va face în stare pe cel ispitit să-și amintească de făgăduințele care îi vor mângâia inima și îi vor întări credința în Cel Atotputernic.” – *Faptele Apostolilor*, p.521 (cap. 51 – *Un subpăstor credincios*).

b. În ce pericol se află cei care au gustat „că Domnul este bun”, dar neglijează să aplice Cuvântul lui Dumnezeu în inimile lor? 1 Petru 2:3; Evrei 6:4-6.

1 Petru 2:3: „Dacă ați gustat în adevăr că bun este Domnul.”

Evrei 6:4-6: „Căci cei ce au fost luminați odată – și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt, și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor – și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși

și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou, pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu și-L dau să fie batjocorit.“

„Mulți privesc cu mulțumire de sine asupra lungilor ani în care au susținut adevărul. Acum au simțământul că sunt îndreptățiți la o răsplată pentru încercările prin care au trecut în acei ani și pentru ascultarea lor. Dar această experiență reală în lucrurile lui Dumnezeu în trecut îi face și mai vinovați înaintea Lui, pentru că nu și-au păstrat integritatea și n-au mers înainte spre desăvârșire. Credințioșia din anul trecut nu va ispăși nicio dată neglijența din anul acesta. Credințioșia de ieri a unui om nu va ispăși necredințioșia lui de azi.“ – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 63 (secț. *Mărturiile desconsiderate*).

„Să căutăm individual pe Domnul. Cei a căror experiență religioasă în trecut a fost numai o lucrare de suprafață, să se apropie de Dumnezeu.“ – *Ibid.*, vol. 9, p. 216 (secț. – *Problema rasială*).

Vineri

26 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Care sunt roadele unei experiențe autentice de convertire?**
- 2. Cum pot ști dacă sunt pregătit să-L întâlnesc pe Domnul dacă aș muri în această noapte?**
- 3. Este vreun frate sau vreo soră în biserică pe care nu îi simpatizez? Dacă da, de ce? Ar putea fi gelozia sau invidia ascunsă, cauza sentimentelor mele față de ei?**
- 4. Cât de des ar fi recomandat să am studiu personal al Bibliei?**
- 5. Descrie diferența dintre a crește în Hristos și a stagna.**

Sabat, 4 mai 2024
Darul Sabatului Întâi
pentru misiunile mondiale

„Cerul este indignat de neglijența dovedită față de oameni. Am vrea noi să știm cum o privește Hristos? Ce ar simți o mamă și un tată, dacă ar ști că fiul lor, pierdut în zăpadă și frig, a fost trecut cu vederea și lăsat să piară de acei care ar fi putut să-l salveze?” – *Hristos Lumina Lumii*, p. 825 (cap 86 – *Duceți-vă și învățați toate neamurile*).

Din punct de vedere spiritual, cine sunt acești copii „pierduți în frig și în zăpadă”?

„Milioane și milioane de suflete gata să piară, legate în lanțurile neștiinței și păcatului, n-au auzit niciodată despre iubirea lui Isus pentru ele. Dacă am fi în situația lor, ce am dori ca ei să facă pentru noi? Toate aceste lucruri, atât cât stă în puterea noastră, avem obligația imperioasă să facem totul pentru acești oameni.” – *Ibid.*, p. 640 (cap. 70)

„Lumina adevărului trebuie să strălucească pretutindeni, pentru ca inimile care acum dorm în neștiință să fie trezite și convertite. Evanghelia trebuie să fie propovăduită în toate satele și orașele.” – *Evanghelizarea*, p. 19 (sect. *Influența tot mai vastă a evanghelizării*).

„Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor? Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși?” (Romani 10:14, 15 p.p.).

Este nevoie de evanghelizare globală acum, în timp ce ușile sunt încă deschise. Cu adevărat, la această oră putem să facem să răsunе cuvintele lui Isus: „Cât este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze. Cât sunt în lume, sunt Lumina lumii.” (Ioan 9:4, 5).

Nu toți pot merge personal pretutindeni unde trebuie să ajungă mesajul pe această planetă întunecată. Totuși, pentru a transmite acest mesaj, ne costă ceva pe fiecare dintre noi: timp, grijă, energie și bani trebuie investite din inimă în această lucrare, până când întregul pământ va fi luminat de slava lui Dumnezeu. Generozitatea voastră fidelă față de misiunile mondiale poate face o mare diferență!

Frații voștri din Conferința Generală

Pietre vii

TEXT DE MEMORAT: „Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos.” (1 Petru 2:5).

„Cei care înțeleg adevărul pentru această vreme trebuie să ia aminte la felul în care ascultă și cum îi îndeamnă și îi educă pe alții să îl practice.” – *Solii alese*, vol. 3, p. 22 (*Unitatea în biserică*).

Studiu recomandat: *The Spirit of Prophecy*, vol. 2, pp. 272-274.

Duminică

28 aprilie

1. ILUSTRĂȚII DIN TRECUT

a. Făcând referire la profeția lui Isaia (Isaia 28:16), cum îl ilustrează Petru pe Isus Hristos? 1 Petru 2:4, 6.

Isaia 28:16: „De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată, pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preț, piatră din capul unghiului clădirii, temelie puternică; cel ce o va lua ca sprijin nu se va grăbi să fugă.”

1 Petru 2:4, 6: „Apropiți-vă de El, Piatra vie lepădată de oameni, dar aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu... Căci este scris în Scriptură: „Iată că pun în Sion o Piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine se încrede în El nu va fi dat de rușine.”

b. Pe ce eveniment istoric se bazează această ilustrație? 1 Petru 2:7.

1 Petru 2:7: „Cinstea aceasta este, dar, pentru voi care ați crezut! Dar pentru cei necredincioși, „Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului”

„În construirea templului lui Solomon, pietrele au fost pregătite complet în carieră, astfel încât atunci când au fost aduse... lucrătorii nu au avut decât să le așeze pe poziție...

Niciun instrument nu trebuia folosit pe piatră atunci când aceasta era adusă la locul construcției. O piatră de formă neregulată a fost adusă din carieră pentru a fi folosită la fundația templului. Dar lucrătorii nu puteau găsi un loc pentru ea. ... Acolo zăcea neutilizată, iar muncitorii o ocoleau sau se împiedicau de ea, fiind foarte deranjați de prezența ei. Mult timp a rămas o

piatră respinsă. Dar când constructorii au ajuns la așezarea pietrei din capul unghiului, pentru mult timp au căutat în zadar o piatră de suficientă dimensiune și rezistență...[care să] suporte greutatea mare ce avea să apese pe ea. Dacă ar face o selecție neînțeleaptă a unei pietre pentru acest loc important, siguranța întregii construcții ar fi pusă în pericol...

Atenția constructorilor a fost în cele din urmă atrasă de această piatră mare, și au examinat-o cu atenție. Aceasta deja trecuse prin toate testele... Piatra a fost acceptată, adusă la poziția ei desemnată și s-a dovedit a fi o potrivire perfectă.” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 3, pp. 36, 37.

Luni

29 aprilie

2. PIATRA DIN CAPUL UNGHIULUI

- a. Deși Isus l-a numit pe Simon „Chifa” care înseamnă „o piatră” (vezi Ioan 1:42; Matei 16:18, 19), de ce nu putea fi Petru „stânca” pe care Isus și-a construit biserica? Matei 26:73, 74; Galateni 2:11-13.**

Ioan 1:42: „Și l-a adus la Isus. Isus l-a privit și i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa” (care tălmăcit înseamnă Petru).”

Matei 16:18, 19: „Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui. Îți voi da cheile Împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri.”

Matei 26:73, 74: „Peste puțin, cei ce stăteau acolo s-au apropiat și au zis lui Petru: „Nu mai încapă îndoială că și tu ești unul din oamenii aceia, căci și vorba te dă de gol.” Atunci el a început să se blesteme și să se jure, zicând: „Nu cunosc pe Omul acesta!” În clipa aceea a cântat cocoșul.”

Galateni 2:11-13: „Dar, când a venit Chifa în Antiohia, i-am stat împotrivă, în față, căci era de osândit. În adevăr, înainte de venirea unora de la Iacov, el mânca împreună cu Neamurile; dar, când au venit ei, s-a ferit și a stat deoparte, de teama celor tăiați împrejur. Împreună cu el au început să se prefacă și ceilalți iudei, așa că până și Barnaba a fost prins în lațul fățărniciei lor.”

„Petru era prompt și zelos în acțiune, îndrăzneț și necompromișător, și Hristos a văzut în el calități care aveau să fie de mare valoare pentru biserică.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 488 (secț – *Relațiile dintre membrii comunității*).

„Petru nu a fost stânca pe care biserica a fost întemeiată. Porțile iadului l-au biruit când L-a tăgăduit pe Domnul Său cu jurământ. Biserica a fost

clădită pe Acela pe care nu-L putea birui locuința morților.“ – *Hristos, lumina Lumii*, p. 413 (cap. 45 – *Umbrele crucii*).

„Isus nu S-a referit la Petru ca fiind stânca pe care El avea să-și întemeieze biserica. Expresia Sa ‘această stâncă’, se aplica Lui Însuși ca temelie a bisericii creștine. În Isaia 28:16, se face aceeași referire... Este aceeași piatră la care se face referire și în Luca 20:17, 18... De asemenea, în Marcu 12:10, 11...

Aceste texte dovedesc în mod concludent că Isus este stânca pe care biserica este clădită.” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 2, pp. 272, 273.

b. Menționați dovezi că, în loc să fie fundația bisericii, Petru era unul dintre frații în conducere. Galateni 2:9; 1 Petru 5:1; Efeseni 2:20, 21.

Galateni 2:9: „și, când au cunoscut harul care-mi fusese dat, Iacov, Chifa și Ioan, care sunt priviți ca stâlpi, mi-au dat mie și lui Barnaba mâna dreaptă de însoțire, ca să mergem să propovăduim: noi la Neamuri, iar ei la cei tăiați împrejur.”

1 Petru 5:1: „Sfătuiesc pe prezbiterii dintre voi, eu, care sunt un prezbiter ca și ei, un martor al patimilor lui Hristos și părtaș al slavei care va fi descoperită”

Efeseni 2:20, 21: „fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. În El toată clădirea, bine închegată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul.”

„Iacov a prezidat acest consiliu (vezi Faptele apostolilor 15) și ultima lui hotărâre a fost: „De aceea, eu sunt de părere să nu se pună greutatea acelorora dintre Neamuri care se întorc la Dumnezeu”.

„Aceasta a pus capăt discuției. În cazul acesta, avem o respingere a învățaturii susținute de Biserica Romano-Catolică, anume că Petru era capul bisericii... Nimic din viața lui Petru nu confirmă pretenția cum că el ar fi fost ridicat mai presus de frații săi, ca vicar al Celui Preaînalt.” – *Faptele Apostolilor*, pp. 194, 195 (cap. 19 – *Iudei și neamuri*).

c. Pe cine consideră Petru ca fiind singura stâncă solidă și adevărata temelie a bisericii? 1 Petru 2:3-6.

1 Petru 2:3-6: „dacă ați gustat în adevăr că bun este Domnul. Aproiați-vă de El, Piatra vie lepădată de oameni, dar aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu. Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos. Căci este scris în Scriptură: „Iată că pun în Sion o Piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine se încrede în El nu va fi dat de rușine.”

3. O PIATRĂ DE POTICNIRE

a. Numiți o calitate atribuită lui Isus și modul în care are legătură cu mesajul Evangheliei pentru păcătoși. 1 Petru 2:4 p.p., 7.

1 Petru 2:4 p.p., 7: „Apropiați-vă de El, Piatra vie lepădată de oameni...Cinstea aceasta este, dar, pentru voi care ați crezut! Dar pentru cei necredincioși, „Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului”,

„Atunci când Cuvântul vieții se rostește, răspunsul nostru din inimă să mărturisească despre faptul că voi primiți solia ca venind din cer. Lucrul acesta este de modă foarte veche, știu aceasta, dar va fi o jertfă de mulțumire lui Dumnezeu pentru pâinea vieții, dată sufletului flămând. Răspunsul acesta față de inspirația Duhului Sfânt va fi o putere pentru propriul vostru suflet și o încurajare pentru alții. Aceasta va dovedi că sunt în clădirea lui Dumnezeu pietre vii, care emit lumină.“ – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 367 (secț. – *Respectarea Sabatului*).

b. Cum știm că până și cei familiarizați cu adevărul prezent sunt în pericol de „a se poticni în Cuvânt”? Romani 9:31-33; 1 Petru 2:8.

Romani 9:31-33: „pe când Israel, care umbla după o Lege care să dea neprihănirea, n-a ajuns la Legea aceasta. Pentru ce? Pentru că Israel n-a căutat-o prin credință, ci prin fapte. Ei s-au lovit de Piatra de poticnire, după cum este scris: „Iată că pun în Sion o Piatră de poticnire și o Stâncă de cădere: și cine crede în El nu va fi dat de rușine.”

1 Petru 2:8: „și „o Piatră de poticnire și o Stâncă de cădere”. Ei se lovesc de ea, pentru că n-au crezut Cuvântul, și la aceasta sunt rânduiri.”

„În marea Sa milă, Domnul Hristos a trimis solia cea mai prețioasă prin frații Waggoner și Jones (la Conferința Generală AZȘ, desfășurată la Minneapolis în 1888). Această solie a avut scopul de a-L aduce în atenția oamenilor pe Mântuitorul înălțat, jertfa pentru păcatele întregii lumi. Ea a prezentat îndreptățirea prin credința în Garantul divin, a invitat oamenii să primească neprihănirea lui Hristos, care se manifestă prin ascultarea de toate poruncile lui Dumnezeu. Mulți îl pierduseră din vedere pe Domnul Isus. Ei aveau nevoie să li se îndrepte privirile spre Persoana Sa divină, spre meritele Sale și spre iubirea Sa neschimbătoare.“ – *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, pp. 91, 92 (secț. – *Respingerea luminii*).

„Unii au cultivat ură împotriva oamenilor cărora Dumnezeu le-a încredințat o solie specială pentru lume. Ei au început această lucrare

satanică la Minneapolis. După aceea, când au văzut și au simțit manifestarea prezenței Duhului Sfânt, care dovedea că solia venea de la Dumnezeu, ei au urât-o și mai mult pentru că era o mărturie împotriva lor. Acești oameni nu au vrut să-și umilească inima în pocăință.” – Ibid. pp. 79, 80.

„Mi-a fost arătată starea decăzută a poporului lui Dumnezeu... ei se îndepărtaseră de El și deveniseră căldicei. Ei cunosc adevărul, însă le lipsește puterea mântuitoare a acestuia.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 210 (cap. 39 – *Lenevia muștrată*).

„Mesajul către biserica Laodiceeană este aplicabil situației noastre. Cât de clar este ilustrată poziția celor care cred că au tot adevărul, care se mândresc cu cunoștințele lor despre Cuvântului lui Dumnezeu, în timp ce puterea sa sfințitoare nu a fost simțită în viețile lor.” – *Credința și faptele*, pp. 82, 83.

Miercuri

1 mai

4. A FI O PIATRĂ VIE (PLINĂ DE VIAȚĂ)

a. Cum ilustrează Petru creșterea creștină? 1 Petru 2:5.

1 Petru 2:5: „Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos.”

b. Ce înseamnă să fii o „piatră vie” în casa spirituală a lui Dumnezeu? Efeseni 4:13, 15, 16. Comparați cu Apocalipsa 3:1 u.p., 2.

Efeseni 4:13, 15, 16: „până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ...ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste.”

Apocalipsa 3:1 u.p., 2: „Știu faptele tale: că îți merge numele că trăiești, dar ești mort. Veghează și întărește ce rămâne, care e pe moarte, căci n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu.”

„Noi trebuie să lucrăm cu oamenii de acest fel, care sunt cu adevărat inteligenți ...Dacă ne este cu puțință, noi aducem pietrele acestea aspre în atelierul lui Dumnezeu, unde sunt tăiate și modelate și unde toate asperitățile lor sunt înlăturate și șlefuite de mâna divină, până când ajung să fie niște pietre prețioase în templul lui Dumnezeu și niște pietre vii, care transmit lumină. În felul acesta, pot să crească, ajungând un templu sfânt pentru Dumnezeu.” – *Evanghelizarea*, p. 573 (sect. – *Străinii din mijlocul nostru*).

„Domnul nu va accepta o slujire fără inimă, un șir de ceremonii cu ade-vărat fără Hristos. Copiii Săi trebuie să fie pietre vii în construcția lui Dum-nezeu. Dacă toți s-ar oferi necondiționat lui Dumnezeu, dacă ar înceta să studieze și să planifice pentru amuzamentul lor, pentru excursii și asocieri pline de plăcere și ar studia cuvintele... nu ar mai simți niciodată foame sau sete de excitare sau schimbare. Dacă este în avantajul nostru real să fim spi-rituali și dacă mântuirea poporului nostru depinde de ancorarea noastră în Stânca Veșnică, nu ar fi mai bine să fim angajați în căutarea a ceea ce va menține întreaga construcție pe piatra din capul unghiului, astfel încât să nu fim confuzi și dezorientați în credința noastră.” – *Principii fundamentale ale educației creștine*, pp. 461, 462 (subcap. *Disciplina corectă în școală*).

c. Care este cel mai bun „sacrificiu spiritual” pe care îl putem aduce lui Dumnezeu? 1 Petru 2:5 (ultima parte); Psalmi 51:17; 1 Samuel 15:22 (a doua parte).

1 Petru 2:5 u.p.: „și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos.”

Psalmi 51:17: „Jertfele plăcute lui Dumnezeu sunt un duh zdrobit: Dumnezeule, Tu nu disprețuiești o inimă zdrobită și mâhnită.”

1 Samuel 15:22, a doua parte: „Ascultarea face mai mult decât jertfele, și păzi-rea cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor.”

„Arderile de tot și jertfele nu erau acceptate de Dumnezeu în vremurile vechi, dacă spiritul în care era adus darul nu corespundea cu darul oferit. Samu-el a spus: ...Ascultarea face mai mult decât jertfele, și păzirea Cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor.” Toți banii de pe pământ nu pot cumpăra binecuvântarea lui Dumnezeu și nu îți pot garanta nici o singură biruință.”

„Mulți ar face ceva și orice jertfă, în afară de ceea ce ar trebui să facă, și anume să renunțe la sine și să-și supună voința lor voinței lui Dumnezeu.” – *Mărturiile pentru comunitate*, vol. 4, p. 84 (secț. – *Procesul de punere la probă*).

Joi

2 mai

5. SUNTEM CEEA CE PRETINDEM A FI?

a. Ce cuvinte din Biblie avem tendința să ne aplicăm cu mândrie nouă înșine? 1 Petru 2:9 p. p., 10.

1 Petru 2:9 p.p., 10: „Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împăratească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui... pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare.”

b. Doar la ce categorie de oameni pot fi aplicate cuvintele de mai sus din 1 Petru 2:9? 1 Petru 2:5, 9 (ultima parte); Matei 5:16; Romani 2:28, 29.

1 Petru 2:5, 9 u.p.: „Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos... ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.“

Matei 5:16: „Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor; ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.“

Romani 2:28, 29: „Iudeu nu este acela care se arată pe din afară că este iudeu; și tăiere împrejur nu este aceea care este pe din afară, în carne. Ci iudeu este acela care este iudeu înăuntru; și tăiere împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în slovă; un astfel de iudeu își scoate lauda nu de la oameni, ci de la Dumnezeu.“

„Cel a cărui minte este iluminată de înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu își va da seama de răspunderea față de El și față de lume și va simți că toate capacitățile sale trebuie dezvoltate în așa fel încât să producă cele mai bune rezultate; deoarece el trebuie să vestească „puterile minunate” ale Celui ce l-a chemat „din întuneric la lumina Sa minunată”. (1 Petru 2:9). Crescând în har și în cunoașterea Domnului Isus Hristos, el își va da seama de propriile nedesăvârșiri, își va simți ignoranța și va căuta constant să-și păstreze și să-și dirijeze puterile minții pentru a deveni un creștin inteligent.“ – *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 37 (cap. 4 – *Slujirea neegoistă – legea cerului*).

„Dumnezeu are un popor care nu va primi semnul fiarei pe mâna dreaptă sau pe frunte. Dumnezeu are un loc pe care poporul Său să îl ocupe în lumea aceasta, pentru a reflecta lumina.“ – *The Review and Herald*, 15 aprilie 1890.

Vineri

3 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum pot fi eu sigur că sunt zidit pe Isus și nu pe propriile mele idei?**
- 2. Hristos a văzut în Petru calități care urma să fie o valoare deosebită pentru biserică. Ce pot să fac eu pentru a face biserica mea mai bună?**
- 3. În ce fel aș putea fi în pericol să consider anii mei de muncă credincioasă pentru biserică sau progresul meu în diverse aspecte ale reformei ca pe un merit pentru mântuire?**
- 4. Ce mă poate face cu adevărat o „piatră vie” în templul lui Dumnezeu?**
- 5. Ce identifică un creștin sfânt, „deosebit” în contrast cu cineva care doar pretinde acest nume?**

Mărturisind lumii

TEXT DE MEMORAT: „Căci voia lui Dumnezeu este ca, făcând ce este bine, să astupați gura oamenilor neștiutori și proști.” (1 Petru 2:15).

„Cununa lui Hristos trebuie să fie înălțată mai presus de diademele potentatilor pământului.” – *Faptele apostolilor*, p. 68 (cap. 6 – *La poarta templului*).

Studiu recomandat: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1 pp. 358-361 (cap. 69 – Răzvrătirea).

Duminică

5 mai

1. EVITÂND CEEA CE SE LUPTĂ ÎMPOTRIVA SUFLETULUI

a. Care este una dintre cele mai importante și totuși cea mai provocatoare dintre bătăliile fiecărui pelerin? 1 Petru 2:11; 1 Ioan 2:15, 16.

1 Petru 2:11: „Preaiubiților, vă sfătuiesc ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești, care se războiesc cu sufletul.”

1 Ioan 2: 15,16: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.”

„Apostolul Petru a înțeles relația dintre minte și trup și și-a înălțat glasul avertizând pe frații săi: ‚Preaiubiților, vă rog ca pe niște străini și călători, să vă abțineți de la poftele trupești, care se războiesc cu sufletul’ Mulți consideră acest text ca un avertisment doar împotriva desfrânării; dar are o înțelegere mai amplă. Interzice orice satisfacere vătămătoare a apetitului sau pasiunii. Orice apetit pervertit devine o poftă care ne atacă. Apetitul ne-a fost dat într-un scop bun, nu pentru a deveni un slujitor al morții prin pervertire și astfel să se degradeze în ‚poftele care fac război sufletului!’.

Puterea ispitei spre îngăduirea apetitului poate fi măsurată doar prin suferința inexprimabilă a Răscumpărătorului nostru în acel post lung în pustiu. El știa că indulgența față de apetitul pervertit ar amorți percepțiile omului, astfel încât lucrurile sacre nu ar putea fi distinse... Dacă puterea apetitului îngăduit a fost atât de puternică asupra omenirii, încât Fiul divin al lui

Dumnezeu, în locul omului, a trebuit să îndure un post de aproape șase săptămâni pentru a rupe această încătușare, ce lucrare stă în fața creștinului! Cu toate acestea, oricât de mare ar fi lupta, el poate birui. Cu ajutorul acelei puteri divine... el, de asemenea, poate avea succes deplin în războiul său cu răul și în cele din urmă poate purta coroana victoriei în Împărăția lui Dumnezeu.” – *Dietă și Hrană*, pp. 166, 167 (cap. *Apelul lui Petru*).

Luni

6 mai

2. PREDICÂND PRIN FAPTE BUNE

a. De ce sunt toți creștinii adevărați percepuți ca străini și chiar ca dușmani ai acestei lumi? 1 Petru 2:12; 1 Corinteni 1:18, 23; 2:14.

1 Petru 2:12: „Să aveți o purtare bună în mijlocul neamurilor, pentru ca, în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le văd să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării.”

1 Corinteni 1:18, 23; 2:14: „Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării; dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu... dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru iudei este o pricină de poticnire, și pentru Neamuri, o nebunie;...^(2:14) Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie; și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește.”

„Printre ascultătorii săi (ai lui Pavel) dintre iudei erau mulți care aveau să se mânie din pricina soliei pe care el era pe cale să o vestească. În aprecierea grecilor, cuvintele lui aveau să apară ca o deplină nebunie. El avea să fie privit ca un om slab la minte pentru că încerca să arate cum putea crucea să aibă vreo legătură cu înălțarea sau mântuirea omenirii.

Dar pentru Pavel crucea era obiectul de cel mai mare interes.” – *Faptele apostolilor*, p. 245 (cap. 24 – *Corint*).

„Spiritul lumii nu este astăzi mai mult în armonie cu spiritul lui Hristos față de cum era pe vremuri, iar aceia care predică Cuvântul lui Dumnezeu în curăția lui nu vor fi primiți mai bine astăzi, decât atunci. Formele împotrivrării față de adevăr s-ar putea să se schimbe, vrăjmășia ar putea fi mai puțin evidentă, deoarece este mai subtilă; dar există totuși aceeași dușmănie și se va manifesta până la sfârșitul timpului.” – *Tragedia Veacurilor*, p.144 (cap. 7 – *Despărțirea lui Luther de Roma*).

b. Spre ce anume indică Petru ca fiind cea mai bună tehnică în predicarea Evangheliei și în abordarea „ignoranței oamenilor nebuni”? 1 Petru 2:12, 15.

1 Petru 2:12, 15: „Să aveți o purtare bună în mijlocul neamurilor, pentru ca, în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le văd să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării... Căci voia lui Dumnezeu este ca, făcând ce este bine, să astupați gura oamenilor neștiutori și proști.”

„Predicatorii și învățătorii noștri trebuie să reprezinte iubirea lui Dumnezeu față de o lume pierdută. Cu inima plină de duioșie să se rostească cuvântul adevărului. Toți cei greșiți trebuie să fie tratați cu bunătatea lui Hristos. Dacă aceia pentru care lucrați nu pricep de îndată adevărul, nu-i muștrați, nu-i criticați și nu-i condamnați. Aduceți-vă aminte că voi trebuie să-L reprezentați pe Hristos în smerenia, blândețea și iubirea Lui. Trebuie să ne așteptăm că vom întâmpina necredință și împotrivire. Adevărul a avut totdeauna de dat piept cu aceste elemente. Dar chiar dacă aveți de întâmpinat cea mai dărză împotrivire, nu condamnați pe împotrivorii voștri...”

Voi trebuie să vă purtați cu blândețe față de cei prinși în rătăcire, căci n-ați fost oare și voi recent în orbire în păcatele voastre? Și având în vedere răbdarea lui Hristos față de voi, n-ar trebui ca voi să fiți gingași și răbdători față de alții? Dumnezeu ne-a dat multe îndemnuri de a manifesta multă blândețe față de aceia care ni se împotrivesc, pentru ca nu cumva să influențăm un suflet într-o direcție rea.“ – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, pp. 120, 121. (sect. – *Întâmpinarea opoziției*).

Martți

7 mai

3. SUPUNERE CREȘTINĂ

a. Descrieți atitudinea pe care ar trebui să o avem față de autoritățile civile și față de legile țării. 1 Petru 2:13-17.

1 Petru 2:13-17: „Fiți supuși oricărei stăpâniri omenești, pentru Domnul: atât împăratului, ca înalt stăpânitor, cât și dregătorilor, ca unii care sunt trimiși de el să pedepsească pe făcătorii de rele și să laude pe cei ce fac bine. Căci voia lui Dumnezeu este ca, făcând ce este bine, să astupați gura oamenilor neștiutori și proști. Purtați-vă ca niște oameni slobozi, fără să faceți din slobozenia aceasta o haină a răutății, ci ca niște robi ai lui Dumnezeu. Cinstiți pe toți oamenii, iubiți pe frați; temeți-vă de Dumnezeu; dați cinste împăratului!”

„Apostolul prezintă în chip lămurit atitudinea pe care credincioșii trebuie să o aibă față de autoritățile civile: „Fiți supuși oricărei stăpâniri omenești” – *Faptele apostolilor*, p. 522 (cap. 51 – *Un subpăstor credincios*).

b. Dați exemple despre ce ar trebui făcut în cazurile în care legea țării intră în conflict cu legea lui Dumnezeu – și cu ce atitudine. Faptele Apostolilor 5:29; Exod 1:15-17; Daniel 6:7-10, 21, 22.

Faptele Apostolilor 5:29: „Petru și apostolii ceilalți, drept răspuns, i-au zis: „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!”

Exod 1:15-17: „Împăratul Egiptului a poruncit moașelor evreilor, numite una Șifra, și cealaltă Pua, și le-a zis: „Când veți împlini slujba de moașe pe lângă femeile evreilor și le veți vedea pe scaunul de naștere, dacă este băiat, să-l omorâți; iar dacă este fată, s-o lăsați să trăiască.” Dar moașele s-au temut de Dumnezeu și n-au făcut ce le poruncise împăratul Egiptului: ci au lăsat pe copiii de parte bărbătească să trăiască.”

Daniel 6:7-10, 21, 22: „Toate căpeteniile împărăției, îngrijitorii, dregătorii, sfetnicii și cârmuitorii sunt de părere să se dea o poruncă împărătească, însoțită de o aspră oprire, care să spună că oricine va înălța, în timp de treizeci de zile, rugăciuni către vreun dumnezeu sau către vreun om, afară de tine, împărate, va fi aruncat în groapa cu lei. Acum, împărate, întărește oprirea și iscălește porunca aceasta, pentru ca să nu se poată schimba, după legea mezilor și perșilor, care, odată dată, rămâne neschimbată.” În urma celor de mai sus, împăratul Darius a scris porunca și oprirea. Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeuul lui, cum făcea și mai înainte... Și Daniel a zis împăratului: „Veșnic să trăiești, împărate! Dumnezeuul meu a trimis pe îngerul Său și a închis gura leilor, care nu mi-au făcut niciun rău, pentru că am fost găsit nevinovat înaintea Lui. Și nici înaintea ta, împărate, n-am făcut nimic rău!”

„Am văzut că de fiecare dată este de datoria noastră să ne supunem legilor țării noastre, atâta timp cât nu intră în conflict cu legea mai înaltă pe care Dumnezeu a rostit-o cu glas tare pe Sinai.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 361 (cap. 69 – *Răzvrătirea*).

„Nu ni se cere să sfidăm autoritățile. Cuvintele noastre, fie ele vorbite, fie scrise, ar trebui să fie cumpănite cu grijă, ca nu cumva să... dăm aparența că suntem împotriva legii și ordinii. Noi nu trebuie să spunem sau să facem ceva care ne-ar închide în mod necesar calea. Noi trebuie să mergem înainte în Numele lui Hristos, apărând adevărurile ce ne-au fost încredințate. Dacă oamenii ne opresc să facem această lucrare, atunci le putem spune, așa cum au spus și apostolii.” – *Faptele apostolilor*, p. 69 (cap. 6 – *La poarta templului*).

„Cel care are Legea lui Dumnezeu scrisă în inima lui va asculta mai degrabă de Dumnezeu decât de oameni... Înțelepciunea și autoritatea Legii divine sunt supreme.”

„Mi-a fost arătat că poporul lui Dumnezeu, care reprezintă comoara Lui specială, nu se poate angaja în acest război greu de înțeles [războiul civil american 1861-1865], pentru că acesta se opune tuturor principiilor credinței lor. În armată, ei nu pot da ascultare adevărului și, în același timp, și cerințelor ofițerilor lor. Aceasta ar însemna o continuă violare a conștiinței.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 361 (cap. 69 – Răzvrătirea).

c. Dacă suntem „slujitori” la locul nostru de muncă, ce tip de lucrători ar trebui să fim? 1 Petru 2:18; Coloseni 3:23.

1 Petru 2:18: „Slugilor, fiți supuse stăpânilor voștri cu toată frica, nu numai celor ce sunt buni și blânzi, ci și celor greu de mulțumit.”

Coloseni 3:23: „Orice faceți să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni.”

„Există știință în cel mai umil tip de muncă și dacă toți ar privi-o astfel, ar vedea noblețe în munca lor.” – *Principii fundamentale ale educației creștine*, p. 315 (subcap. *Lucrarea și educația*).

Miercuri

8 mai

4. SUFERIND PE NEDREPT

a. Care ar trebui să fie atitudinea noastră față de cei care ne maltratează, ne jignesc, ne disprețuiesc sau ne batjocoresc? 1 Petru 2:19, 20; Romani 12:19-21.

1 Petru 2:19, 20: „Căci este un lucru plăcut dacă cineva, pentru cugetul lui față de Dumnezeu, suferă întristare și suferă pe nedrept. În adevăr, ce fală este să suferiți cu răbdare să fiți palmuiți, când ați făcut rău? Dar, dacă suferiți cu răbdare, când ați făcut ce este bine, lucrul acesta este plăcut lui Dumnezeu.”

Romani 12:19-21: „Preaiubiților, nu vă răzbunați singuri; ci lăsați să se răzbune mânia lui Dumnezeu; căci este scris: „Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti”, zice Domnul. *Dimpotrivă: dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce; dacă-i este sete, dă-i să bea; căci dacă vei face astfel, vei îngrămădi cărbuni aprinși pe capul lui.*” Nu te lăsa biruit de rău, ci biruie răul prin bine.”

„Nu ne putem permite să ne înfierbântăm din pricina vreunui rău, real sau presupus, pe care ni-l va fi făcut cineva. Eul este vrăjmașul de care trebuie să ne temem cel mai mult. Nicio formă de viciu nu are un efect mai distrugător asupra caracterului ca pasiunea omenească ce nu se află sub controlul Duhului Sfânt. Nici o biruință pe care o putem dobândi nu va fi atât de prețioasă ca aceea asupra eului.”

„Nu ar trebui să permitem ca simțămintele noastre să fie rănite cu ușurință. Noi ar trebui să trăim nu pentru a ne apăra simțămintele sau reputația noastră, ci pentru a salva suflete... Orice ar putea gândi alții despre noi și orice ne-ar putea face, nu trebuie să ne tulbure unirea cu Hristos...”

„Nu plătiți cu aceeași monedă. Atât cât depinde de voi, îndepărtați orice cauză a unei înțelegeri greșite. Evitați ceea ce pare rău. Faceți tot ce stă în puterea voastră – fără să jertfiți principiile – pentru a-i împăca pe alții...”

„Dacă vi se spun cuvinte nerăbdătoare, nu dați niciodată un răspuns în același spirit.” – *Divina vindecare*, pp. 485, 486 (sect. – *În contact cu alții*).

b. De ce permite Dumnezeu să suferim din cauza oamenilor cruzi și răi? Matei 5:11, 12, 43-48.

Matei 5:11, 12, 43-48: „*Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigoniți pe prorocii care au fost înainte de voi. ...Ați auzit că s-a zis: „Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău. Dar Eu vă spun: iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți. Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați? Nu fac așa și vameșii? Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare păgânii nu fac la fel? Voi fiți, dar, desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.”*

„Tainica lucrare a providenței, care îngăduie ca cel drept să sufere persecuția din mâna celor răi, a fost o cauză de mare nedumerire pentru mulți care sunt slabi în credință. Unii sunt gata să părăsească chiar încrederea lor în Dumnezeu, deoarece El îngăduie celor mai josnici oameni să prospere, în timp ce cei mai buni și mai curați sunt apăsați și chinuiți de puterea lor crudă. Cum, întrebă ei, poate Acela care este drept și milos și care este nemărginit în putere să îngăduie o așa nedreptate și apăsare? Aceasta este o problemă care nu ne privește pe noi. Dumnezeu ne-a dat dovezi îndestulătoare cu privire la iubirea Sa și nu trebuie să ne îndoim de bunătatea Sa atunci când nu putem înțelege lucrările providenței Sale...”

„[Dumnezeu] nu-i uită și nici nu-i neglijează pe copiii Săi; dar îngăduie celor nelegiuți să descopere adevărul lor caracter, pentru ca niciunul din aceia care doresc să facă voia Sa să nu fie amăgit cu privire la ei. Mai mult, cei neprihăniți sunt puși în cuptorul necazurilor, ca și ei să fie curățiți.” – *Tragedia veacurilor*, pp. 47, 48 (cap. 2 – *Persecuțiile din primele veacuri*).

5. URMÂND EXEMPLUL

a. După încurajarea creștinilor să întâmpine cu bucurie necazurile și persecuțiile, ce aduce Petru ca cel mai puternic argument pentru a face acest lucru? 1 Petru 2:21-24.

1 Petru 2:21-24: „Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. „El n-a făcut păcat, și în gura Lui nu s-a găsit vicleșug.” Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilor Lui ați fost vindecați.”

„Isus a suferit pentru noi mai mult decât poate fi făcut să sufere oricare dintre urmașii Săi, datorită cruzimii oamenilor nelegiuți. Aceia care sunt chemați să sufere chinul și moartea de martir nu fac decât să calce pe urmele scumpului Fiul al lui Dumnezeu.” – *Tragedia veacurilor*, pp. 47 (cap. 2 – *Persecuțiile din primele veacuri*).

b. Ce ilustrație încurajatoare aduce apostolul la sfârșitul gândurilor sale despre cum ar trebui să ne confruntăm cu necazurile? 1 Petru 2:25, Ioan 10:11.

1 Petru 2:25: „Căci erați ca niște oi rătăcite. Dar acum v-ați întors la Păstorul și Episcopul sufletelor voastre.”

Ioan 10:11: „Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun Își dă viața pentru oi.”

„Hristos este înfățișat ca umblând și căutând oaia pierdută. Iubirea Lui e ceea ce ne înconjoară și ne aduce înapoi la staul. Iubirea Lui este aceea care ne oferă privilegiul de a sta împreună cu El în locurile cerești.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 479 (sect. – *Cerințele răscumpărării*).

„Lucrătorii noștri – pastori, educatori, medici, directori – trebuie să nu uite că li se cere să coopereze cu Isus... Ei trebuie să nutrească un simțământ constant al iubirii Mântuitorului, al capacității Sale, al vegherii și blândeții Lui. Ei trebuie să-L considere păstorul și preotul sufletelor lor. Atunci vor avea simpatia și sprijinul îngerilor din cer. Hristos va fi bucuria și cununa fericirii lor. Inima le va fi condusă de Duhul Sfânt și vor avea o cunoaștere a adevărului pe care creștinii cu numele nu o pot obține niciodată.” – *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 284 (cap. 38 – *Cuvinte de sfat*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum pot fi eliberat de robia apetitului și a viciilor?
2. Ce va face viața mea o mărturie vie a puterii Evangheliei?
3. Care sunt câteva modalități prin care pot manifesta mai bine ascultarea față de autorități?
4. Când sunt acuzat fals sau chiar bruscăt, care ar trebui să fie răspunsul meu?
5. Ce mă va face cu adevărat dispus să sufăr pentru Isus?

Un apel către soți și soții

TEXT DE MEMORAT: „Când vă vor vedea felul vostru de trai: curat și în temere.” (1 Petru 3:2).

„Căminul este un loc prea sfânt pentru a fi murdărit de vulgaritate, senzualitate și învinuiri reciproce. Există un Martor ceresc care declară: „Știu faptele tale”. Grădina inimii voastre să fie împodobită cu florile iubirii, ale adevărului, ale bunătății și ale răbdării.” – *Minte caracter și personalitate*, vol. 1, p. 157 (cap. 18 – *Atmosfera de siguranță din cămin*).

Studiu recomandat: *Căminul advent*, pp. 99-112 (cap. 15 – *Făgăduințe solemne*), 177-180 (cap. 27 – *Un cerc sacru*).

Duminică

12 mai

1. O CALITATE BIBLICĂ ADESEA TRECUTĂ CU VEDEREA

a. Ce principiu vital pentru fericirea familiei este adesea respins de femeile astăzi? 1 Petru 3:1 p.p.; Efeseni 5:22-24; Coloseni 3:18.

1 Petru 3:1 p.p.: „Tot astfel, nevestelor, fiți supuse și voi bărbaților voștri;”

Efeseni 5:22-24: „Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului; căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este Capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului. Și după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile.”

Coloseni 3:18: „Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri, cum se cuvine în Domnul.”

„Soră, la ce te-ai așteptat de la soțul tău când te-ai căsătorit cu el? Te-ai așteptat să preiei cărma guvernării în mâinile tale și să aduci voința lui în armonie cu acea voință pervertită și încăpățanată a ta? Câtă odihnă, mulțumire, pace și bucurie a simțit soțul tău în viața sa de când s-a căsătorit? Foarte puțin... Soția nu trebuie să se considere o păpușă care să fie îngrijită, ci o femeie, una care să își pună umărul sub poverile reale, nu imaginare, și să trăiască o viață inteligentă și atentă, având în vedere că există alte lucruri la care să se gândească, decât la ea însăși.”

„Crezi că nu este o dezamăgire pentru soțul tău să te descopere așa cum Dumnezeu mi-a arătat că ești? Te-a luat el de soție cu așteptarea că nu vei purta nicio povară, nu vei împărtăși nicio încurcătură, nu vei exercita nicio lepădare de sine? Credea el că nu vei simți nicio obligație de a te controla tu

însăși, de a fi veselă, amabilă și tolerantă și de a exercita bunul simț?” – *Manuscript Releases*, vol. 17, pp. 310, 311.

b. Care este cea mai eficientă modalitate pentru o soție convertită de a ajunge la inima soțului ei necredincios? 1 Petru 3:1, 2; 1 Corinteni 7:10, 13, 14.

1 Petru 3:1, 2: „Tot astfel, nevestelor, fiți supuse și voi bărbaților voștri; pentru ca, dacă unii nu ascultă Cuvântul, să fie câștigați fără cuvânt, prin purtarea nevestelor lor, când vă vor vedea felul vostru de trai: curat și în temere.”

1 Corinteni 7:10, 13, 14: „Celor căsătoriți le poruncesc nu eu, ci Domnul, ca nevasta să nu se despartă de bărbat... Și dacă o femeie are un bărbat necredincios, și el voiește să trăiască înainte cu ea, să nu se despartă de bărbatul ei. Căci bărbatul necredincios este sfințit prin nevasta credincioasă, și nevasta necredincioasă este sfințită prin fratele; altminteri, copiii voștri ar fi necurați, pe când acum sunt sfinți.”

Luni

13 mai

2. PROMOVAREA UNEI RELAȚII ARMONIOASE

a. Ce exemplu biblic folosește Petru ca model pentru relația soției cu soțul ei? 1 Petru 3:4-6; Explică echilibrul dezvăluit în această relație. Geneza 21:9-12.

1 Petru 3:4-6: „ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. Astfel se împodobeau odinioară sfințele femei, care nădărdjuiau în Dumnezeu și erau supuse bărbaților lor; ca Sara, care asculta pe Avraam și-l numea „domnul ei”. Fiicele ei v-ați făcut voi, dacă faceți binele fără să vă temeți de ceva.”

Geneza 21:9-12: „Sara a văzut râzând pe fiul pe care-l născuse lui Avraam, egipteanca Agar. Și a zis lui Avraam: „Izgonește pe roaba aceasta și pe fiul ei; căci fiul roabei acesteia nu va moșteni împreună cu fiul meu, cu Isaac.” Cuvintele acestea n-au plăcut deloc lui Avraam, din pricina fiului său. Dar Dumnezeu a zis lui Avraam: „Să nu te mâhnești de cuvintele acestea, din pricina copilului și din pricina roabei tale: fă Sarei tot ce-ți cere; căci numai din Isaac va ieși o sămânță, care va purta cu adevărat numele tău.”

„Învățătura dată lui Avraam cu privire la sfințenia legăturilor de căsătorie avea să fie o lecție pentru toate veacurile. Ea spune că drepturile și fericirea acestei legături trebuie să fie păstrate cu multă grijă, chiar cu prețul unor mari sacrificii. Sara era singura soție legitimă a lui Avraam. Drepturile ei de soție și mamă nu puteau fi împărțite cu nici o altă persoană. Ea l-a

respectat pe soțul ei și, din acest punct de vedere, ea este înfățișată în Noul Testament ca un exemplu vrednic de urmat. Dar ea nu era de acord ca iubirea lui Avraam să fie împărțită cu o alta și Dumnezeu n-a muștrătat-o pentru faptul că a cerut alungarea rivalei sale.“ – *Patriarhi și profeți*, p. 147 (cap. 13 – *Încercarea credinței*).

b. Ce face adesea ca un soț să fie nefericit în cercul familiei și îi afectează reputația în societate? Proverbe 14:1; 25:24; 27:15; compară cu 1 Petru 3:4.

Proverbe 14:1; 25:24; 27:15: „Femeia înțeleaptă își zidește casa, iar femeia ne-bună o dăruie cu înseși mâinile ei... Mai bine să locuiești într-un colț pe acoperiș, decât să locuiești într-o casă mare cu o nevastă gâlcevitoare... O streășină care picură necurmat într-o zi de ploaie, și o nevastă gâlcevitoare sunt totuna.“

1 Petru 3:4: „ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.“

„Foarte mulți soți și copii care nu găsesc nimic atractiv în cămin, care sunt întâmpinați numai cu cicăleală și ocări, caută alinare și distracție departe de casă ... Soția și mama, ocupată cu treburile gospodărești, ajunge adesea nepăsătoare față de micile atenții care fac din cămin un loc plăcut pentru soț și copii, chiar dacă evită să stăruie asupra necazurilor și greutăților ei în prezența lor. În timp ce ea este absorbită cu pregătirea mâncării sau a îmbrăcămintei, soțul și copiii vin și pleacă asemenea unor străini.“

„În timp ce stăpâna casei își poate îndeplini datoriile din afară cu exactitate, ea se plânge întruna de robia la care e sortită și își exagerează răspunderile și restricțiile, comparându-și destinul cu ceea ce consideră ea traiul nobil al femeii... Și, tânjind astfel după o viață diferită, ea nutrește continuu o stare de nemulțumire păcătoasă și face ca pentru soțul și copiii ei căminul să fie un loc neplăcut.“ – *Căminul advent*, p. 249 (cap. 41 – *Cum să nu fie mama*).

„Soția pastorului care nu este devotată lui Dumnezeu nu este de ajutor soțului ei. În timp ce el insistă asupra necesității de a purta crucea și subliniază importanța lepădării de sine, exemplul zilnic al soției sale adesea contrazice propovăduirea lui și îi anulează forța.“ – *Mărturiile pentru comunitate*, vol. 1, p. 449 (cap. 81, *Soția pastorului*).

Marți

14 mai

3. FORME PERICULOASE DE MÂNDRIE

a. Cum se face atractivă o soție creștină? Proverbe 31:25-29.

Proverbe 31:25-29: „*Ea este îmbrăcată cu tărie și slavă și râde de ziua de mâine. Ea deschide gura cu înțelepciune, și învățături plăcute îi sunt pe limbă. Ea veghează asupra celor ce se petrec în casa ei, și nu mănâncă pâinea lenevirii. Fiii ei se scoală și o numesc fericită; bărbatul ei se scoală și-i aduce laude zicând: „Multe fete au o purtare cinstită, dar tu le întreci pe toate.”*

„[Soția] ar trebui în mod inteligent și cu stăruință, să facă tot ce îi stă în putere pentru a-l lega pe soțul ei de ea printr-o strictă fidelitate față de el și credincioșie în a-și face căminul atractiv și fericit.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 598 (secț. – *Apariția răului*).

„Lui Dumnezeu nu-I plac dezordinea, neglijența și lipsa temeiniciei în oameni. Aceste deficiențe constituie rele serioase și tind să slăbească afecțiunea soțului față de soție atunci când soțului îi place ordinea... O soție și mamă își poate face căminul fericit numai dacă îi place ordinea, ține la demnitatea sa și știe să conducă bine treburile casei; iată de ce toți aceia care dau greș în aceste puncte trebuie să înceapă imediat să se educe pe sine în această direcție.” – *Căminul advent*, pp. 22, 23 (cap. 2 – *Temelii pentru un cămin adevărat*)

b. Pe cine încearcă adesea să atragă o femeie neconvertită – și cu ce consecințe? Proverbe 7:6, 7, 10, 18, 19; 2 Împărați 9:30; Isaia 3:16-26.

Proverbe 7:6, 7, 10, 18, 19: „*Stăteam la fereastra casei mele și mă uitam prin zăbrele. Am zărit printre cei neîncercați, am văzut printre tineri pe un băiat fără minte... Și iată că i-a alergat înainte o femeie îmbrăcată ca o curvă și cu inima șireată... Vino, să ne îmbățăm de dragoste până dimineață, să ne desfățăm cu dez-mierdări. Căci bărbatul meu nu este acasă, a plecat într-o călătorie lungă.”*

2 Împărați 9:30: „*Iehu a intrat în Izreel. Izabela, auzind lucrul acesta, și-a uns sprâncenele, și-a împodobit capul și se uita pe fereastră.”*

Isaia 3:16-26: „*Domnul zice: „Pentru că fiicele Sionului sunt mândre și umblă cu gâtul întins și cu priviri pofticioase, pentru că pășesc mărunțul și zornăie cu verigile de la picior – Domnul va pleșuvi creștetul capului fiicelor Sionului, Domnul le va descoperi rușinea.” În ziua aceea, Domnul va scoate verigile care le slujesc ca podoabă la picioare și sorișorii, și lunișoarele, cerceii, brățările și maramele; legăturile de pe cap, lănțișoarele de la picioare și brâiele, cutiile cu miroșuri și băierile descântate; inelele și verigile de la nas; hainele de sărbătoare și cămășile cele largi, mantiiile și pungile; oglinzile și cămășile subțiri, turbanele și maramele ușoare. Și atunci, în loc de miros plăcut, va fi putoare; în loc de brâu, o funie; în loc de păr încrețit, un cap pleșuv; în loc de mantie largă, un sac strâmt; un semn de înfierare, în loc de frumusețe. Bărbații tăi vor cădea uciși de sabie, și vitejii tăi, în luptă. Porțile fiicei Sionului vor geme și se vor jeli; și ea va ședeă despuiată pe pământ.”*

„Vor exista femei care vor deveni ispititoare și vor face tot posibilul să atragă și să câștige atenția bărbaților asupra lor.” – *The Review and Herald*, 17 mai 1887.

„O îmbrăcăminte bătătoare la ochi și extravagantă, prea adesea încurajează poftă în inima celui care o poartă și trezește pasiuni josnice în inima celui care o privește. Dumnezeu vede că ruina caracterului este adesea precedată de îngăduirea mândriei și vanității în îmbrăcăminte.” – *Îndrumarea copilului*, p. 416 (secț. 15: *Îmbrăcăminte potrivită*).

c. În timp ce majoritatea femeilor creștine poate că nu caută conștient să atragă bărbați în adulter, împotriva cărei forme de mândrie sunt toate avertizate? 1 Petru 3:3; 1 Timotei 2:9.

1 Petru 3:3: „Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor.”

1 Timotei 2:9: „Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuvințios, cu rușine și sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe.”

„Dar nimic n-a fost o așa de mare piedică pentru voi amândoi ca mândria voastră. Voi amândoi sunteți foarte doritori să vă etalați; aceasta nu face parte din religia cea bună și smerită.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 493 (secț. – *O amăgire în acceptarea lui Hristos*).

„Biblia învață modestia în îmbrăcăminte... Acest lucru interzice etalarea în îmbrăcăminte, culorile stridente, ornamentația excesivă. Orice dispozitiv conceput pentru a atrage atenția asupra purtătorului sau pentru a stârni admirație este exclus din îmbrăcămintea modestă pe care Cuvântul lui Dumnezeu o impune.”

„Tăgăduirea de sine în îmbrăcăminte face parte din datoria noastră creștină. A ne îmbrăca simplu și a ne abține de la expunerea bijuteriilor și a oricărui fel de ornamente este în concordanță cu credința noastră.” – *Îndrumarea copilului*, p. 423 (subcap. *Predând principiile de bază ale îmbrăcămintei*).

Miercuri

15 mai

4. DATORIA SOȚULUI

a. După ce se adresează soților, ce avertisment serios le adresează Petru soților – și care este consecința spirituală a ignorării acestuia? 1 Petru 3:7.

1 Petru 3:7: „Bărbaților, purtați-vă și voi, la rândul vostru, cu înțelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca unele care vor moșteni împreună cu voi harul vieții, ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre.“

„Soțul să-și ajute soția cu înțelegere și afecțiune. Dacă vrea ca ea să fie mereu proaspătă și mulțumită, ca să poată fi ca strălucirea soarelui în cămin, atunci s-o ajute în ducerea poverilor. Bunătatea și curtoazia lui, pline de iubire, vor constitui pentru ea o prețioasă încurajare, iar fericirea pe care o împărtășește el va aduce bucurie și pace în propria sa inimă.“ – *Căminul advent*, p. 218 (cap. 35 – *Ducând împreună poverile*).

b. Dați un exemplu despre cum un soț necreștin poate face viața soției sale nefericită. 1 Samuel 25:3, 14, 17, 23-25.

1 Samuel 25:3, 14, 17, 23-25: „Numele acestui om era Nabal, și nevasta lui se chema Abigail; era o femeie cu judecată și frumoasă la chip, dar bărbatul ei era aspru și rău în faptele lui. El se trăgea din Caleb...Unul din slujitorii lui Nabal a venit și a zis către Abigail, nevasta lui Nabal: „Iată că David a trimis din pustiu niște soli să întrebe de sănătate pe stăpânul nostru, și el s-a purtat rău cu ei... Să știi acum și vezi ce ai de făcut, căci pierderea stăpânului nostru și a întregii lui case este hotărâtă, și el este așa de rău încât nimeni nu îndrăznește să-i vorbească...” Când a zărit Abigail pe David, s-a dat jos repede de pe măgar, a căzut cu fața la pământ înaintea lui David și s-a închinat până la pământ. Apoi, aruncându-se la picioarele lui, a zis: „Eu sunt de vină, domnul meu! Îngăduie roabei tale să-ți vorbească la urechi și ascultă cuvintele roabei tale. Să nu-și pună domnul meu mintea cu omul acela rău, cu Nabal, căci, cum îi este numele, așa este și el; Nabal îi este numele și este plin de nebulie. Și eu, roaba ta, n-am văzut pe oamenii trimiși de domnul meu.“

„Dacă soțul este tiran, exigent și critică acțiunile soției sale, el nu-i poate câștiga respectul și afecțiunea, iar relația de căsătorie va fi odioasă pentru ea. Ea nu își va iubi soțul, deoarece el nu încearcă să se facă vrednic de iubit. Soții trebuie să fie atenți, grijulii, consecvenți, credincioși și miloși. Ei trebuie să dea dovadă de iubire și simpatie.... Când soțul deține noblețe de caracter, curăție a inimii, o minte înțeleaptă, [însușiri] pe care fiecare creștin adevărat trebuie să le posede, acestea vor fi vizibile în relația de căsătorie... El va căuta să își mențină soția sănătoasă și să o încurajeze. El se va strădui să rostească cuvinte de mângâiere, să creeze o atmosferă de pace în cercul familiei.“ – *Ibid.*, p. 288 (cap. 37 – *Cum nu trebuie să fie tatăl*).

c. Care ar trebui să fie atitudinea unui soț cu adevărat creștin față de soția sa, pentru a o inspira să răspundă favorabil la rândul său? Efeseni 5:25, 28, 33; Coloseni 3:19.

Efeseni 5:25, 28, 33: „Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea... Tot așa trebuie să-și iubească și bărbații nevestele, ca pe trupurile lor. Cine își iubește nevasta se iubește pe sine însuși... Încolo, fiecare din voi să-și iubească nevasta ca pe sine; și nevasta să se teamă de bărbat.”

Coloseni 3:19: „Bărbaților, iubiți-vă nevestele și nu țineți necaz pe ele.”

„Bărbații ar trebui să studieze Modelul și să caute să înțeleagă ce înseamnă simbolul prezentat în Efeseni... Soțul ar trebui să fie asemenea Mântuitorului în familia sa. Va sta el în noblețea sa dată de Dumnezeu, căutând mereu să înalțe pe soția și copiii săi?... Fiecare soț și tată să studieze pentru a înțelege cuvintele lui Hristos, nu într-un mod unilateral, concentrându-se doar asupra supunerii soției față de soțul ei, ci în lumina crucii de pe Calvar să-și analizeze propria sa poziție în cercul familiei.” – *Manuscript Releases*, vol. 21, p. 216.

Joi

16 mai

5. FĂRĂ „ŞEF” ÎN FAMILIA CREȘTINĂ

a. Cât de strânsă ar trebui să fie relația dintre soț și soție?

Geneza 2:23, 24; Matei 19:4-6.

Geneza 2:23, 24: „Și omul a zis: „Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi „femeie”, pentru că a fost luată din om. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup.”

Matei 19:4-6: „Drept răspuns, El le-a zis: „Oare n-ați citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și a zis: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup”? Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.”

„Nici soțul și nici soția nu trebuie să pretindă conducerea. Domnul a hotărât principiul care trebuie să fie călăuză în această privință. Soțul trebuie să-și iubească soția, așa cum Își iubește Hristos biserica. Iar soția să-și respecte și să-și iubească soțul. Amândoi să cultive un spirit de bunățate, fiind hotărâți ca niciodată să nu se jignească sau rănească unul pe celălalt.” – *Căminul advent*, pp. 106, 107 (cap. 16 – *O întovărire fericită, reușită*)

„Trebuie să avem Spiritul lui Dumnezeu, altfel nu vom avea niciodată armonie în cămin. Soția, dacă are Spiritul lui Hristos, va fi atentă la cuvintele ei; ea își va stăpâni spiritul, va fi supusă; cu toate acestea, nu se va simți sclavă, ci ca o tovarășă a soțului ei. Dacă soțul este un slujitor al lui Dumne-

zeu, atunci el nu va domni asupra soției sale; el nu va fi arbitrar și sever, cu pretenții. Nu poate fi vorba de prea multă grijă pentru afecțiunea în cămin deoarece căminul, dacă Duhul lui Dumnezeu domnește în el, este un simbol al cerului... Dacă unul greșește, celălalt va da pe față răbdare, îngăduință, asemănătoare lui Hristos, și nu-l va îndepărta cu răceală.”

„Nici soțul și nici soția nu trebuie să încerce să exercite asupra celuilalt un control arbitrar. Nu încercați să-l siliți pe celălalt să cedeze dorințelor voastre. Nu puteți face aceasta și să mențineți dragoste unul față de celălalt. Fiți buni, răbdători, îngăduitori, atenți și curtenitori. Prin harul lui Dumnezeu, puteți izbuti în a vă face unul pe altul fericit, așa cum ați promis prin legământul căsătoriei.” – Ibid, p. 118 (cap. 17 – *Obligații reciproce*).

Vineri

17 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum pot face ca atitudinea și tonul vocii mele față de partener/ă să reflecte mai consecvent principiile pe care Dumnezeu le-a stabilit clar?**
- 2. De ce ar trebui să fiu mai rapid în a recunoaște greșelile mele și în a cere iertare soțului/soției mele?**
- 3. De ce mă cheamă Dumnezeu să fiu dispus/ă să mor pentru soțul/soția mea?**
- 4. Cum pot evita să înșel vreodată soțul/soția în gândurile mele?**
- 5. De ce ar fi înțelept pentru soțul meu/soția mea și pentru mine să analizăm cu rugăciune dacă am putea fi vinovați de mândria etalării – fie în privința îmbrăcăminte, abilităților culinare sau a posesiunilor precum un automobil, electronice, casă etc.?**

Atitudinea creștinului

TEXT DE MEMORAT: „Încolo, toți să fiți cu aceleași gânduri, simțind cu alții, iubind ca frații, miloși, smeriți.” (1 Petru 3:8).

„Cei care pretind că sunt urmași ai lui Hristos, dar sunt în același timp aspri, lipsiți de bunătate și necurtenitori în cuvinte și comportament, nu au învățat de la Isus. Un om care tună și fulgeră, care dorește să stăpânească, care caută neconținut greșeli, nu este un creștin; căci a fi creștin înseamnă a fi asemănător cu Hristos.” – *Căminul advent*, p. 427 (cap. 69 – *Curtoazie și bunătate*).

Studiu recomandat: *Căminul advent*, pp. 421-429 (cap. 69 – *Curtoazie și bunătate*).

Duminică

19 mai

1. DESCRIEREA UNUI ADEVĂRAT CREȘTIN

a. Cum descrie Petru un adevărat creștin? 1 Petru 3:8.

1 Petru 3:8: „Încolo, toți să fiți cu aceleași gânduri, simțind cu alții, iubind ca frații, miloși, smeriți.”

„Valoarea politeții este prea puțin apreciată. Multora care au o inimă bună le lipsește acea delicatețe a manierelor. Multora care insuflă respect prin sinceritatea și cinstea lor le lipsește – ce trist – amabilitatea. Această deficiență le umbrește propria fericire și scade din valoarea slujirii lor față de alții.” – *Educația*, p. 240 (sect. – *Comportamentul*).

b. Ce atitudine cu adevărat creștină, specifică lui Hristos, subliniază în mod special Petru? 1 Petru 3:9; Matei 5:44.

1 Petru 3:9: „Nu întoarceți rău pentru rău, nici ocară pentru ocară; dimpotrivă, binecuvântați, căci la aceasta ați fost chemați: să moșteniți binecuvântarea.”

Matei 5:44: „Dar Eu vă spun: iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc”

„Toți trebuie să fie tratați cu rafinament și delicatețe, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Creștinismul face dintr-un om un gentleman. Hristos a fost amabil chiar față de persecutorii Săi; și urmașii Săi vor manifesta același spirit.” – *Divina vindecare*, p. 489 (sect. – *În contact cu alții*).

„Această religie ne învață să exercităm răbdarea și îndelunga răbdare când suntem aduși în locuri în care suntem tratați aspru și nedrept...

Există mereu nevoie de răbdare, bunătate, renunțare de sine și sacrificiu de sine în exercitarea religiei biblice.” – *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 248 (28 august).

Luni

20 mai

2. PĂZINDU-NE CUVINTELE

a. Ce principiu important scoate din nou în evidență Petru ca o condiție a unei vieți fericite aici, precum și în viața viitoare? Psalmi 34:12, 13; 1 Petru 3:10.

Psalmi 34:12, 13: „Cine este omul care dorește viața și vrea să aibă parte de zile fericite? Ferește-ți limba de rău, și buzele de cuvinte înșelătoare!”

1 Petru 3:10: „Căci cine iubește viața și vrea să vadă zile bune să-și înfrâneze limba de la rău și buzele de la cuvinte înșelătoare”

„Satan lucrează în fiecare biserică pentru a strica turma lui Dumnezeu... Sunt învățată să spun fiecărui suflet care pretinde că este un urmaș al lui Hristos: ‘Păzește-ți limba de la rău și buzele tale să nu vorbească înșelător’. Prin înălțare de sine, Satan lucrează pentru a distruge sufletul, iar lucrarea lui poate fi văzută în fiecare biserică. Frații și surorile mele, puneți o strajă strictă asupra spiritului vostru. Păziți-vă cuvintele, ca Satan să nu vă conducă să repetați propria lui istorie.” – *The Upward Look*, p. 114.

b. Dați exemple de oameni care au încălcat acest principiu și cum a cauzat acest lucru rușine și dezonoare, în special pentru cel care le-a rostit. 1 Samuel 14:24-27, 43-45; Estera 6:6-10.

1 Samuel 14:24-27, 43-45: „Ziua aceea a fost obositoare pentru bărbații lui Israel. Saul pusese pe popor să jure, zicând: „Blestemat să fie omul care va mânca pâine până seara, până mă voi răzbuna pe vrăjmașii mei!” Și nimeni nu mâncase. Tot poporul ajunsese într-o pădure, unde se găsea miere pe fața pământului. Când a intrat poporul în pădure, a văzut mierea curgând; dar niciunul n-a dus mierea la gură, căci poporul ținea jurământul. Ionatan nu știa de jurământul pe care pusese tatăl său pe popor să-l facă; a întins vârful toiaगului pe care-l avea în mână, l-a vârât într-un fagure de miere și a dus mâna la gură; și ochii i s-au luminat...Saul a zis lui Ionatan: „Spune-mi ce-ai făcut.” Ionatan i-a spus și a zis: „Am gustat puțină miere, cu vârful toiaगului pe care-l aveam în mână: iată-mă, voi muri.” Și Saul a zis: „Dumnezeu să Se poarte cu toată asprimea față de mine, dacă nu vei muri, Ionatane!” Poporul a zis lui Saul: „Ce! să moară Ionatan, el, care a făcut această

mare izbăvire în Israel? Niciodată! Viu este Domnul, că un păr din capul lui nu va cădea la pământ, căci cu Dumnezeu a lucrat el în ziua aceasta.” Astfel poporul a scăpat pe Ionatan de la moarte.“

Estera 6:6-10: „Haman a intrat, și împăratul i-a zis: „Ce trebuie făcut pentru un om pe care vrea să-l cinstească împăratul?” Haman și-a zis în sine: „Pe cine altul decât pe mine ar vrea împăratul să-l cinstească?” Și Haman a răspuns împăratului: „Omului pe care vrea împăratul să-l cinstească trebuie să i se aducă haina împărătească, aceea cu care se îmbracă împăratul, și calul pe care călărește împăratul și să i se pună cununa împărătească pe cap. Să se dea haina și calul uneia din căpeteniile de seamă ale împăratului, apoi să îmbrace cu haina pe omul acela pe care vrea să-l cinstească împăratul, să-l plimbe călare pe cal prin locul deschis al cetății și să se strige înaintea lui: „Așa se face omului pe care vrea împăratul să-l cinstească!” Împăratul a zis lui Haman: „Ia îndată haina și calul, cum ai zis, și fă așa iudeului Mardoheu, care șade la poarta împăratului. Nu lăsa nefăcut nimic din ce ai spus.”

„Să nu scape niciun cuvânt plin de nemulțumire, asprime sau patimă de pe buzele tale. Harul lui Hristos așteaptă să fie cerut. Spiritul Său va prelua controlul asupra inimii și conștiinței tale, supraveghind cuvintele și faptele tale. Niciodată să nu-ți pierzi respectul de sine prin cuvinte grabnice și ne-cugetate. Asigură-te că vorbele tale sunt curate, iar conversația ta sfântă.“ – *Îndrumarea copilului*, p. 219 (subcap. *Exemplificați principiile creștine*).

c. Cum va împiedica pe mulți încălcarea acestui principiu de a obține viața veșnică? 1 Petru 3:10 (ultima parte) comparați cu Apocalipsa 14:5; 21:27.

1 Petru 3:10 u.p.: „...să-și înfrâneze limba de la rău și buzele de la cuvinte înșelătoare“

Apocalipsa 14:5; 21:27: „Și în gura lor nu s-a găsit minciună, căci sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu... Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în Cartea Vieții Mielului.“

„Când acești consumatori de ceai și cafea se strâng laolaltă pentru discuții de societate... li se dezleagă limbile și își încep lucrarea păcătoasă de a vorbi împotriva altora. Cuvintele lor nu sunt nici puține, nici bine alese. Firimituri de bârfbă sunt răspândite din gură în gură și prea adesea și otrava scandalului. Acești bârfitori nesocotiți uită că de față este un martor. Un Privitor nevăzut scrie cuvintele lor în cărțile cerului. Toate aceste critici răutăcioase, aceste știri exagerate, sentimente pline de invidie exprimate sub influența excitantă a ceștii de ceai, sunt notate de către Isus ca fiind împotriva Sa.“ – *Dietă și hrană*, p. 423 (cap. 24 – *Băuturile*).

3. CĂUTÂND PACE

a. Despre care alte principii importante ale vieții creștine ne reamintește Petru? 1 Petru 3:11; Isaia 1:16, 17.

1 Petru 3:11: „să se depărteze de rău și să facă binele, să caute pacea și s-o urmărească.”

Isaia 1:16, 17: „Spălați-vă deci și curățați-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele rele pe care le-ați făcut! Încetați să mai faceți răul! Învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă!”

b. Cum putem „evita răul și să facem binele”? Ieremia 13:23 comparați cu 1 Corinteni 6:9-11; Ioan 3:5; Iacov 4:7.

Ieremia 13:23: „Poate un etiopian să-și schimbe pielea sau un pardos să-și schimbe petele? Tot așa, ați putea voi să faceți binele, voi care sunteți deprinși să faceți răul?”

1 Corinteni 6:9-11: „Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomii, nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Isus Hristos și prin Duhul Dumnezeului nostru.”

Ioan 3:5: „Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”

Iacov 4:7: „Supuneți-vă, dar, lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi.”

„[Cei cărora apostolul Pavel le scrie] trebuia să dezvăluie în viețile lor schimbarea glorioasă realizată în ei prin harul transformator al lui Hristos... Ei nu puteau să-și schimbe singuri inimile. Și atunci când, prin eforturile lor, sufletele erau conduse din rândurile lui Satan să ia poziție pentru Hristos, ei nu aveau să revendice niciun merit pentru transformarea realizată...”

Puterea lui Dumnezeu este singurul element eficient în marea lucrare de obținere a victoriei asupra lumii, firii și diavolului... Omul nu poate realiza nimic fără Dumnezeu, iar Dumnezeu a aranjat planurile Sale astfel încât să nu realizeze nimic în restaurarea rasei umane fără cooperarea dintre uman și divin. Partea pe care omul trebuie să o susțină este infinit de mică, totuși, în planul lui Dumnezeu, este exact acea parte care este necesară pentru a face ca lucrarea să fie un succes.

Marea schimbare observată în viața unui păcătos după convertire nu este produsă de nicio bunătate umană.“ – *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 319 (7 noiembrie).

c. Ce speranță și promisiune sunt oferite celor care s-au supus puterii transformatoare a Evangheliei, dar care sunt încă învinși de diverse ispite? 1 Petru 3:12; Ioan 14:13, 14.

1 Petru 3:12: „Căci ochii Domnului sunt peste cei neprihăniți, și urechile Lui iau aminte la rugăciunile lor. Dar fața Domnului este împotriva celor ce fac răul.”

Ioan 14:13, 14: „Și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.”

„Prin credință și rugăciune, toți pot să îndeplinească cerințele Evangheliei. Nimeni nu poate fi forțat să păcătuiască. În primul rând trebuie să fie câștigat consimțământul său; sufletul trebuie să ia o hotărâre în legătură cu actul păcătos, mai înainte ca pasiunea să domine asupra rațiunii sau nelegiuirea să triumfe asupra conștiinței. Ispitirea, oricât de puternică, nu este niciodată o scuză pentru păcat. „Căci ochii Domnului sunt peste cei neprihăniți și urechile Lui iau aminte la rugăciunile lor.” Strigă la Domnul, suflet ispășit. Aruncă-te, neajutorat și nevrednic, la picioarele lui Isus și cere împlinirea făgăduințelor Sale. Domnul va auzi. El știe cât de puternice sunt înclinațiile inimii firești și el vă va ajuta de fiecare dată în ispită.

Ai păcătuțit? Atunci caută-L pe Dumnezeu fără întârziere pentru îndurare și iertare.“ – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 177 (secț. – *Iubire frățească*).

Miercuri

22 mai

4. FĂCÂND BINELE FĂRĂ TEAMĂ

a. Ce sfaturi practice oferite de Petru, dacă sunt urmate, ne pot ajuta să rezolvăm multe probleme în relații? 1 Petru 3:13; Proverbe 15:1.

1 Petru 3:13: „Și cine vă va face rău, dacă sunteți plini de râvnă pentru bine?”

Proverbe 15:1: „Un răspuns blând potolește mânia, dar o vorbă aspră atâță mânia.”

„Cuvintele spuse în replică unuia care este mânios acționează de obicei ca un bici, stârnind și mai mult furia. Dar mânia întâmpinată cu tăcere se stinge curând. Creștinii să-și înfrâneze limba și cu fermitate să se străduiască să nu vorbească aspru și nerăbdător.“ – *Solii către tineret*, p. 136 (cap. 35 – *Autodisciplină*).

b. Care ar trebui să fie abordarea noastră cu oamenii care par că nu pot fi împlânziți indiferent de cât de delicați suntem cu ei? 1 Petru 3:14, 16, 17.

1 Petru 3: 14, 16, 17: „Chiar dacă aveți de suferit pentru neprihănire, ferice de voi! „N-aveți nicio teamă de ei și nu vă tulburați!... având un cuget curat; pentru ca cei ce bârfesc purtarea voastră bună în Hristos să rămână de rușine tocmai în lucrurile în care vă vorbesc de rău. Căci este mai bine, dacă așa este voia lui Dumnezeu, să suferiți pentru că faceți binele decât pentru că faceți răul!”

„Isus nu Și-a asigurat niciodată pacea prin compromis... Slujitorii lui Hristos sunt chemați la aceeași lucrare și trebuie să se ferească, pentru ca nu cumva, căutând să evite conflictul, să abandoneze adevărul... Dar adevărata pace nu poate fi asigurată prin compromis față de principii. Și nimeni nu poate fi credincios față de principii fără să provoace împotrivire. Un creștinism spiritual va avea de suferit împotrivire din partea fiilor neascultării. Dar Isus i-a îndemnat pe ucenicii Săi astfel: „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul”. Cei credincioși față de Dumnezeu n-au motiv să se teamă de puterea oamenilor; nici de vrăjmășia lui Satan. În Hristos, viața lor veșnică este asigurată. Singura lor teamă să fie să nu părăsească adevărul, trădând astfel încrederea cu care i-a onorat Dumnezeu.” – *Hristos Lumina Lumii*, p. 356 (cap. 37 – *Cei dintâi evangheliști*).

c. Care trebuie să fie sursa tuturor faptelor noastre bune și a cuvintelor noastre amabile? 1 Petru 3:16 (prima parte); Faptele Apostolilor 24:16; Evrei 9:14.

1 Petru 3:16 p.p.: „având un cuget curat;”

Faptele Apostolilor 24:16: „De aceea mă silesc să am totdeauna un cuget curat înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.”

Evrei 9:14: „cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăța cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui Viu!”

„În Cuvântul lui Dumnezeu citim că există conștiințe bune și rele, iar faptul că nu te condamnă conștiința ta, pentru nerespectarea legii lui Dumnezeu nu dovedește că ești fără condamnare înaintea Lui. Du-ți conștiința la Cuvântul lui Dumnezeu și vezi dacă viața ta și caracterul tău sunt în conformitate cu standardul de dreptate pe care Dumnezeu l-a dezvăluit acolo.” – *The Review and Herald*, 3 septembrie 1901.

5. CUNOSCÂNDU-NE POZIȚIA

a. Care sunt principalele motive pentru care ar trebui să studiem Cuvântul lui Dumnezeu zilnic? Iosua 1:8; Psalmi 119:11; 1 Petru 3:15; 2 Timotei 2:15.

Iosua 1:8: „Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.”

Psalmi 119:11: „Strâng cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!”

1 Petru 3:15: „Ci sfințiți în inimile voastre pe Hristos ca Domn. Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi; dar cu blândețe și teamă.”

2 Timotei 2:15: „Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului.”

b. În ce pericol mare se află astăzi mulți care pretind să creadă adevărul prezent? Osea 4:6.

Osea 4:6: „Poporul Meu piere din lipsă de cunoștință. Fiindcă ai lepădat cunoștința, și Eu te voi lepăda și nu-Mi vei mai fi preot. Fiindcă ai uitat Legea Dumnezeului tău, voi uita și Eu pe copiii tăi!”

„Sunt tinerii în stare să răspundă, cu blândețe și teamă, oricui le cere socoteală de nădejdea lor? Am văzut că tinerii, în mod lamentabil, nu înțeleg care ar trebui să fie poziția noastră. În fața lor sunt scene teribile, un timp de încercare care va pune la probă valoarea caracterului.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, pp. 507, 508 (cap. 86 – *Către tineri*).

„Solia prezentă – neprihănirea prin credință – este o solie de la Dumnezeu...”

Nu suntem în siguranță dacă neglijăm să căutăm în Scripturi zilnic lumină și cunoștință... Nu există nici unul din o sută care să înțeleagă pentru sine adevărul biblic cu privire la acest subiect atât de necesar pentru binele nostru prezent și etern.” – *Solii Alese*, vol. 1, p. 359 (*Un adevăr care poartă acreditarea divină*).

„Mulți privesc la pastori să le aducă lumină de la Dumnezeu...Unii ca aceștia pierd mult. Dacă ei L-ar urma zilnic pe Hristos... ar putea obține o

cunoaștere lămurită a voinței Lui, câștigând astfel o experiență prețioasă. Tocmai din lipsa acestei experiențe, frații care mărturisesc adevărul umblă în lumina scânteilor propriilor tăciuni; ei nu sunt familiarizați cu Duhul lui Dumnezeu și n-au o cunoștință a voii Lui și de aceea sunt ușor abătuți de la credința lor. Ei sunt nestatornici, pentru că s-au încrezut în alții spre a doborânda o experiență pentru ei.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 644 (sect. – *Cauza în Vermont*).

Vineri

24 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Care este atitudinea mea față de soțul meu/soția mea, copii, frați și colegi de muncă?**
- 2. Enumerați câțiva pași cheie pentru a ne întări în stăpânirea limbii noastre.**
- 3. Ce ar trebui să fac dacă sunt învins de o ispită?**
- 4. Explicați diferența dintre faptele bune și cuvintele amabile care vin dintr-o conștiință pură versus motivele egoiste în încercarea de a construi o bună reputație.**
- 5. Cum pot obține o înțelegere mai profundă a credinței pe care o mărturisesc?**

Darul Sabatului întâi Sabat, 1 iunie 2024 pentru un proiect în regiunea Pacific

Lucrarea de răspândire a soliei Evangheliei în lume este o sarcină imensă, datorită multor suflete care încă nu au auzit vestea bună a mântuirii. Domnul declară: „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.” (Matei 24:14). Dumnezeu iubește fiecare persoană individuală din cele 7,8 miliarde de persoane din această lume și dorește ca toți să aibă șansa de a se întoarce la El.

Există multe religii în regiunea Pacific, incluzând taoismul, budismul, islamul și creștinismul, totuși marea majoritate [a populației] se identifică ca nereligioși sau ateï. Este cu adevărat o mare lucrare de făcut aici.

„Întreaga lume se deschide pentru Evanghelie. Etiopia își întinde mâinile către Dumnezeu. Din Japonia, India și China, din teritoriile încă întunecate ale propriului nostru continent, din fiecare zonă a acestei lumi a noastre răzbate strigătul inimilor lovite de păcat, cu dorința de a-L cunoaște pe Dumnezeu iubirii. Milioane și milioane de oameni nici măcar nu au auzit de Dumnezeu sau de dragostea Sa, descoperită în Hristos. Este dreptul lor să primească această cunoaștere. Ei sunt în aceeași măsură ca și noi îndreptățiți la îndurarea Mântuitorului. Și nouă, celor care am primit cunoștința, cât și copiilor noștri, cărora le-am împărtășit-o, ne revine datoria de a răspunde strigătului lor.” – *Educația*, pp. 262, 263 (sect. – *Lucrarea vieții*).

Chiar dacă răspândirea soliei nu are aceleași libertăți în unele zone ca în altele, adevărul găsește o cale către inimile oamenilor și există mulți credincioși în solia reformei, în locuri în care nu v-ați așteptat. În acest Sabat vă rugăm să vă rugați în mod deosebit pentru această lucrare, ca Dumnezeu să o facă să avanseze și să pregătească mai multe suflete pentru Împărăția Sa.

Pentru ca adevărul să avanseze, sunt necesare în mod deosebit mijloace pentru a ajuta la facilitarea unui loc de închinare care să sprijine cauza adevărului în partea de nord a acestui mare câmp de lucru. Vă rugăm să dăruiți cu generozitate.

„Căci, după cum ploaia și zăpada se coboară din ceruri și nu se mai întorc înapoi, ci udă pământul și-l fac să rodească și să odrăsească, pentru ca să dea sămânță semănătorului și pâine celui ce mănâncă, tot așa și cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele.” (Isaia 55:10, 11).

Frații și surorile voastre din depărtare

Botezul de care toți au nevoie

TEXT DE MEMORAT: „Icoana aceasta închipuie oare vă mântuiește acum pe voi, și anume botezul, care nu este o curățare de întinăciunile trupești, ci mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, prin învierea lui Isus Hristos.” (1 Petru 3:21).

„Implor membrii bisericii din fiecare oraș să se apropie cu hotărâre de Domnul pentru botezul Duhului Sfânt.” – *Sfaturi pentru sănătate*, p. 548 (subcap. *Sugestii practice pentru medici*).

Studiu recomandat: *Calea către Hristos*, pp. 17-22 (cap. 2- *Păcătosul are nevoie de Hristos*).

Duminică

26 mai

1. SINGURA CALE DE SALVARE

a. **Ce a afirmat Petru în scrieri și în predicare în ceea ce privește singura cale posibilă de mântuire? 1 Petru 3:18; Faptele Apostolilor 4:10-12.**

1 Petru 3:18: „Hristos, de asemenea, a suferit o dată pentru păcate, El, Cel Neprihănit, pentru cei nelegiuți, ca să ne aducă la Dumnezeu. El a fost omorât în trup, dar a fost înviat în duh”

Faptele Apostolilor 4:10-12: „S-o știți toți și s-o știe tot norodul lui Israel! Omul acesta se înfățișează înaintea voastră pe deplin sănătos în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pe care voi L-ați răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat din morți. El este „Piatra lepădată de voi, zidarii, care a ajuns să fie pusă în capul unghiului.” În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți.”

b. **De ce nu a putut Dumnezeu, în mila Sa, să-i ierte și să-i mântuiască pur și simplu pe păcătoși, fără a-Și sacrifica Fiul? Isaia 26:10; Romani 8:7 comparați cu Romani 5:10 și Coloseni 1:20-22.**

Isaia 26:10: „Dacă ierți pe cel rău, el totuși nu învață neprihănirea, se dedă la rău în țara în care domnește neprihănirea și nu caută la marea Domnului.”

Romani 8:7: „Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună.”

Romani 5:10: „Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.”

Coloseni 1:20-22: „și să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui. Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină;”

„În starea sa de nevinovăție, omul trăia într-o fericită comuniune cu El [Dumnezeu]... Dar după păcătuirea sa, el n-a mai putut găsi bucurie în sfințenie și a căutat să se ascundă de prezența lui Dumnezeu...Păcătosul nu ar putea fi fericit în prezența lui Dumnezeu și s-ar retrage din compania ființelor sfinte. Dacă i s-ar îngădui să intre în ceruri, aceasta n-ar fi o bucurie pentru el. Spiritul iubirii neegoiste care domnește acolo... nu ar face să vibreze nicio coardă în sufletul său. Gândurile, interesele și motivele sale ar fi străine de cele ce determină acțiunile ființelor fără păcat care locuiesc acolo. El ar constitui o notă discordantă în armonia cerului. Pentru el, cerul ar fi un loc de tortură... Nu este deci o hotărâre arbitrară din partea lui Dumnezeu aceea de a exclude pe cei răi din ceruri, căci propria lor necalificare face imposibilă prezența lor acolo. Pentru ei, slava lui Dumnezeu ar fi un foc mistuitor:” – *Calea către Hristos*, pp. 17, 18 (cap. 2 – *Păcătosul are nevoie de Hristos*).

Luni

27 mai

2. ASIGURAREA PRIN ÎNVIEREA SA

a. Cu toate că suntem salvați prin moartea lui Hristos, în ce sens suntem de asemenea „salvați prin învierea lui Isus”? 1 Petru 3:21 u.p.; 1 Corinteni 6:14; 15:22, 23; 1 Tesaloniceni 4:13-16.

1 Petru 3:21 u.p.: „ci mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, prin învierea lui Isus Hristos”

1 Corinteni 6:14; 15:22, 23: „Și Dumnezeu, care a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi cu puterea Sa... Și, după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos; dar fiecare la rândul cetei lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos.”

1 Tesaloniceni 4:13-16: „Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde. Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe cei ce au adormit în El. Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.”

b. Ce explică Petru cu privire la Cine a adus, de fapt, la îndeplinire porunca Tatălui și L-a înviat pe Isus? Comparăți Faptele Apostolilor 2:22-24 cu 1 Petru 3:18.

Faptele Apostolilor 2:22-24: „Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți; pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege. Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-l legăturile morții, pentru că nu era cu puțință să fie ținut de ea.”

1 Petru 3:18: „Hristos, de asemenea, a suferit o dată pentru păcate, El, Cel Neprihănit, pentru cei nelegiuți, ca să ne aducă la Dumnezeu. El a fost omorât în trup, dar a fost înviat de către Duhul” (trad. engl).

„Cel care a murit pentru păcatele lumii trebuia să rămână în mormânt pentru timpul stabilit. El era în acea temniță de piatră ca un prizonier al dreptății divine... El purta păcatele lumii, și doar Tatăl Său îl putea elibera.”
– *The Youth's Instructor*, 2 mai 1901.

„Prin învierea lui Hristos, Tatăl Și-a glorificat Fiul în fața gării romane... a oștirii satanice și înaintea universului ceresc.” – *Lift Him Up*, p. 102.

„Atunci a fost auzit îngerul puternic, cu o voce care a făcut pământul să tremure: Isuse, Tu Fiul al lui Dumnezeu, Tatăl Tău Te cheamă! Și Cel care câștigase puterea de a învinge moartea și mormântul a ieșit afară.” – *The Present Truth*, 18 februarie 1886.

„Dumnezeu este îmbrăcat cu putere; El este capabil să ia pe cei morți în greșeli și păcate și, prin intervenția Spiritului care L-a înviat pe Isus din morți, să transforme caracterul uman, aducând înapoi în suflet imaginea pierdută a lui Dumnezeu.” – *The Youth's Instructor*, 7 februarie 1895.

c. Cine va învia toți sfinții în nemurire la revenirea lui Hristos și doar cu ce condiție va fi posibil acest lucru? Romani 8:9-11.

Romani 8:9-11: „Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui. Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții, din pricina păcatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihănirii. Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, prin Duhul Său, care locuiește în voi.” (engl.)

„Trupurile muritoare sunt însuflețite de Duhul Său care locuiește în voi...”

Puterea vitalizatoare a Duhului lui Hristos, care locuiește în trupul muritor, leagă fiecare suflet credincios de Isus Hristos...

„Dătătorul de viață va chema la viață posesiunea Sa răscumpărată, la prima înviere... Prin puterea Mântuitorului care a locuit în ei în timpul vieții și pentru că au fost părtași de natura divină, ei sunt sculați dintre cei morți.“
– *Solii Alese*, vol. 2, p. 271.

„Moartea este privită de Hristos ca somn – tăcere, întuneric, somn. El vorbește despre ea ca și cum ar fi de o clipă... Și pentru cel credincios, moartea nu este decât o chestiune mică. Pentru el, a muri este doar a dormi.

Aceeași putere care L-a înviat pe Hristos din morți va învia și Biserica Lui.“ – *My Life Today*, p. 295.

Martți

28 mai

3. „PUTEREA” DIN SPATELE EVANGHELIEI

- a. **Pe cine a folosit Isus pentru a propovădui Evanghelia și a apela la omenirea căzută în timpurile Vechiului Testament? 1 Petru 3:18 (ultima parte), 19, 20. Pentru a înțelege cine erau „duhurile în închisoare” comparați această expresie cu Proverbe 5:22; Isaia 42:6, 7; 61:1.**

1 Petru 3:18 u.p., 19, 20: „El a fost omorât în trup, dar a fost înviat de către Duhul, prin care S-a dus să propovăduiască duhurilor în închisoare, care fuseseră răzvrătite odinioară, odată când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu aștepta, în zilele lui Noe, când se făcea corabia în care au fost scăpate prin apă un mic număr de suflete, și anume opt.“ (engl.)

Proverbe 5:22: „Cel rău este prins în înseși nelegiuirile lui și este apucat de legăturile păcatului lui.“

Isaia 42:6, 7: „Eu, Domnul, Te-am chemat ca să dai mântuire și Te voi lua de mână, Te voi păzi și Te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii Lumina neamurilor, să deschizi ochii orbilor, să scoți din temniță pe cei întemnițați și din întuneric pe cei ce locuiesc în închisoare...” (engl.)

Isaia 61:1: „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război, izbăvirea.“

„Dumnezeu apelează în mod constant la inima umană, îndemnând-o să recunoască iubirea și mila Sa... Astfel a pledat cu omenirea în toate timpurile. În zilele lui Noe, Hristos a vorbit oamenilor prin intermediul unui agent uman și a propovăduit celor care erau în robia păcatului.“ – *This Day With God*, p. 278.

„Duhul fusese și înainte de aceasta în lume; El lucrase asupra inimii oamenilor chiar de la începuturile lucrării de mântuire.“ – *Hristos Lumina Lumii*, p. 669 (cap. 73 – „Să nu vi se turbure inima“).

b. După înălțarea Sa, pe cine a trimis Hristos pentru a-i împuternici pe apostoli să continue lucrarea evanghelică? Ioan 14:12, 16, 17; 20:21, 22; Faptele Apostolilor 1:2.

Ioan 14:12, 16, 17: „Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl; ...Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi...”

Ioan 20:21, 22: „Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” După aceste vorbe, a suflat peste ei și le-a zis: „Luați Duh Sfânt!”

Faptele Apostolilor 1:2: „De la început până în ziua în care S-a înălțat la cer, după ce, prin Duhul Sfânt, dăduse poruncile Sale apostolilor pe care-i alesese.”

„Dar, câtă vreme Hristos fusese pe pământ, ucenicii nu doriseră alt ajutor. Numai când aveau să fie lipsiți de prezența Lui aveau să simtă nevoia după Duhul, și atunci El urma să vină.

Duhul Sfânt este reprezentantul lui Hristos, dar fără trup omenesc și deci independent de acesta. Împiedicat de corpul omenesc, Hristos nu putea să fie prezent personal peste tot. De aceea, era spre binele lor ca El să meargă la Tatăl și să trimită Duhul Sfânt ca succesor pe pământ. Nimeni nu mai putea avea un avantaj din cauză că se găsea într-un anumit loc sau pentru că avea legătură personală cu Hristos. Prin Duhul, Mântuitorul putea fi în legătură cu toți. În sensul acesta, El urma să fie mai aproape de ei decât dacă nu S-ar fi înălțat.“ – Ibid.

c. Ce promisiune a lui Dumnezeu urmează să fie împlinită din nou în timpul sfârșitului, într-o măsură mai mare decât a fost în timpul apostolilor? Ioel 2:28-31; Osea 6:3.

Ioel 2:28-31: „După aceea voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa vise, și tinerii voștri vor avea vedenii. Chiar și peste robi și peste roabe voi turna Duhul Meu în zilele acelea. Voi face să se vadă semne în ceruri și pe pământ: sânge, foc și stâlpi de fum; soarele se va prefăce în întuneric, și luna, în sânge, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.”

Osea 6:3: „Să cunoaștem, să căutăm să cunoaștem pe Domnul! Căci El Se ivește ca zori dimineții și va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia de primăvară care udă pământul!”

„Marea lucrare a Evangheliei nu se va încheia cu o manifestare mai slabă a puterii lui Dumnezeu, decât a marcat-o începutul ei.“ – *Tragedia veacurilor*, p. 611 (cap. 38 – *Ultima avertizare*).

Miercuri

29 mai

4. BOTEZUL DE CARE TOȚI AU NEVOIE

- a. Explicați botezul complet, [care e] necesar pentru mântuire. Marcu 1:7, 8; Ioan 3:3, 5.**

Marcu 1:7, 8: „Ioan propovăduia și zicea: „După mine vine Cel ce este mai puternic decât mine, căruia eu nu sunt vrednic să mă plec să-I dezleg curelele încălțămintei. Eu, da, v-am botezat cu apă; dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt.”

Ioan 3:3, 5: „Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” ...Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”

„Atmosfera din biserică este atât de rece... Căldura dragostei lor dintâi a înghețat și, dacă nu vor fi curățați prin botezul Duhului Sfânt, dacă nu se vor pocăi și nu se vor întoarce la faptele lor dintâi, sfeșnicul lor va fi mutat de la locul lui.“ – *Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei*, pp. 167, 168 (cap. 6 – *Nevoia omenească și ajutorul divin*).

- b. De ce mulți creștini au dificultăți în a împlini jurămintele făcute la botezul lor în apă? Evrei 5:11, 12; 6:1, 2.**

Evrei 5:11, 12: „Asupra celor de mai sus avem multe de zis și lucruri grele de tâlcuit, fiindcă v-ați făcut greoi la pricepere. În adevăr, voi, care de mult trebuia să fiți învățatori, aveți iarăși trebuință de cineva să vă învețe cele dintâi adevăruri ale cuvintelor lui Dumnezeu și ați ajuns să aveți nevoie de lapte, nu de hrană tare.”

Evrei 6:1, 2: „De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos și să mergem spre cele desăvârșite, fără să mai punem din nou temelii pocăinței de faptele moarte și a credinței în Dumnezeu, învățătura despre botezuri, despre punerea mâinilor, despre învierea morților și despre judecata veșnică.”

„Sunt mulți aceia care nu dau dovadă hotărâtă că sunt credincioși legă-mântului lor, făcut la botez. Zelul lor e răcit prin formalism, ambiție lumească, mândrie și iubire de sine.“ – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 155 (secț. – *Credincioșie în reforma sanitară*).

„Cât de mult au nevoie lucrătorii de un botez al Duhului Sfânt, ca să poată deveni adevărați misionari pentru Dumnezeu.“ – *Sfaturi pentru lucrarea Școlii de Sabat*, p. 155 (subcap. *Nevoia de consacrare a lucrătorilor din școala de Sabat*).

„Lucrarea noastră astăzi este de a supune sufletele noastre Domnului Hristos, ca să putem fi pregătiți pentru timpul de învioreare de la fața Domnului nostru – pregătiți pentru botezul cu Duhul Sfânt.” – *Evanghelizarea*, p. 702 (sect. – *Ocazia timpului prezent*).

c. Doar cine poate curăța conștiința noastră pentru a face ca jurămintele noastre de botez să fie „un răspuns al unei conștiințe bune față de Dumnezeu”?
Comparați 1 Petru 3:21 cu Evrei 9:14; Romani 8:9, 10.

1 Petru 3:21: „Icoana aceasta închipuiește acum pe voi, și anume botezul, care nu este o curățare de întinăciunile trupești, ci mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, prin învierea lui Isus Hristos.” (în engl.: „...mărturia unei conștiințe curate înaintea lui Dumnezeu”).

Evrei 9:14: „cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăța cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui Viu!” (în engl.: „voi curăța conștiința voastră de faptele moarte...”)

Romani 8:9, 10: „Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui. Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții, din pricina păcatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihănirii.”

„[Lucrul] de care avem nevoie este o conștiință înviorată de Duhul lui Dumnezeu; pentru mulți, conștiința a fost amorițită prin îngăduința față de păcat și necredință. Trebuie să știm ce înseamnă religia și să realizăm că trebuie să avem o legătură vie cu Dumnezeul cerului.” – *The Signs of the Times*, 25 iulie 1892.

„Cine altcineva decât Duhul Sfânt prezintă înaintea minții standardul moral al neprihănirii și convinge de păcat și produce o întristare după voia lui Dumnezeu, care lucrează pocăința de care nu trebuie să se căiască, și inspiră exercitarea credinței în Cel care este singurul ce poate mântui de toate păcatele.” – *Solii Alese*, vol. 3, pp. 137, 138 (19: *Întruparea*).

Joi

30 mai

5. DIRIJÂND GÂNDURILE NOASTRE

a. Unde ne îndreaptă din nou atenția Petru pentru a ne conduce la mântuire? 1 Petru 3:21 (ultima parte), 22; Evrei 8:1.

1 Petru 3:21 u.p., 22: „ci mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, prin învierea lui Isus Hristos, care stă la dreapta lui Dumnezeu, după ce S-a înălțat la cer și S-a supus îngerii, stăpânirile și puterile.”

Evrei 8:1: „Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare Preot care S-a așezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri.”

„[Domnul Isus] șade la dreapta lui Dumnezeu și primește onoare supremă ca Dumnezeu, gloria pe care o avea înainte de întemeierea lumii. El împarte darurile Sale tuturor celor care, prin credință, le vor revendica...

Avem un depozit inepuizabil, un ocean de iubire în Dumnezeul mântuirii noastre.” – *That I May Know Him*, p. 338.

„El S-a ridicat din mormânt învăluit într-un nor de îngeri, într-o putere și glorie minunată – divinitatea și umanitatea unite. A cuprins în mâna Sa lumea asupra căreia Satan pretindea că domnește ca teritoriu său legal, și prin lucrarea Sa minunată de a-Și da viața, El a restabilit pentru întreaga rasă umană favoarea lui Dumnezeu.

Să nu ia nimeni poziția limitată, îngustă, că vreuna dintre lucrările omului ar putea ajuta în cea mai mică măsură să stingă datoria păcatului său. Aceasta este o înșelăciune fatală. Dacă vreți să înțelegeți, aceasta, trebuie să încetați disputa asupra ideilor voastre preferate, și cu inimi umile să examinați ispășirea. Această problemă este atât de slab înțeleasă încât mii și mii care pretind a fi fii ai lui Dumnezeu sunt copii ai celui rău, pentru că se bizuie pe propriile lor fapte. Dumnezeu a cerut întotdeauna fapte bune, legea o cere, dar pentru că omul s-a așezat în păcat, unde faptele bune ale sale nu au valoare, doar dreptatea lui Isus poate să ajute. Hristos poate să mântuiască pe deplin pentru că trăiește totdeauna pentru a mijloci pentru noi. Tot ce poate face omul spre propria sa mântuire este să accepte invitația... Nu poate fi comis de om niciun păcat pentru care să nu fi fost făcută plata pe Golgota. Astfel, crucea, în apeluri serioase, oferă în mod continuu păcătoșului o ispășire temeinică.” – *Solii Alese*, vol. 1, p. 343 (52: *Hristos, marele nostru preot*).

Vineri

31 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. **Cum pot găsi o bucurie mai mare vorbind și gândindu-mă la Isus și Cuvântul Său?**
2. **Care este dovada lucrării Duhului Sfânt în mine?**
3. **Ce ar putea îmbunătăți măsura în care Duhul Sfânt să mă folosească în slujire?**
4. **Cum pot experimenta botezul Duhului Sfânt în măsură deplină?**
5. **Ce ne face prea des să pierdem din vedere pe Isus și astfel să pierdem credința?**

Trăind o viață nouă

TEXT DE MEMORAT: „Pentru ca, în vremea care-i mai rămâne de trăit în trup, să nu mai trăiască după poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu.“ (1 Petru 4:2).

„Cei cu adevărat sfinți vor cinsti și asculta Cuvântul lui Dumnezeu pe măsură ce li se deschide, și vor exprima o dorință puternică de a cunoaște ce este adevărul în fiecare aspect al doctrinei.“ – *Credința și faptele*, p. 121.

Studiu recomandat: *That I May Know Him*, p. 104; *Profeți și regi*, pp. 701, 702 (cap. 58 – *Venirea unui Răscumpărător*).

Duminică

2 iunie

1. UN GÂND TOT MAI ÎNCURAJATOR

a. Ce ne îndeamnă apostolul Petru să luăm în considerare pentru a fi întăriți și încurajați atunci când suntem asaltați în multe feluri de ispite și necazuri? 1 Petru 4:1; Evrei 12:3.

1 Petru 4:1: „Astfel, dar, fiindcă Hristos a pățimit în trup, înarmați-vă și voi cu același fel de gândire. Căci cel ce a pățimit în trup a sfârșit-o cu păcatul;“

Evrei 12:3: „Uitați-vă, dar, cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre.“

„Putem întări credința noastră și însufleți iubirea noastră mergând adesea la piciorul crucii și contemplând umiliința Mântuitorului nostru.“ – *Înalta noastră chemare*, p. 361 (21 decembrie)

[1 Petru 4:1, citat] „Să ne întrebăm: Ce ar fi făcut Mântuitorul nostru în împrejurările în care trăim noi?... Întrebarea aceasta a primit răspuns prin exemplul lui Hristos. El a părăsit regalitatea Sa, a lăsat la o parte slava Sa, a sacrificat bogățiile Sale și a îmbrăcat divinitatea Sa cu natura omenească, să poată ajunge la oameni acolo unde erau ei. Exemplul Său arată că El Și-a dat viața pentru păcătoși.“ – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 79 (secț. – *Conlucrători cu Hristos*).

„Isus Hristos a fost ispitit în toate punctele așa cum suntem noi ispitiți. Cei care sunt smeriți sub încercare și ispită și care simt că prietenii i-au părăsit, să se gândească la Hristos... singur în pustie, întâmpinând ispite mai

aspre decât cele aduse împotriva lor. Să nu renunțe în disperare, ci să întindă o mână tremurătoare cu credință pentru a apuca mâna întinsă pentru a-i salva. Să-și arunce sufletele neputincioase asupra lui Isus, care, pentru că a trecut prin aceeași încercare, știe cum să-i izbăvească pe cei ispitiți.“ – *Manuscript Releases*, vol. 21, p. 12.

Luni

3 iunie

2. PRIN SUFERINȚĂ SPRE VICTORIE

a. De ce permite Dumnezeu în mod intenționat să trecem prin suferință și necaz? 1 Petru 4:1 (ultima parte); 2 Corinteni 12:7-10.

1 Petru 4:1 u.p.: „Căci cel ce a pățimit în trup a sfârșit-o cu păcatul...”

2 Corinteni 12:7-10: „Și, ca să nu mă umflu de mândrie din pricina strălucirii acestor descoperiri, mi-a fost pus un țepuș în carne, un sol al Satanei, ca să mă pălmuiască și să mă împiedice să mă îngâmf. De trei ori am rugat pe Domnul să mi-l ia. Și El mi-a zis: „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.” Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Hristos să rămână în mine. De aceea simt plăcere în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strâmtorări, pentru Hristos; căci când sunt slab, atunci sunt tare.”

„Când Mântuitorul S-a arătat lui Pavel în strălucirea razelor slavei Sale... el a fost orbit fizic de slava prezenței Aceluia pe care Îl hulise, dar acest lucru s-a întâmplat pentru a-i da viziune spirituală, pentru a fi trezit din letargia care îi amortise și îi paralizase simțurile.“ – *Comentarii Biblice, Noul Testament*, vol. 6, p. 1058 (Referința la Ioan cap. 9).

„Una dintre marile temeri care mă apăsau era că, dacă aș asculta chemarea datoriei și m-aș prezenta declarându-mă favorizată de Cel Preaînalt cu viziuni și revelații pentru popor, aș putea ceda înălțării păcătoase și... să-mi atrag neplăcerea lui Dumnezeu și să-mi pierd sufletul...”

Acum m-am rugat ca, dacă trebuie să merg și să relatez ceea ce mi-a arătat Domnul, să fiu păzită de o înălțare necuvenită. Îngerul a spus: „Rugăciunile tale sunt auzite și vor primi răspuns. Dacă acest rău de care te temi te amenință, mâna lui Dumnezeu se va întinde să te salveze; prin necazuri El te va aduce la Sine și îți va păstra smerenia. Prezintă solia cu credincioșie; rabdă până la sfârșit, și vei mânca din rodul pomului vieții și vei bea din apa vieții.” – *Christian Experience and Teachings of Ellen G. White*, pp. 67, 68.

b. Cu toate că este ispitit de dorințele păcătoase ale trupului, care ar trebui să fie scopul fiecărui creștin? 1 Petru 4:2, 15; Efeseni 4:17, 22-24.

1 Petru 4:2, 15: „Pentru ca, în vremea care-i mai rămâne de trăit în trup, să nu mai trăiască după poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu... Nimeni din voi să nu sufere ca ucigaș sau ca hoț, sau ca făcător de rele, sau ca unul care se amestecă în treburile altuia.”

Efeseni 4:17, 22-24: „Iată, dar, ce vă spun și mărturisesc eu în Domnul: să nu mai trăiți cum trăiesc păgânii în deșertăciunea gândurilor lor... cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare; și să vă înnoiți în duhul minții voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.”

„Dumnezeu cere mult mai mult de la urmașii Săi decât își pot da seama mulți. Dacă nu vrem să ne construim speranțele pentru cer pe o temelie falsă, atunci trebuie să acceptăm Biblia așa cum este ea și să credem că Domnul împlinește ceea ce spune. El nu cere nimic de la noi fără să ne dea harul de a îndeplini. Nu vom avea nicio scuză pe care s-o prezentăm în ziua lui Dumnezeu, dacă vom da greș în a atinge standardul pus înaintea noastră în Cuvântul Său.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 171 (secț. – *Iubire frățească*).

„Convertirea este o lucrare pe care cei mai mulți nu o apreciază. Nu este o chestiune mică să transformi o minte pământească, iubitoare de păcat, și să o aduci să înțeleagă iubirea nespusă a lui Hristos... Când [sufletul] înțelege aceste lucruri, viața sa anterioară apare dezgustătoare și urâtă. El urăște păcatul... El renunță la plăcerile sale anterioare. El are o minte nouă, afecțiuni noi, interese noi, voință nouă.” – *Credința prin care trăiesc*, p. 139 (13 mai).

Marți

4 iunie

3. UNELE OBICEIURI DE BIRUIT

a. Pe care dintre poftele păcătoase le menționează Petru ca fiind frecvente și greu de depășit? 1 Petru 4:3.

1 Petru 4:3: „Ajunge, în adevăr, că în trecut ați făcut voia neamurilor și ați trăit în desfrânări, în poftă, în beții, în ospete, în chefuri și în slujiri idolești neîngăduite.”

Desfrânare, poftă: „Libertinismul acestui veac corupt nu trebuie să constituie un criteriu pentru urmașii Domnului Hristos. Aceste etalări moderne de familiaritate nu trebuie să existe printre creștini... Dacă desfrăul,

destrăbălarea, adulterul... sunt la ordinea zilei printre cei care nu cunosc adevărul... cât de important este atunci ca acea clasă de oameni, care mărturisesc a fi urmași ai lui Hristos... să fie în contrast marcant față de acea clasă stăpânită de patimi josnice!“ – *Căminul Advent*, p. 329 (cap. 55 – *Standarde Morale*).

Excesul de vin: „Singura modalitate prin care cineva poate fi sigur împotriva puterii necumpătării este să se abțină complet de la vin, bere și băuturi alcoolice. ...Cel care învinge este cel care va fi onorat și al cărui nume nu va fi șters din cartea vieții.“ – *Îndrumarea copilului*, pp. 401, 402 (subcap. *Căminul și campania pentru temperanță*).

Petrecri, ospețe: „Cei care pretind a fi creștini, dar au un caracter și o experiență religioasă superficială, sunt folosiți de către ispititor ca momeli ale sale. Această categorie este întotdeauna gata pentru întâlniri de dragul plăcerii sau sporturi, iar influența acestora îi atrage și pe alții. Tineri și tinere care au încercat să fie creștini conform Bibliei sunt convinși să se alăture la acele petrecri... Ei nu își dau seama că aceste distracții sunt cu adevărat banchetul lui Satan, pregătit de el pentru a împiedica sufletele... să primească haina albă a caracterului, care este neprihănirea Domnului Hristos. Ei ajung confuzi și nu mai știu ce este bine să facă, în calitate de creștini.“ – *Căminul advent*, p. 518 (cap. 82 – *Cum își alege creștinul recreația*).

„Mulți care au adoptat reforma sănătății au renunțat la tot ce le-ar putea face rău; dar înseamnă că... pot mânca oricât doresc? Ei se așază la masă... se lasă conduși de poftă și mănâncă în exces.

Și ce influență are mâncatul în exces asupra stomacului? Stomacul devine epuizat, organele digestive sunt slăbite, și boala, cu toată suita ei de rele, este atrasă ca rezultat...

Se simt rău, și li se pare că și copiii lor sunt foarte răi. Ei nu pot vorbi calm cu ei și fără un har deosebit, nu pot să acționeze calm în familiile lor. Toți din jurul lor sunt afectați de boala care îi cuprinde; toți au de suferit consecințele infirmității lor...

Chiar și reformatorii în domeniul sănătății pot greși în cantitatea de hrană.“ – *Dietă și Hrană*, pp. 135, 136 (cap. 7: *Supra-alimentarea*).

Idolatrii dezgustătoare: „Ei nu trebuiau să se conformeze obiceiurilor neamurilor, nici să păstreze monumentele idolatriilor lor dezgustătoare. Indiferent de cât de prețios era materialul sau cât de excepțional era meșteșugul, tot ce ținea de închinarea neamurilor trebuia distrus.“ – *The Signs of the Times*, 13 ianuarie 1881.

4. ASEMĂNĂTOR LUI HRISTOS, PRETUTINDENI ȘI ÎNTOTDEAUNA

- a. Care este rezultatul cel mai frecvent de care vom avea parte în această viață atunci când alegem să trăim în conformitate cu voia lui Dumnezeu? 1 Petru 4:4, 12.

1 Petru 4:4, 12: „De aceea se miră ei că nu alergați împreună cu ei la același popot de desfrâu și vă batjocoresc... Preaiubiților, nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat care a dat peste voi.”

„Pe măsură ce timpul sfârșitului se apropie, Satan... va folosi agenți omenești, ca să-i batjocorească și să-i hulească pe „cei ce zidesc zidul”. ” – Patriarhi și profeti, p. 659 (cap. 55 – Uneltiri păgâne).

„Cu lacrimi, ei [poporul lui Dumnezeu] îi vor avertiza pe nelegiuții de primejdia de a călca în picioare Legea divină și cu o durere de nespus se vor umili înaintea Domnului, în pocăință. Nelegiuții își vor bate joc de întristarea lor și vor lua în râs apelurile lor solemne. Dar groaza și umilința poporului lui Dumnezeu sunt o dovadă de netăgăduit că ei își recâștigă puterea și noblețea caracterului, pierdute ca urmare a păcatului.” – Ibid., p. 590 (cap. 47 – Iosua și îngerul).

- b. Ce trebuie să-și amintească fiecare creștin în timp ce este batjocorit sau disprețuit? 1 Petru 4:5, 13-16; 2 Petru 2:12.

1 Petru 4:5, 13-16: „Dar au să dea socoteală înaintea Celui ce este gata să judece viii și morții... dimpotrivă, bucurați-vă, întrucât aveți parte de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă veseliți și la arătarea slavei Lui. Dacă sunteți batjocoriți pentru Numele lui Hristos, ferice de voi! Fiindcă Duhul slavei, Duhul lui Dumnezeu, Se odihnește peste voi. Nimeni din voi să nu sufere ca cigiș sau ca hoț, sau ca făcător de rele, sau ca unul care se amestecă în treburile altuia. Dimpotrivă, dacă suferă pentru că este creștin, să nu-i fie rușine, ci să proslăvească pe Dumnezeu pentru numele acesta.”

2 Petru 2:12: „Dar aceștia, ca niște dobitoace fără minte, din fire sortite să fie prinse și nimicite, batjocorind ce nu cunosc, vor pieri în însăși stricăciunea lor.”

- c. Care ar trebui să fie atitudinea noastră atunci când cei care ne batjocoresc prosperă – și pe de altă parte când li se întâmplă ceva rău? Ce atitudine ar trebui să avem față de cei care ne fac rău? 1 Petru 4:17-19; Matei 5:44.

1 Petru 4:17-19: „Căci suntem în clipa când judecata stă să înceapă de la Casa lui Dumnezeu. Și, dacă începe cu noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu? Și, dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce se va face cel nelegiuit și cel păcătos? Așa că cei ce suferă după voia lui Dumnezeu să-și încredințeze sufletele credinciosului Ziditor și să facă ce este bine.“

Matei 5:44: „Dar Eu vă spun: iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc.“

d. Ce trebuie să avem în minte în ceea ce privește acele persoane care ne batjocoresc și ne disprețuiesc – și cum putem atinge această stare de spirit? 1 Petru 4:6; Efeseni 2:3-5; 2 Timotei 2:24-26.

1 Petru 4:6: „Căci tocmai în vederea aceasta a fost vestită Evanghelia și celor morți, pentru ca să fie judecați ca oameni în trup, dar să trăiască după Dumnezeu în duh.“

Efeseni 2:3-5: „Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți. Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți).“

2 Timotei 2:24-26: „Și robul Domnului nu trebuie să se certe; ci să fie blând cu toți, în stare să învețe pe toți, plin de îngăduință răbdătoare, să îndrepte cu blândețe pe potrivnici, în nădejdea că Dumnezeu le va da pocăința, ca să ajungă la cunoștința adevărului; și, venindu-și în fire, să se desprindă din cursa diavolului, de care au fost prinși ca să-i facă voia.“

„Când îi întâlnești pe aceia care... au prejudecăți împotriva adevărului, nu insistați prea mult asupra părerilor voastre deosebite. Vorbiți-le mai întâi despre subiectele cu privire la care puteți să fiți de acord. Rugați-vă împreună cu ei... atât voi, cât și ei, veți ajunge într-o legătură mai apropiată cu Cerul, prejudecățile vor slăbi și va fi mai ușor să ajungeți la inima lor.“ – *Evangheliizarea*, p. 446 (sect. – *Îndepărtarea prejudecăților*).

Joi

6 iunie

5. AMINTINDU-NE ÎN TOATE SITUAȚIILE

a. Ce ar trebui să ne amintim întotdeauna, indiferent dacă suntem prosperi, sănătoși și fericiți sau bolnavi, triști sau suferind pierderi? 1 Petru 4:7.

1 Petru 4:7: „Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți, dar, și vegheați în vederea rugăciunii.“

„Dacă stăm la sfat cu îndoielile și temerile noastre, sau dacă încercăm să rezolvăm orice lucru pe care nu-l vedem clar înainte de a avea o credință deplină, atunci greutățile și încurcăturile vor crește și se vor înmulți tot mai mult. Dar dacă venim la Dumnezeu, simțindu-ne neajutorați și dependenți, așa cum suntem în adevăr, și în credință plină de umilință și încredere Îi facem cunoscut dorințele noastre Celui a cărui cunoaștere este infinită, care vede toate în creațiunea Sa și care conduce totul prin voința și cuvântul Său, El poate și va asculta strigătul nostru și va lăsa lumina să strălucească în inimile noastre. Prin rugăciuni sincere, suntem aduși în legătură cu inima Celui Infinit. Poate că nu vom avea – în momentul acela – dovada clară că fața Mântuitorului nostru este aplecată asupra noastră în nespusă milă și dragoste. Totuși lucrurile așa stau. Poate că nu simțim atingerea Sa vizibilă, dar mâna dragostei Sale este asupra noastră plină de bunătate...

Stăruința în rugăciune este de asemenea o condiție a ascultării ei. Noi trebuie să ne rugăm necurmat, dacă dorim să creștem în credința și experiența creștină... Apostolul Petru sfătuiă pe credincioși să fie „înțelepți și să vegheze în vederea rugăciunii”. (1 Petru 4:7). Rugăciunea continuă este legătura neîntreruptă a sufletului cu Dumnezeu, astfel încât viața de la Dumnezeu se revarsă în viața noastră, apoi din viața noastră curăția și sfințenia se reîntorc la Dumnezeu.“ – *Calea către Hristos*, pp. 96-98 (cap. 11: *Înaltul privilegiu al rugăciunii*).

„Cuvintele apostolului au fost scrise pentru învățătura credincioșilor din toate veacurile, și ele au o deosebită însemnătate pentru acei care trăiesc în vremea când „sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape”. Îndemnurile și avertizările sale, cum și cuvintele lui pline de credință și curaj sunt necesare fiecărui suflet.“ – *Faptele Apostolilor*, p. 518 (cap. 51 – *Un subpăstor credincios*).

Vineri

7 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. În ce loc ar trebui „să merg” prin credință când sunt asuprit și în neazuri – și de ce?
2. Cu ce scop ne conduce Dumnezeu prin suferințe și neazuri?
3. Sunt încă robul vechilor mele poftes lumești? Dacă da, cât timp am de gând să amân predarea mea completă?
4. Care ar trebui să fie atitudinea mea față de cei care mă batjocoresc?
5. Ce s-ar putea să mă împiedice să am o viață de rugăciune la fel de intensă cum ar trebui să fie?

Dragoste fierbinte

TEXT DE MEMORAT: „Mai presus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate.” (1 Petru 4:8).

„Influențele iubirii au o putere minunată, căci acestea sunt divine.”
– Educația, p. 114 (sect. – Alte parabole).

Studiu recomandat: Educația, pp. 113-118 (sect. – Alte parabole).

Duminică

9 iunie

1. PROFUNZIMEA DRAGOSTEI – MĂREȚUL INDICATOR

a. Cum a corupt păcatul profunzimea iubirii noastre? Geneza 3:12.

Geneza 3:12: „Omul a răspuns: „Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat.”

„Iubirea, recunoștința și credințioșia față de Creator, toate au devenit subordonate iubirii lui [Adam] pentru Eva. Ea era o parte din el și el nu putea suporta gândul despărțirii [după ce ea mâncase din fructul oprit]... El s-a hotărât să împărtășească soarta ei; dacă ea trebuia să moară, el avea să moară împreună cu ea.

[Mai târziu, înaintea lui Dumnezeu] Adam nu putea nici să nege, nici să scuze păcatul său; dar, în loc să dea pe față pocăință, el a făcut tot posibilul să arunce vina asupra soției și, în acest fel, asupra lui Dumnezeu Însuși.”
– Patriarhi și profeți, pp. 56, 57 (cap. 3 – Ispitirea și căderea).

b. Care este cea mai simplă modalitate de a verifica dacă sunt un creștin adevărat? 1 Ioan 2:9; 4:20; Ioan 13:35.

1 Ioan 2:9; 4:20: „Cine zice că este în lumină, și urăște pe fratele său, este încă în întuneric până acum... Dacă zice cineva: „Eu iubesc pe Dumnezeu”, și urăște pe fratele său, este un mincinos; căci, cine nu iubește pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-l vede?”

Ioan 13:35: „Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.”

„Aseară am visat că o mică grupă era adunată pentru a avea o întâlnire religioasă. Cineva a intrat și s-a așezat într-un colț întunecat, unde ar atrage

puțină atenție. Nu exista un spirit de libertate. Spiritul Domnului era limitat. Au fost făcute câteva remarci... A devenit evident că nu era dragostea lui Isus în inimile celor care pretindeau să creadă adevărul și era, ca rezultat sigur, o absență a spiritului lui Hristos... Adunarea nu fusese o înviore pentru nimeni.

Când întâlnirea era pe cale să se încheie, străinul s-a ridicat și, cu o voce plină de durere și de lacrimi, le-a spus că aveau o mare lipsă în sufletele lor și în propria lor experiență.“ – *This Day With God*, p. 157.

Luni

10 iunie

2. ÎNȚELEGEREA PRINCIPIULUI IUBIRII

a. Pe ce principiu este construit conceptul de iubire în lumea aceasta? Luca 6:32-34.

Luca 6:32-34: „Dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii iubesc pe cei ce-i iubesc pe ei. Dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii fac așa. Și dacă dați cu împrumut aceluia de la care nădăjduiți să luați înapoi, ce răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să ia înapoi întocmai.“

b. Pe ce principiu este construită iubirea adevărată, divină? Matei 5:44, 45; Ioan 15:13; 1 Ioan 4:7-11.

Matei 5:44, 45: „Dar Eu vă spun: iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fiii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti.“

Ioan 15:13: „Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.“

1 Ioan 4:7-11: „Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste. Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții.“

„Iubirea este mai mult decât un impuls, o emoție. Este un principiu viu,

activ, care lucrează. Nu este ghidată de sentimente, ci de voință. În ea este cuprinsă hotărârea serioasă a unei minți supuse și înmuiate, care apucă puterea Celui Nemărginit, spunând: Te voi sluji chiar până la moarte." – *The Signs of the Times*, 20 iunie 1900.

„Dacă fiecare dintre cei care caută Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui ar fi întotdeauna gata să lucreze lucrările lui Hristos, cât de ușoară ar deveni calea către cer! Bindecuvântările lui Dumnezeu ar curge în suflet, iar laudele Domnului ar fi mereu pe buzele voastre. Atunci ați sluji pe Dumnezeu din principiu. S-ar putea ca sentimentele voastre să nu fie întotdeauna pline de bucurie; nori ar putea uneori să umbrească orizontul experienței voastre; dar speranța creștinului nu se bazează pe fundația de nisip a sentimentelor. Cei care acționează din principiu vor contempla gloria lui Dumnezeu dincolo de umbre și se vor sprijini pe cuvântul sigur al făgăduinței. Ei nu vor fi descurajați de la a-L onora pe Dumnezeu, oricât de întunecată ar părea calea. Adversitatea și încercarea le vor oferi doar ocazia să arate sinceritatea credinței și iubirii lor.“ – *The Review and Herald*, 20 octombrie 1910.

**c. Dacă noi, botezați fiind, avem încă dificultăți în a ierta, a ne supune și a arăta iubire și îngăduință, ce ne lipsește?
Romani 8:7-10; 1 Ioan 4:8.**

Romani 8:7-10: „Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună. Deci cei ce sunt pământești nu pot să placă lui Dumnezeu. Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui. Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții, din pricina păcatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihănirii.“

1 Ioan 4:8: „Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste.“

„Adevărata sfințire îi unește pe credincioși cu Hristos și unul cu altul în legăturile unei simpatii tandre. Această unire face să curgă continuu în inimă torente bogate de dragoste creștină, care se revarsă apoi în dragoste unul pentru altul.

Calitățile pe care este esențial să le posede toți sunt cele care au marcat deplinătatea caracterului lui Hristos – dragostea Lui...

Este cea mai mare și mai fatală înșelăciune să se presupună că un om poate avea credință pentru viață veșnică fără a poseda dragostea asemănătoare cu a lui Hristos pentru frații săi.“ – *Comentarii Biblice, Noul Testament*, (referința la Ioan 13) vol. 5, p. 1141.

3. UN PRINCIPIU DE ÎNVĂȚAT

- a. Ce principiu sfânt ne îndeamnă Petru să învățăm și să exersăm în viața noastră de zi cu zi? 1 Petru 4:8 (prima parte); 1:22.

1 Petru 4:8 p.p.: „Mai presus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții...”

1 Petru 1:22: „Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima.”

- b. În ce sens dragostea „va acoperi o sumedenie de păcate”?
1 Petru 4:8 u.p. comparați cu Proverbe 17:9; Iacov 5:19, 20.

1 Petru 4:8 u.p.: „căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate.”

Proverbe 17:9: „Cine acoperă o greșală, caută dragostea, dar cine o pomenește mereu în vorbirile lui, dezbină pe prieteni.”

Iacov 5:19, 20: „Fraților, dacă s-a rătăcit vreunul dintre voi de la adevăr, și-l întoarce un altul, să știți că cine întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui un suflet de la moarte și va acoperi o sumedenie de păcate.”

„Dacă crezi că fratele tău te-a rănit, mergi la el cu bunătate și iubire, și poți ajunge la o înțelegere și la împăcare. Când tratezi pe cei rătăciți, ar trebui să ții întotdeauna cont de faptul că tratezi pe Hristos în persoana sfinților Lui. Mergi la fratele tău pe care îl consideri greșit și vorbește-i cu dragoste în particular, dacă reușești să rezolvi problema, l-ai câștigat pe fratele tău fără să expui slăbiciunile lui, iar înțelegerea dintre voi a determinat acoperirea unei mulțimi de păcate, fără ca alții să observe. Alții nu vor avea nevoie să știe de dificultățile tale și, astfel, să fie avertizați să privească cu suspiciune tot ceea ce crezi că cel vinovat ar putea face și să dea o interpretare greșită motivațiilor lui.” – *The Review and Herald*, 24 februarie 1891.

„Scriptura învață clar că acela care greșește trebuie tratat cu îngăduință și compasiune. Dacă este urmată calea corectă, inima aparent încapățânată poate fi câștigată la Isus. Dragostea Lui acoperă o mulțime de păcate. Harul Său nu conduce niciodată la expunerea greșelilor cuiva, dacă aceasta nu este necesar pentru bine altora.” – *Sfaturi pentru părinți, educatori și studenți*, p. 267 (cap. 36 – *Disciplina creștină*).

„Mai presus de toate, scrie apostolul, „să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții.” (1 Petru 4:8). Nu ascultați rapoartele aduse împotriva unui frate sau a unei surori. Fiți foarte prudenți în modul în care luați în con-

siderare un reproș împotriva aproapelui vostru. Întrebați pe cel care aduce acuzația dacă a urmat cuvântul lui Dumnezeu în această privință. Hristos a lăsat instrucțiuni explicite cu privire la ceea ce ar trebui făcut. Mergeți la fraatele vostru și spuneți-i vina între el și voi singuri. Nu vă scuzați de la aceasta, spunând: Nu există nicio greșeală personală între cel acuzat și mine. Regulile date de Hristos sunt atât de definite, atât de explicite, încât această scuză nu este validă.“

„Fie că greșeala este sau nu între voi și cel acuzat, îndemnul lui Hristos este același. Fratele tău are nevoie de ajutor. Spune-i lui, nu altcuiva, că sunt răspândite zvonuri despre el. Oferă-i oportunitatea să explice.“ – *In Heavenly Places*, p. 292.

Miercuri

12 iunie

4. UN FRUCT ESENȚIAL AL IUBIRII

a. La ce trăsătură de caracter indică Petru ca un bun indiciu despre iubirea lui Dumnezeu care locuiește în inimă? 1 Petru 4:9.

1 Petru 4:9: „Fiți primitori de oaspeți între voi, fără cârtire.“

b. De ce este ospitalitatea o virtute creștină vitală? Evrei 13:2; Romani 12:13.

Evrei 13:2: „Să nu dați uitării primirea de oaspeți, căci unii, prin ea, au găzduit fără să știe pe îngeri.“

Romani 12:13: „Ajutați pe sfinți când sunt în nevoie. Fiți primitori de oaspeți.“

„Chiar și printre cei care se pretind a fi creștini, adevărata ospitalitate este puțin practică. Între credincioșii noștri, prilejul de a dovedi ospitalitate nu e privit așa cum ar trebui, ca un privilegiu și o binecuvântare. Este de-a dreptul prea puțină sociabilitate, prea puțină dispoziție de a face loc pentru încă doi sau trei la masa familiei, fără jenă sau fără a face paradă cu aceasta. Unii spun că 'e prea mult necaz'...“

Dumnezeu nu are plăcere de interesul egoist, arătat atât de des față de mine și de „familia mea“. Fiecare familie care cultivă spiritul acesta are nevoie să fie convertită prin principiile curate, exemplificate în viața lui Hristos. Acei care se închid în ei înșiși, care nu sunt dispuși să fie atrași de spiritul găzduirii de oaspeți, pierd multe binecuvântări.“ – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, pp. 343, 344 (sect. – *Cultivarea ospitalității*).

„Am cunoscut persoane care fac mare caz de mărturisirea lor, ale căror inimi sunt așa de ambalate în iubire de sine și egoism...Toată viața lor s-au

gândit și au trăit numai pentru ei înșiși. A te sacrifica spre a face bine altora sau a te lipsi pe tine spre a-i ajuta pe alții – nici vorbă de așa ceva la ei... Idolul lor este eul. Săptămâni, luni și ani prețioși trec în veșnicie, dar ei n-au în ceruri nici un raport despre fapte binefăcătoare, de sacrificiu pentru binele altora, de hrănirea celor flămânzi, de îmbrăcare a celor goi, sau de primirea în casă a celor străini.“ – Ibid., vol. 2, p. 26 (sect. – *Lucrând pentru Hristos*).

c. Ce „ospitalitate” superficială, falsă este practică de multe familii creștine? Iov 1:4; 2 Împărați 20:13-15.

Iov 1:4: „Fiii săi se duceau unii la alții și dădeau, rând pe rând, câte un ospăț. Și poșteau și pe cele trei surori ale lor să mănânce și să bea împreună cu ei.”

2 Împărați 20:13-15: „Ezechia a ascultat pe soli și le-a arătat locul unde erau lucrurile lui de preț, argintul și aurul, mirodeniile și untdelemnul cel scump, casa lui cu arme și tot ce se afla în vistierile lui: n-a fost nimic pe care să nu li-l fi arătat Ezechia în casa lui și în toate moșiile lui. Prorocul Isaia a venit în urmă la împăratul Ezechia și i-a zis: „Ce au zis oamenii aceia și de unde au venit la tine?” Ezechia a răspuns: „Au venit dintr-o țară depărtată, din Babilon.” Isaia a mai zis: „Ce au văzut în casa ta?” Ezechia a răspuns: „Au văzut tot ce este în casa mea: n-a fost nimic în vistierile mele pe care să nu li-l fi arătat.”

„Este o tăgăduire a lui Hristos aceea de a face pregătiri pentru oaspeți, pregătiri care cer din timpul care, pe bună dreptate, aparține Domnului...”

Necazuri și poveri care nu sunt necesare sunt create din dorința de a se fâli cu întreținerea vizitatorilor. Din dorința de a pregăti multe feluri de bucate pentru masă, gospodina muncește peste măsură; din cauza multelor feluri pregătite, oaspeții mănâncă mai mult decât ar trebui, iar rezultatul este boala și suferința, pe de o parte din cauza muncii peste măsură și pe altă parte din cauza mâncării peste măsură. Aceste oște complicate sunt împovărătoare și dăunătoare.“ – Ibid., vol. 6, p. 343 (sect. – *Cultivarea ospitalității*).

Joi

13 iunie

5. SLUJIREA CREȘTINĂ ADEVĂRATĂ

a. Numiți un aspect despre cum este manifestată dragostea în viața unui creștin adevărat. 1 Petru 4:10.

1 Petru 4:10: „Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit.”

„Dumnezeu a rânduit fiecărui om lucrarea lui, potrivit cu capacitatea lui. Prin învățătură și practică, oamenii trebuie să se califice să facă față

oricărui caz care s-ar ivi; și este nevoie de plănuire înțeleaptă pentru a pune pe fiecare om în sfera lui potrivită, ca să poată obține o experiență care-l va pregăti să poarte o răspundere.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, pp. 221, 222 (sect. – *Problema rasială*).

„Mai ales tinerii ar trebui să simtă că trebuie să-și educe mințile și să profite de fiecare oportunitate de a deveni inteligenți, pentru a aduce o slujire plăcută Celui care și-a dat viața Lui prețioasă pentru ei... Fiecare să îmbunătățească orice oportunitate cu care l-a binecuvântat Dumnezeu, în providența Lui, pentru a dobândi tot ceea ce este posibil în domeniul revelației sau științei...”

Fiecare talent dat oamenilor trebuie exercitat pentru a crește în valoare și tot progresul să fie oferit din nou lui Dumnezeu. Dacă ai deficiențe în maniere, în voce, în educație, nu trebuie să rămâi mereu în această situație. Trebuie să te străduiești neîncetat pentru a atinge un standard mai înalt atât în educație, cât și în experiența religioasă... Dumnezeu nu a prevăzut o cale prin care cineva să aibă o scuză pentru a face un lucru neglijent; și totuși, multe astfel de lucruri au fost oferite Lui de cei care lucrează în cauza Lui, dar nu sunt plăcute înaintea Lui.” – *Principii fundamentale ale educației creștine*, pp. 213-215 (subcap. *Nevoia de lucrători instruiți*).

b. Care ar trebui să fie singurul scop al întregii noastre slujiri?

1 Petru 4:11; Coloseni 3:23.

1 Petru 4:11: „Dacă vorbește cineva, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu. Dacă slujește cineva, să slujească după puterea pe care i-o dă Dumnezeu: pentru ca în toate lucrurile să fie slăvit Dumnezeu prin Isus Hristos, a căruia este slava și puterea în vecii vecilor! Amin.”

Coloseni 3:23: „Orice faceți să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni.”

Vineri

14 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Care este diferența dintre iubirea divină și „iubirea” lumească?**
- 2. Ce principiu stă la baza dragostei creștine?**
- 3. Cum pot cultiva obiceiuri mai nobile de ospitalitate?**
- 4. Ce tipuri de slujire creștină ar fi bine să dezvolt?**
- 5. Cum pot să mă asigur că munca mea este pentru Dumnezeu și nu este nepăsătoare și neglijentă?**

Un apel către conducătorii bisericii

TEXT DE MEMORAT: „Smeriți-vă, dar, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe.” (1 Petru 5:6).

„Nu toți cei care se află în poziții reprezentative sunt niște creștini nobili. Predomină un spirit care caută să stăpânească asupra celorlalți.” – *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 260 (cap. 10: Metode, principii și motive corecte).

Studiu recomandat: *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, pp. 347-359 (cap. 14: Apeluri pentru adevăr și credincioșie).

Duminică

16 iunie

1. O EXPERIENȚĂ DE CARE ARE NEVOIE FIECARE LIDER

a. Când a devenit apostolul Petru un pastor adevărat, gata să aibă grijă de sufletele altora? Matei 26:75; Ioan 21:15-17; 1 Petru 5:1.

Matei 26:75: „Și Petru și-a adus aminte de vorba pe care i-o spusese Isus: „Înainte ca să cânte cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori.” Și a ieșit afară și a plâns cu amar.”

Ioan 21:15-17: „După ce au prânzit, Isus a zis lui Simon Petru: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia?” „Da, Doamne”, I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște mielușei Mei.” I-a zis a doua oară: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” „Da, Doamne”, I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oițele Mele.” A treia oară i-a zis Isus: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” Petru s-a întristat că-i zisese a treia oară: „Mă iubești?” și I-a răspuns: „Doamne, Tu toate le știi; știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oile Mele!”

1 Petru 5:1: „Sfătuiesc pe prezbiterii dintre voi, eu, care sunt un prezbiter ca și ei, un martor al patimilor lui Hristos și părtaș al slavei care va fi descoperită.”

„Petru L-a tăgăduit pe Omul durerii... Dar după aceea s-a pocăit și s-a reconvertit. El a avut o căință sinceră și s-a predat din nou Mântuitorului său... În acel moment, era pregătit să arate milă față de cei ispititi. El fusese smerit și putea arăta compasiune față de cei slabi și greșiți. Putea să-i atenționeze și să-i avertizeze pe cei îngâmfați și era apt să-i întărească pe frații săi.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p.416 (sect. – Individualismul).

b. Similar, ce experiență trebuie să aibă fiecare pastor și lider de biserică în zilele noastre? Ioan 3:1-3.

Ioan 3:1-3: „Între farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaș al iudeilor. Acesta a venit la Isus, noaptea, și I-a zis: „Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.” Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”

„Nicodim a fost convertit ca rezultat al acestei întâlniri. Cuvintele lui Hristos li se adresează în aceeași măsură celor ce sunt președinți ai conferințelor, prezbiterilor bisericii și celor care se află în poziții oficiale în instituțiile noastre: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu”. – *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 369 (cap. 14 – *Apeluri pentru adevăr și credincioșie*).

„Puterea de convertire a lui Dumnezeu trebuie să vină asupra inimii pastorilor; altfel, vor trebui să-și caute altă ocupație...”

„Dacă pastorii nu sunt niște oameni convertiți, bisericile vor fi bolnăvicioase și pe moarte.” – *Evanghelizarea*, p. 643 (secț. – *Darul culturii și al bunătății*).

Luni

17 iunie

2. ÎNDEMNÂND CU AUTORITATE

a. Ce trebuie să ia în considerare biserica înainte de a chema o persoană în slujire și ce trebuie să ia în considerare cel chemat înainte de a accepta chemarea? 1 Petru 5:2 (prima parte).

1 Petru 5:2 p.p.: „păstoriți turma lui Dumnezeu care este sub paza voastră.”

„Dumnezeu a arătat în mod repetat că nu ar trebui încurajate pentru lucrare persoane pentru care nu există dovada de netăgăduit a faptului că El i-a chemat. Dumnezeu nu va încredința povara turmei Sale unor persoane necalificate. Cei pe care Dumnezeu îi cheamă trebuie să fie oameni cu o adâncă experiență, oameni încercați și cu o judecată sănătoasă, oameni care vor îndrăzni să mustre păcatul în spiritul blândetii, oameni care înțeleg cum trebuie să hrănească turma.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 209 (cap. 38 – *Greșeli în dietă*).

„Acea care acceptă responsabilitatea de sfătuitor și toți cei care se ocupă de sufletul omenesc... nu vor fi niciodată mai înțelepți, până când nu vor ajunge să aibă o părere mai umilă cu privire la ei înșiși... Această schimbare ar trebui să aibă loc în orice persoană, înainte de a accepta o poziție de conducător în lucrarea sfântă a lui Dumnezeu.” – *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 370, 371 (cap. 14 – *Apeluri pentru adevăr și credincioșie*).

b. Despre ce pericol i-a avertizat Petru pe cei ce lucrează în via Domnului? 1 Petru 5:2 (a doua jumătate).

1 Petru 5:2 (a doua jumătate): „Nu de silă, ci de bunăvoie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câștig mârșav, ci cu lepădare de sine.”

„Dorința de a obține venituri mari, cu hotărârea de a-i priva pe alții de drepturile care le-au fost acordate de Dumnezeu, își are originea în mintea lui Satan... Se poate acorda doar puțină încredere celor care au căzut în aceeași capcană, cu excepția cazului în care sunt complet convertiți și reînnoiți.“ – Ibid, p. 393 (cap. 15 – *Slujitorul lui Dumnezeu*).

„Bărbații din poziții de răspundere trebuie să privească mijloacele pe care le administrează ca fiind proprietatea lui Dumnezeu și să le folosească într-un mod econom...“

Răspunderea de a folosi și cheltui banii Domnului nu trebuie lăsată pe seama unui singur om. Trebuie să se dea socoteală pentru fiecare dolar cheltuit. Banii lui Dumnezeu trebuie folosiți la timpul potrivit și la locul potrivit.“ – *Lucrarea misionară medicală*, p. 165 (sect. – *Administrarea sanatoriilor*).

c. Deși lucrul pentru Domnul nu este o carieră bine plătită, ce ar trebui luat în considerare de către biserică? 1 Timotei 5:17, 18.

1 Timotei 5:17, 18: „Prezbiterii care cârmuiesc bine să fie învredniciți de îndoită cinste, mai ales cei ce se ostenesc cu propovăduirea și cu învățătura pe care o dau altora. Căci Scriptura zice: „Să nu legi gura bouului când treieră bucate”; și: „Vrednic este lucrătorul de plata lui.”

„Fiecare lucrător în instituțiile noastre ar trebui să primească o compensație corectă. Dacă lucrătorii primesc salarii potrivite, au satisfacția de a face donații pentru cauză. Nu este corect ca unii să primească o sumă mare, iar alții, care fac muncă esențială și cu credincioșie, foarte puțin.“ – *The Publishing Ministry*, p. 239.

Marti

18 iunie

3. NECESITATEA UNEI ATITUDINI MAI UMILE

a. Care este principala cauză a problemelor dintre frații care ocupă poziții cu mare responsabilitate? 1 Petru 5:3; 3 Ioan 9.

1 Petru 5:3: „Nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărțire, ci făcându-vă pilde turmei.”

3 Ioan 9: „Am scris ceva bisericii, dar Diotref, căruia îi place să aibă întâietatea între ei, nu vrea să știe de noi.”

„Spiritul de dominare se extinde la președinții conferințelor noastre. Dacă un om este încântat de propria putere și caută să domine asupra fraților săi, considerând că este investit cu autoritatea de a-și impune voința, cea mai bună și singura măsură este să fie îndepărtat, altfel se va face mult rău, iar el își va pierde propriul suflet și va pune în pericol și sufletele altora.“ – *Mărturiile pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 362 (cap. 14: *Apeluri pentru adevăr și credincioșie*).

b. Ce apel se adresează tuturor liderilor și prezbiterilor locali ai bisericii, care dacă este urmat, va preveni mândria și spiritul de înălțare de sine între frații aflați în poziții mai înalte?

1 Petru 5:2 (prima parte); 1 Corinteni 6:2-5.

1 Petru 5:2 p. p.: „păstoriți turma lui Dumnezeu care este sub paza voastră, nu de silă, ci de bunăvoie, după voia lui Dumnezeu.”

1 Corinteni 6:2-5: „Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi nevređnici să judecați lucruri de foarte mică însemnătate? Nu știți că noi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult lucrurile vieții acesteia? Deci când aveți neînțelegeri pentru lucrurile vieții acesteia, voi puneți judecători pe aceia pe care biserica nu-i bagă în seamă? Spre rușinea voastră zic lucrul acesta. Astfel, nu este între voi nici măcar un singur om înțelept, care să fie în stare să judece între frate și frate?”

„Mi-a fost arătat că este o mare greșeală a presupune că acei care se află în poziții de răspundere deosebită la Battle Creek au o înțelepciune mult superioară înțelepciunii oamenilor obișnuiți...”

Mulți s-au obișnuit să scrie sau să ceară sfaturi și îndrumări atunci când ajung în locuri dificile. Însă este o greșeală ca acei care sunt puși în poziții de răspundere în diferitele noastre instituții să depindă de oameni... O experiență slabă și deficitară va fi soarta celor care sunt educați să depindă în totalitate de alții.”

„Oare oamenii de la Battle Creek trebuie să fie priviți ca și când ar avea o înțelepciune infinită?” – Ibid., pp. 374, 375.

„Nu așteptați puterea de la cei aflați în poziții înalte de răspundere, deoarece tocmai ei sunt cei aflați în pericolul de a considera că poziția lor este dovada unei puteri speciale din partea lui Dumnezeu. Bisericile noastre sunt slabe, pentru că membrii sunt învățați să aștepte și să depindă de resursele omenești. Mii de dolari sunt cheltuiți inutil, pentru ca niște oameni cu puteri limitate să călătorească din loc în loc, în scopul de a rezolva dificultăți minore.” – Ibid., p. 380.

c. Ce ar permite lucrătorilor cu mai puțină experiență să obțină o înțelegere mai bună a succesului? Dați un exemplu în care lipsa acestui lucru a provocat un eșec. 1 Petru 5:5 p.p.;

1 Împărați 12:6-8, 16; Luca 6:39.

1 Petru 5:5 p.p.: „Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni.”

1 Împărați 12:6-8: „Împăratul Roboam s-a sfătuit cu bătrânii care fuseseră pe lângă tatăl său, Solomon, în timpul vieții lui, și a zis: „Ce mă sfătuiți să răspund poporului acestuia?” Și iată ce i-au zis ei: „Dacă vei îndatora astăzi pe poporul

acesta, dacă le faci ce cer și dacă le vei răspunde cu vorbe binevoitoare, îți vor sluji pe vecie.” Dar Roboam a lăsat sfatul pe care i-l dădeau bătrânii și s-a sfătuit cu tinerii care crescuseră cu el și care erau împrejurul lui.“

Luca 6:39: „Le-a spus și pilda următoare: „Oare poate un orb să călăuzească pe un alt orb? Nu vor cădea amândoi în groapă?“

„Tinerii pot exercita o puternică influență dacă vor renunța la mândria și egoismul lor și se vor consacra lui Dumnezeu.“ – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 485 (cap. 83: *Reforma în îmbrăcămintă*).

„Tinerii să fie încurajați să cultive un spirit dispus să învețe, astfel încât să poată beneficia de eforturile celor care încearcă să îi ajute.“ – *The Youth’s Instructor*, 31 august 1893.

Miercuri

19 iunie

4. EXEMPLUL DE MODESTIE AL LUI PETRU

- a. Cum știm că o convertire sau experiență autentică cu Domnul într-un singur moment nu este suficientă pentru un pastor – sau orice credincios? 2 Corinteni 13:5; Evrei 3:13.**

2 Corinteni 13:5: „Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință. Pe voi înșivă încercați-vă. Nu recunoașteți voi că Isus Hristos este în voi? Afară numai dacă sunteți lepădați.“

Evrei 3:13: „Ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, câtă vreme se zice: „astăzi”, pentru ca niciunul din voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului.“

„Când cu o ocazie mai târziu Petru a vizitat Antiohia, el a câștigat încrederea multora prin purtarea sa prudentă față de convertiții dintre Neamuri. Pentru o vreme, el s-a purtat potrivit luminii date din cer. El a învins atât de mult prejudecata firească, încât a stat chiar la masă cu convertiții dintre Neamuri. Însă, când unii dintre iudeii care țineau cu strășnicie la legea ceremonială au venit de la Ierusalim, în mod neînțelept Petru și-a schimbat atitudinea față de convertiții dintre păgâni... Descoperirea acestor slăbiciuni din partea acelor care fuseseră respectați și iubiți ca frați conducători, a lăsat o impresie foarte dureroasă în mințile credincioșilor dintre Neamuri. Biserica era amenințată de dezbinare.“ – *Faptele Apostolilor*, pp. 197, 198 (cap. 19 – *Iudei și neamuri*).

- b. Când o greșală sau comportamentul unui predicator, lucrător biblic sau lider al bisericii aduce amărăciune sau confuzie pe față în biserică, cum trebuie să fie muștrați? Galateni 2:14; 1 Timotei 5:20.**

Galateni 2:14: „Când i-am văzut eu că nu umblă drept după adevărul Evangheli-
ei, am spus lui Chifa în fața tuturor: „Dacă tu, care ești iudeu, trăiești ca Neamurile,
și nu ca iudeii, cum silești pe Neamuri să trăiască în felul iudeilor?”

1 Timotei 5:20: „Pe cei ce păcătuiesc muștră-i înaintea tuturor, ca și ceilalți să
aibă frică.”

**c. Care ar trebui să fie atitudinea unui lider convertit când este
muștrat în public? 1 Petru 5:5 (a doua parte), 6; Iacov 5:16.**

1 Petru 5:5 (a doua parte), 6: „Căci „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar
celor smeriți le dă har.” Smeriți-vă, dar, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca,
la vremea Lui, El să vă înalțe.”

Iacov 5:16: „Mărturișiți-vă unii altora păcatele (engl. greșelile) și rugați-vă unii pen-
tru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.”

„Pavel, care a văzut influența nimicitoare a răului făcut bisericii prin
purtarea fățarnică a lui Petru, l-a muștrat pe față pentru ascunderea adevă-
ratelor sale sentimente. În fața bisericii, Pavel l-a întrebat pe Petru...

Petru a văzut greșeala în care căzuse și a căutat de îndată să îndrepte
răul pe care-l săvârșise, atât cât îi stătea în putere. Dumnezeu, care cunoaște
sfârșitul de la început, i-a îngăduit lui Petru să-și dea pe față slăbiciunea ca-
racterului său, pentru ca încercatul apostol să vadă că în sine însuși nu era
nimic cu care să se mândrească. Chiar cel mai bun dintre oameni, dacă este
lăsat [să acționeze] singur, va greși în judecata sa.”

„Istoria acestei abateri de la dreptele principii stă ca o solemnă avertiza-
re pentru bărbații ce se găsesc în locuri de răspundere în lucrarea lui Dum-
nezeu... Cu cât sunt mai mari răspunderile puse asupra uneltei omenesti și
cu cât sunt mai mari ocaziile lui de a porunci și a supraveghea, cu atât mai
mult va produce vătămare.” – Ibid., pp. 198, 199.

Joi

20 iunie

5. ÎNCURAJARE PENTRU LUCRĂTORII ISTOVIȚI

**a. Care este adesea o cauză de descurajare în viața unui slujitor
al Evangheliei? 1 Petru 5:5 (ultima parte).**

1 Petru 5:5 (ultima parte): „Căci „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar
celor smeriți le dă har.”

„Avem prea mulți pastori sensibili, care sunt firavi în experiență,
deficienți în ce privește calitățile creștine, cărora le lipsește consacrarea și se

descurajează cu ușurință... În această lucrare este nevoie de bărbați care să nu murmure și să se plângă de greutăți sau încercări, știind că aceasta este o parte a moștenirii pe care le-a lăsat-o Hristos. Ei ar trebui să fie dispuși să iasă din tabără, să rabde batjocura și să poarte poverile ca niște buni soldați ai lui Hristos.“ – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 423 (sect. – *Individualismul*).

b. Când Satan încearcă să ne descurajeze arătându-ne problemele din biserică, de ce promisiune ar trebui să ne prindem?

1 Petru 5:4, 7.

1 Petru 5:4, 7: „Și când Se va arăta Păstorul cel mare, veți căpăta cununa care nu se poate veșteji, a slavei... Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi.“

„Nimic să nu ne împiedice să-I adresăm rugăciunile noastre în Numele lui Isus, cu încrederea fermă că Dumnezeu ne ascultă și ne va răspunde. Să aducem greutățile noastre înaintea lui Dumnezeu, umilindu-ne înaintea Sa. Noi avem de îndeplinit o mare lucrare și, chiar dacă avem privilegiul de a ne sfătui unii cu alții, trebuie să fim foarte siguri că urmăm sfatul lui Dumnezeu în toate privințele, deoarece El nu ne va duce niciodată în rătăcire. Să nu ne sprijinim pe brațul omenesc. Dacă o vom face... necredința se va strecura [în sufletul nostru] și credința se va stinge.“ – *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 487 (cap. 18: *Principii vitale cu privire la relațiile din biserică*).

„Spiritul adevăratului păstor este un spirit al tăgăduirii de sine. El se pierde din vedere pe sine pentru ca să poată îndeplini lucrarea lui Dumnezeu... Conlucrând cu Marele Purtător de Poveri, el împărtășește suferințele lor; îi mângâie în necazurile lor; potolește foamea sufletului lor și le câștigă inimile pentru Dumnezeu.“ – *Faptele apostolilor*, p. 527 (cap. 51 – *Un subpăstor credincios*).

Vineri

21 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Când a fost ultima oară când am plâns pe genunchi la piciorul crucii?**
- 2. Cred cumva că dacă obțin o poziție mai înaltă, pot face mai mult pentru Domnul?**
- 3. De ce nu ar trebui să îmi intrec în minte dorința de a obține o poziție mai înaltă în biserică?**
- 4. Care este atitudinea mea față de cei care îmi arată greșelile?**
- 5. Pe cine consider vinovat pentru momentele mele de descurajare?**

Fiți treji și vegheați

TEXT DE MEMORAT: „Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.” (1 Petru 5:8).

„Din zilele lui Adam și până în vremea noastră, marele nostru vrăjmaș și-a exercitat puterea de a prigoni și de a distruge. El se pregătește acum pentru ultima lui campanie împotriva bisericii.” – *Tragedia veacurilor*, p. 510 (cap. 30: *Vrăjmășia dintre om și Satan*).

Studiu recomandat: *Solii alese*, vol. 1, pp 126, 127 (sect. 36: *În Hristos nu sunt clase sociale*); *Tragedia veacurilor*, pp. 39-48 (cap. 2: *Persecuțiile din primele veacuri*).

Duminică

23 iunie

1. CUNOSCÂND DESPRE CE VORBEA

a. Ce avertisment serios a scris Petru în concluzia primei sale epistole? 1 Petru 5:8.

1 Petru 5:8: „Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.”

„Satan este mereu la lucru, dar puțini sunt aceia care au vreo idee cu privire la activitatea și subtilitatea lui. Poporul lui Dumnezeu trebuie să fie pregătit pentru a se împotrivi vicleniei vrăjmașului... Satan pășește fără zgomot, mișcarea lui este prudentă, iar armele mascate. El nu se aventurează să se prezinte deschis, ca nu cumva să trezească energiile adormite ale creștinului, și aceasta să-l conducă să se roage lui Dumnezeu...”

„Omul este robul lui Satan și, în mod natural, este înclinat să urmeze sugestiile lui și să facă ceea ce el îi poruncește. În el însuși n-are nicio putere de a opune o rezistență eficientă păcatului... Numai prin Hristos se poate limita puterea lui Satan.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pp. 293, 294 (*Înșelăciunea păcatului*).

b. Ce a învățat ulterior Petru, ca secret care l-ar fi ajutat să fie biruitor în palatul lui Caiafa, în timpul procesului lui Isus? Matei 26:38, 40, 41.

Matei 26:38, 40, 41: „Isus le-a zis atunci: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine...” Apoi a venit la ucenici, i-a găsit dormind și a zis lui Petru: „Ce, un ceas n-ați putut să vegheați împreună cu Mine! Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.”

„Încrederea în sine duce la neglijarea vegherii și a rugăciunii umile, în pocăință. Există ispite exterioare ce trebuie evitate, și vrăjmași dinăuntru și nedumeriri ce trebuie biruite; căci Satan își adaptează ispitele în funcție de caracterele și temperamentele indivizilor.“ – Ibid, vol. 3, p. 445 (secț. – *Unitatea în biserică*).

Luni

24 iunie

2. SĂ ȘTII CINE ESTE DUȘMANUL TĂU

- a. În afară de faptul că se apropie având caracteristicile unui leu, numiți o altă modalitate prin care inamicul sufletelor noastre se apropie adesea de pradă. 2 Corinteni 11:14.**

2 Corinteni 11:14: „Și nu este de mirare, căci chiar Satana se preface într-un înger de lumină.“

„Satan caută continuu să-i ruineze pe cei care nu cunosc procedeele lui și care nu simt că au nevoie de rugăciunile și sfaturile prietenilor evlavioși și cu experiență. Mulți dintre tinerii care au venit la ___ cu hotărâri bune de a trăi o viață creștină ajung într-o grupă de tineri care îi iau de mână și sub masca prieteniei îi conduc direct în cursa lui Satan. Vrăjmașul nu vine întotdeauna ca un leu care răcnește. Deseori, el apare ca un înger de lumină, luând o înfățișare prietenoasă, prezentând ispite speciale cărora este greu să le reziste cei fără experiență.“ – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 207 (secț. – *Mustrări necesare*).

- b. Prin ce căi ale sufletului obține Satan cel mai mare succes, în special în această eră a accesului aproape universal la telefoane mobile și internet? 1 Petru 2:11; 1 Ioan 2:16.**

1 Petru 2:11: „*Preaiubiților, vă sfătuiesc ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești, care se războiesc cu sufletul.*“

1 Ioan 2:16: „*Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și laudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.*“

„Mulți tineri... citesc orice pot să obțină. Povești de dragoste captivante și imagini murdare au o influență corupătoare. Romanele sunt citite cu nesaț de mulți și, drept rezultat, imaginația lor devine mândrită... Fotografii cu femei goale sunt frecvent distribuite [în special online]... Poftea ochilor și pasiuni stricate sunt trezite prin privire și lectură. Inima este coruptă prin imaginație. Minteă găsește plăcere în contemplarea scenelor care trezesc cele mai josnice pasiuni. Aceste imagini rușinoase, văzute printr-o imaginație mândrită, corup purtarea și pregătesc ființele înșelate și orbite să dea frâu liber patimilor păcătoase. Apoi, urmează păcate și abateri care trag ființele făcute

după chipul lui Dumnezeu în jos, la un nivel cu animalele, afundându-le în cele din urmă în pierzare. Evitați să citiți sau să priviți la lucruri care vă vor sugera cugete murdare. Cultivați puterile morale și intelectuale...

Fac apel la părinți să controleze lectura [și accesul la internet] copiilor lor.“ – Ibid., vol. 2, p. 410 (sect. – *Senzualitate la cei tineri*) [cuvintele din paranteză au fost adăugate].

„Prin poftă, Satan controlează mintea și întreaga ființă.“ — *Christian Temperance and Bible Hygiene*, p. 37.

„Multe mame creștine care, prin exemplul și educația pe care o dau copiilor lor, îi pregătesc pe aceștia să devină gurmanzi și bețivi. Copiii lor li se permite adesea să mănânce tot ce poftesc și când poftesc, fără a ține seama de sănătate.“ – *Dietă și hrană*, p. 235 (cap. 13 – *Alimentația în copilărie*).

Marți

25 iunie

3. SINGURA CALE SPRE BIRUINȚĂ

a. Ce trebuie să aibă fiecare creștin pentru a rezista lui Satan?

1 Petru 5:9 p.p.; Iacov 4:7.

1 Petru 5:9 p.p.: „Împotriviți-vă lui tari în credință“

Iacov 4:7: „Supuneți-vă, dar, lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi.“

„[Eva] a nesocotit cuvintele lui Dumnezeu și aceasta a fost ceea ce a dus la căderea ei. În ziua judecării, oamenii nu vor fi condamnați pentru faptul că în mod cinstit au crezut o minciună, ci pentru că n-au crezut adevărul, pentru că au neglijat ocazia de a învăța ce este adevărul.“ – *Patriarhi și profeți*, p. 55 (cap. 3: *Ispitirea și căderea*).

„Atunci când ei au doar o teorie, o credință superficială pe care nu o pot explica, o ispită bruscă îi va determina să se abată cu curentul care îi poartă spre lume.“ – *Înalta noastră chemare*, p. 332 (22 noiembrie).

b. Ce îi face pe mulți creștini pradă ușoară pentru Satan, chiar dacă pretind a crede Cuvântul lui Dumnezeu? Proverbe 19:2;

Osea 4:6 p.p.; comparați cu Romani 10:17; 15:4.

Proverbe 19:2: „Lipsa de știință este o pagubă pentru cineva, și cine aleargă neghiobește înainte o nimerește rău.“

Osea 4:6 p. p.: „Poporul Meu pierde din lipsă de cunoștință.“

Romani 10:17: „Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.“

Romani 15:14: „În ce vă privește pe voi, fraților, eu însumi sunt încredințat că sunteți plini de bunătate, plini și de orice fel de cunoștință, și astfel sunteți în stare să vă sfătuiți unii pe alții.”

„Ispitele par adesea irezistibile pentru că, prin neglijarea rugăciunii și a studiului Bibliei, cel ispășit nu-și poate aminti cu ușurință făgăduințele lui Dumnezeu și nu-l poate întâmpina pe Satan cu armele Scripturii.” – *Tragedia veacurilor*, p. 600 (cap. 37: *Scripturile, o apărare sigură*).

c. Ce adevăr ar trebui să fie o încurajare pentru fiecare suflet sub asediul atacurilor lui Satan? 1 Petru 5:9, 10; 1:6, 7; 2 Corinteni 4:17.

1 Petru 5:9, 10: „Împotriviți-vă lui tari în credință, știind că și frații voștri în lume trec prin aceleași suferințe ca voi. Dumnezeu oricărui har, care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa veșnică, după ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintii.”

1 Petru 1:6, 7: „În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere, și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos.”

2 Corinteni 4:17: „Căci întristările noastre ușoare, de o clipă, lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă.”

„Petru a scris credincioșilor într-o vreme de o deosebită încercare a bisericii. Mulți chiar se și împărtășiseră de suferințele lui Hristos și în curând biserica avea să îndure o perioadă de îngrozitoare prigoană... În curând, lupii cruzi aveau să pătrundă în biserică, necruțând turma. Dar niciunul din aceste lucruri nu trebuia să-i descurajeze pe acei a căror nădejde era concentrată în Hristos. Prin cuvinte încurajatoare și de însuflețire, Petru a îndreptat mințile credincioșilor de la încercările prezente... „la o moștenire nestricăcioasă și neîntinată”... „Dumnezeu oricărui har”, se ruga el cu toată căldura sufletului, „care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa veșnică, după ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintii.” – *Faptele Apostolilor*, p. 528 (cap. 51 – *Un subpăstor credincios*).

Miercuri

26 iunie

4. BISERICA ÎN BABILON

a. Cu ce episoade din istorie compară Petru biserica creștină răspândită în „Babilon” și asuprită de puterile pământești? Daniel 3:1-6; Estera 3:8; 1 Petru 5:13.

Daniel 3:1-6: „Împăratul Nebucadnețar a făcut un chip de aur, înalt de șizeci de coți și lat de șase coți. L-a ridicat în valea Dura, în ținutul Babilonului. Împăratul Nebucadnețar a poruncit să cheme pe dregători, pe îngrijitori și pe cârmuitori, pe judecătorii cei mari, pe vistiernici, pe legiuitori, pe judecători și pe toate căpeteniile ținuturilor, ca să vină la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. Atunci dregătorii, îngrijitorii și cârmuitorii, judecătorii cei mari, vistiernicii, legiuitorii, judecătorii și toate căpeteniile ținuturilor s-au strâns la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. S-au așezat înaintea chipului pe care-l înălțase Nebucadnețar. Iar un crainic a strigat cu glas tare: „Iată ce vi se poruncește, popoare, neamuri, oameni de toate limbile! În clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului de aur pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar. Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins.”

Estera 3:8: „Atunci Haman a zis împăratului Ahașveros: „În toate ținuturile împărăției tale este risipit un popor deosebit între popoare, care are legi deosebite de ale tuturor popoarelor și nu ține legile împăratului. Nu este în folosul împăratului să-l lase liniștit.”

1 Petru 5:13: „Biserica aleasă cu voi, care este în Babilon, vă trimite sănătate. Tot așa și Marcu, fiul meu.”

„Într-o țară în care închinarea idolatră avea o răspândire generală, chipul frumos și scump din câmpia Dura, reprezentând slava Babilonului... trebuia să fie consacrat ca obiect de închinare... Un decret a fost dat ca în ziua dedicării, toți să-și dovedească loialitatea supremă față de puterea Babilonului plecându-se înaintea chipului...”

În ziua aceea memorabilă, puterile întunericului păreau că au câștigat o biruință deosebită...”

Dar Dumnezeu a hotărât altfel. Nu toți și-au plecat genunchii simbolului idolatru al puterii omenești...

Arătând către cuptorul aprins, [regele] le-a reamintit pedeapsa care-i așteaptă dacă urma să persiste în refuzul de a asculta de voia lui. Dar evreii au mărturisit cu hotărâre supunerea lor față de Dumnezeu cerului. – *Profeți și regi*, pp. 505-507 (cap. 41: *Cuptorul de foc*).

„Decretul care va fi dat în cele din urmă împotriva rămășiței poporului lui Dumnezeu va fi foarte asemănător cu acela emis de Ahașveros împotriva iudeilor. Astăzi, vrăjmașii adevăratei biserici văd în grupa cea mică a păzitorilor poruncii Sabatului un Mardoheu la poartă. Reverența poporului lui Dumnezeu față de Legea Sa este o mustrare continuă pentru acei care au lepădat temerea de Domnul și calcă în picioare Sabatul Său.

Satan va trezi indignarea împotriva minorității care refuză să accepte obiceiurile și tradițiile populare.“ – Ibid., p. 605 (cap. 49: *În zilele împărătesei Estera*).

„Puterile pământului și ale iadului s-au aliniat împotriva lui Hristos în persoana urmașilor Săi. Păgânismul a prevăzut că, dacă Evanghelia va birui, templele și altarele lui vor fi îndepărtate; de aceea și-a concentrat forțele pentru a distruge creștinismul.“ – *Tragedia veacurilor*, p. 39 (cap. 2: *Persecuțiile din primele veacuri*).

b. De ce există astăzi doar puțină persecuție, sau chiar deloc, în majoritatea locurilor? Ioan 15:19.

Ioan 15:19: „*Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentru că nu sunteți din lume și pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea.*”

„Doar din cauza spiritului de compromis cu păcatul, din cauză că marile adevăruri ale Cuvântului lui Dumnezeu sunt privite cu indiferență, pentru că este atât de puțină evlavie în biserică, creștinismul este în aparență atât de popular în lume. Să se producă o reînviere a credinței și puterii din prima biserică, și atunci spiritul persecuției va fi reînviat, iar flăcările persecuției vor fi iarăși aprinse.“ – Ibid., p. 48 (cap. 2: *Persecuțiile din primele veacuri*).

Joi

27 iunie

5. ÎNVĂȚĂTURILE DE LA FINALUL EPISTOLEI

a. Cine l-a ajutat pe Petru să scrie epistola sa? 1 Petru 5:12.

1 Petru 5:12: „*V-am scris aceste puținے rânduri prin Silvan, care cred că este un frate credincios, ca să vă sfătuiesc și să vă adevăresc că adevăratul har al lui Dumnezeu este harul acesta de care v-ați alipit.*”

b. Cum știm că Silvan a fost un misionar activ și colaborator al lui Petru și Pavel (care probabil i-a ajutat cu gramatica greacă în scrierea unor epistole)? 2 Corinteni 1:19; 1 Tesaloniceni 1:1; 2 Tesaloniceni 1:1. Ce asemănări există în privința aceasta în viața sorie Ellen G. White?

2 Corinteni 1:19: „*Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost propovăduit de noi în mijlocul vostru, prin mine, prin Silvan și prin Timotei, n-a fost „da” și „nu”, ci în El nu este decât „da”.*”

1 Tesaloniceni 1:1: „*Pavel, Silvan și Timotei, către Biserica tesalonicenilor, care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Hristos: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos.*”

2 Tesaloniceni 1:1: „Pavel, Silvan și Timotei, către Biserica tesalonicenilor, care este în Dumnezeu, Tatăl nostru, și în Domnul Isus Hristos.”

„În timpul vieții soțului meu, el a lucrat ca ajutor și sfătuitor în transmiterea mesajelor date mie... Învățătura pe care am primit-o în viziuni a fost scrisă cu credincioșie de mine...”

Ulterior, am examinat împreună problema, soțul meu corectând erorile gramaticale și eliminând repetițiile inutile. Apoi a fost copiat cu grijă pentru persoanele către care erau adresate sau pentru tipograf..

După moartea soțului meu, mi s-au alăturat ajutoare credincioase, care au lucrat neobosit în munca de copiere a mărturiilor și pregătirea articolelor pentru publicare.

Dar informațiile care circulă, că unii dintre ajutoarele mele își permit să adauge materiale sau să schimbe sensul mesajelor pe care le scriu, nu sunt adevărate.” – *Solii Alese*, vol. 1, p. 50 (4: *Scrierea mărturiilor pentru biserică*).

c. Ce obicei creștin bun a fost stabilit de apostoli și ar trebui să fie încă practicat printre credincioși astăzi? 1 Petru 5:14.

1 Petru 5:14: „Spuneți-vă sănătate unii altora cu o sărutare de dragoste. Pacea să fie cu voi cu toți care sunteți în Hristos Isus! Amin.”

„Salutul sfânt... ar trebui să fie mereu luat în considerație în adevărul lui caracter. *Acesta este o sărutare sfântă*. El ar trebui să fie privit ca un semn de tovarășie cu prietenii creștini atunci când se despart și când se reîntânesc, după ce au fost departe unii de alții timp de mai multe săptămâni sau luni... Nimic nu poate părea rău când sărutarea sfântă este dată la vremea și la locul cuvenit.” – *Scrieri timpurii*, p. 117 (secț. – *Credincioșia în întâlnirile de părtășie*).

Vineri

28 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum precedă adesea încrederea în sine o cădere în ispită?**
- 2. Cum mă pot face pasiunile sau apetitul să cad pradă șiretlicurilor lui Satan?**
- 3. De ce m-ar ajuta un studiu personal mai frecvent și consacrat al Bibliei?**
- 4. Explică echilibrul dintre relațiile publice bune și comportamentul greșit.**
- 5. Ce pot face pentru a ajuta biserica să avanseze în răspândirea Evangheliei?**

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:
Pe urmele Marelui Medic (Divina Vindecare)

Aprilie — Pe urmele Marelui Medic (Divina Vindecare)

- 6 — Carnea ca aliment
- 13 — Extreme în dietă (până la: Obiceiul de a folosi tutun)
- 20 — Obiceiul de a folosi tutun (până la Traficul de alcool...)
- 27 — Traficul de alcool și prohibiția

Mai — Pe urmele Marelui Medic (Divina Vindecare)

- 4 — Căminul
- 11 — Ziditorii căminului
- 18 — Alegerea și pregătirea căminului
- 25 — Mama

Iunie — Pe urmele Marelui Medic (Divina Vindecare)

- 1 — Copilul
- 8 — Studiul fiziologiei / Influențe în cămin
- 15 — Răspunderea tatălui
- 22 — O instruire misionară
- 29 — Lucrarea școlii (până la Cunoașterea fundamentală)

Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:

Aprilie 2024

- 5. B: 19:48; CT: 19:38; IS: 19:45; SV: 19:51; MS: 19:56; CJ: 20:01; SM: 20:05; AR: 20:09
- 12. B: 19:57; CT: 19:46; IS: 19:55; SV: 20:01; MS: 20:06; CJ: 20:10; SM: 20:15; AR: 20:19
- 19. B: 20:06; CT: 19:55; IS: 20:04; SV: 20:11; MS: 20:15; CJ: 20:20; SM: 20:25; AR: 20:28
- 26. B: 20:14; CT: 20:03; IS: 20:14; SV: 20:21; MS: 20:24; CJ: 20:29; SM: 20:35; AR: 20:37

Mai 2024

- 3. B: 20:23; CT: 20:12; IS: 20:24; SV: 20:30; MS: 20:34; CJ: 20:39; SM: 20:44; AR: 20:46
- 10. B: 20:31; CT: 20:20; IS: 20:33; SV: 20:40; MS: 20:43; CJ: 20:48; SM: 20:54; AR: 20:55
- 17. B: 20:39; CT: 20:28; IS: 20:42; SV: 20:49; MS: 20:51; CJ: 20:56; SM: 21:03; AR: 21:04
- 24. B: 20:46; CT: 20:35; IS: 20:50; SV: 20:57; MS: 20:59; CJ: 21:04; SM: 21:11; AR: 21:11
- 31. B: 20:53; CT: 20:41; IS: 20:57; SV: 21:04; MS: 21:06; CJ: 21:11; SM: 21:19; AR: 21:18

Iunie 2024

- 7. B: 20:58; CT: 20:42; IS: 20:58; SV: 21:06; MS: 21:08; CJ: 21:12; SM: 21:20; AR: 21:19
- 14. B: 21:02; CT: 20:51; IS: 21:07; SV: 21:15; MS: 21:17; CJ: 21:22; SM: 21:29; AR: 21:28
- 21. B: 21:04; CT: 20:53; IS: 21:09; SV: 21:17; MS: 21:19; CJ: 21:24; SM: 21:31; AR: 21:30
- 28. B: 21:04; CT: 20:53; IS: 21:09; SV: 21:17; MS: 21:19; CJ: 21:23; SM: 21:31; AR: 21:30

Darurile Sabatului Întâi

6 Aprilie
pentru biserica
din Narang Mandi,
Pakistan
(p. 4)

4 Mai
pentru Misiunile
mondiale
(p. 35)

1 Iunie
pentru
un proiect în
Regiunea Pacific
(p. 67)

Lecții Biblice pentru Sabat
Secțiunea Adulți

ÎNVĂȚĂTURI DIN
Epistolele lui Petru (I)

Aprilie - Iunie 2024